

નિર્ગમન

મિસરમાં યાકૂબનું કુટુંબ

1 યાકૂબે પોતાના પુત્રો તથા પુત્રોના પરિવાર સહિત મિસરની યાત્રા કરી; ઈસ્રાએલના પુત્રોનાં નામ આ પ્રમાણે છે: રૂબેન, શિમયોન, લેવી અને યહૂદા; ઝલ્ફાસાર, ઝબુલોન અને બિન્યામીન; 4દાન અને નફતાલી, ગાદ અને આશર. 5યાકૂબના પોતાના કુલ સિત્તેર વંશજો હતા. યૂસફ યાકૂબના બાર દીકરામાંથી એક હતો, વળી તે પહેલેથી મિસરમાં જ હતો.

6ત્યારબાદ સમય જતાં યૂસફનું અવસાન થયું. પછી તેના બધાજ ભાઈઓ અને તે આખી પેઢીના માણસો અવસાન પામ્યા. 7પરંતુ ઈસ્રાએલની વસ્તીમાં અનહદ વધારો થતો જ રહ્યો. તેઓની સંખ્યા પુષ્કળ વધી અને તેઓ એટલા બધા શક્તિશાળી બન્યા કે સમગ્ર દેશમાં તેઓ છવાઈ ગયા.

ઈસ્રાએલીઓ માટે મુસીબત

8હવે મિસરમાં એક નવા રાજાનું શાસન શરૂ થયું. તે વ્યક્તિને યૂસફ વિષે કશી જ ખબર નહોતી. 9તે રાજાએ પોતાની પ્રજાને કહ્યું, "ઈસ્રાએલની પ્રજાને જુઓ, તેમની વસ્તિ પુષ્કળ છે, અને આપણા લોકો કરતાં તે વધુ શક્તિશાળી છે."

10માટે હવે આપણે તેમની વિરુદ્ધ કોઈ ચોક્કસ યોજના ઘડવી જોઈએ. જેથી તેઓમાં વધારો થતો અટકી જાય. નહિ તો યુદ્ધ ફાટી નીકળે ત્યારે તેઓ આપણા દુશ્મનો સાથે ભળી જઈને આપણી સામે લડશે અને આપણા દેશમાંથી ભાગી જશે."

11એટલા માટે તેમણે મજૂરી કરાવીને ઈસ્રાએલીઓને દબાવવા માટે તેમના ઉપર મુકાદમો નીમ્યા. આ રીતે ઈસ્રાએલીઓએ ફારુનને માટે પિથોમ અને રામસેસ નગરો વખારો માટે બાંધ્યાં. 12પણ જેમ જેમ તેમના પર ત્રાસ વધતો ગયો તેમ તેમ તેમની વૃદ્ધિ થતી ગઈ. વિસ્તાર વધતો ગયો અને મિસરના લોકો ઈસ્રાએલી લોકોથી વધારે ને વધારે ભયભીત થવા લાગ્યા. 13આથી તે લોકોએ ઈસ્રાએલીઓ પાસે ચાકરની જેમ સખત મજૂરી કરાવવા માંડી.

14તેમની પાસે બધીજ જાતની કાળી મજૂરી કરાવવા માંડી. ઈટ અને ચૂનો પાડવાના તથા ખેતરમાં બધીજ જાતનાં સખત કામો કરાવીને તેમનું જીવન અસહ્ય બનાવી દીધું.

દેવની અનુગામી દાયણો

15ત્યાં શિક્ષાહ અને પૂઆહ નામની બે હિબ્રૂ દાયણો હતી. તે હિબ્રૂ દાયણોને મિસરના રાજાએ કહ્યું: 16"જ્યારે તમે હિબ્રૂ સ્ત્રીઓની પ્રસૂતિ કરાવવા માટે ખાટલા પાસે જાઓ ત્યારે તેમનાં સંતાનની જાતિ પર ધ્યાન રાખો; છોકરો હોય તો તેને મારી નાખવો અને જો છોકરી હોય તો તેને જીવતી રહેવા દેવી."

17પરંતુ દાયણો દેવથી ડરીને ચાલનારી અને દેવમાં વિશ્વાસ કરતી હતી એટલે તેણે મિસરના રાજાની આજ્ઞાનું પાલન ન કરતાં છોકરાઓને જીવતા રહેવા દેતી.

18તેથી મિસરના રાજાએ દાયણોને બોલાવીને કહ્યું, "તમે આવું શા માટે કર્યું? તમે લોકોએ છોકરાઓને શા માટે જીવતા રહેવા દીધા?"

19ત્યારે દાયણોએ ફારુનને કહ્યું, "હિબ્રૂ સ્ત્રીઓ મિસરી સ્ત્રીઓ જેવી નથી. તેઓ સશક્ત અને ખડતલ હોય છે તેથી દાયણના આવતાં પહેલાં જ બાળકને જન્મ આપી દે છે." 20તેથી દેવે એ દાયણોનું ભલું કર્યું. 21અને હિબ્રૂ પ્રજા પણ સંખ્યામાં અને શક્તિમાં વૃદ્ધિ પામતી રહી. દાયણો દેવથી ડરીને ચાલતી હતી એટલે તેણે તેમને કુટુંબકબીલાવાળી ઘરવાળી બનાવી. 22એટલા માટે ફારુને પોતાના બધા લોકોને આજ્ઞા કરી કે, "હિબ્રૂઓને જન્મેલા પ્રત્યેક છોકરાને નદીમાં ફેંકી દેવા, પણ છોકરીઓને જીવતી રહેવા દેવી."

બાળક મૂસા

2 લેવીઓના ઘરનો એક પુરુષ જઈને પોતાની જાતની કન્યાને પરણ્યો હતો. 2તે સ્ત્રી ગર્ભવતી થતાં તેને પુત્ર અવતર્યો. પુત્ર રૂપાળો હતો તેથી તેણે તે બાળકને ત્રણ મહિના સુધી સંતાડી રાખ્યો. 3પણ પછી તેને સંતાડી રાખવાનું શક્ય ન રહ્યું એટલે તેણે નેતરનો એક કરંડિયો લીધો, તેને ડામરથી લીપ્યો જેથી તે તરતો રહે. તેમાં બાળકને સુવાડીને કરંડિયો તે નદીકિનારે બરુઓમાં મૂકી આવી. 4પછી તે છોકરાનું શું થાય છે, તે જોવા માટે તેની બહેનને દૂર ઊભી રાખી.

5હવે પછી એવું બન્યું કે ફારુનની કુવરી નદીમાં સ્નાન કરવા માટે આવી અને તેની દાસીઓ નદી કિનારે આમતેમ ફરવા લાગી. કુવરીએ બરુઓમાં પેલો કરંડિયો જોઈને પોતાની દાસીને મોકલીને તે મંગાવી લીધો. 6પછી તેણે ઉઘાડીને જોયું, તો અંદર એક બાળક રડતું હતું, તેથી તેને તેના પર દયા આવી.

7 અને તેને કહ્યું, “આ કોઈ હિબ્રુનું બાળક હોવું જોઈએ. પછી તે બાળકની બહેને ફારુનની દીકરીને કહ્યું, હું જઈને કોઈ હિબ્રુ ધાવને બોલાવી લાવું જે બાળકની સાચવણી કરે અને તેના લાલનપાલન કરવા માટે તમારી મદદ કરે?”

8 ફારુનની કુંવરીએ કહ્યું, “જા, બોલાવી લાવ.”

એટલે તે છોકરી જઈને બાળકની માને બોલાવી લાવી.

9 કુંવરીએ તેને કહ્યું, “આ બાળકને લઈ જા અને મારા વતી તેની સાચવણી કર અને તેને ધવડાવ.”

હું તને તે બદલ પગાર આપીશ. તેથી સ્ત્રી તેનું બાળક લઈ ગઈ અને તેની સાચવણી કરી. 10 પછી તે બાળક મોટું થયું એટલે તે તેને ફારુનની કુંવરી આગળ લઈ આવી અને તેણે તેને પુત્રની જેમ રાખ્યો. “મેં એને પાણીમાંથી બહાર કાઢ્યો હતો,” એમ કહીને કુંવરીએ પુત્રનું નામ ‘મૂસા’ રાખ્યું.

મૂસાની પોતાના લોકોને મદદ

11 મૂસા મોટો થયો. અને એક દિવસ પોતાના લોકો પાસે ગયો. તેણે પોતાના માણસો પર સખ્ત કામ કરવા માટે બળજબરી થતા જોઈ. અને તેણે એક મિસરીને એક હિબ્રુને મારતા જોયો. 12 તેણે આમતેમ નજર કરી છતાં તેને કોઈ દેખાયું નહિં એટલે તેણે મિસરીને મારી નાખીને રેતીમાં દાટી દીધો. 13 અને બીજે દિવસે તે બહાર ફરવા નીકળ્યો ત્યારે તેણે બે હિબ્રુઓને લડતાં જોયા. તેણે જેનો વાંક હતો તે માણસને કહ્યું, “શા માટે તું તારા જાતભાઈને મારે છે?”

14 એટલે તે માણસે તેને કહ્યું, “તને અમારો ઉપરી અને ન્યાયાધીશ કોણે બનાવ્યો છે? તે જેમ પેલા મિસરીની હત્યા કરી તેમ મારી હત્યા કરવા માંગે છે?”

તે સાંભળીને મૂસા ડરી ગયો તેથી વિચાર કરવા લાગ્યો કે, “હવે બધાંને ખબર પડી ગઈ છે કે મેં શું કર્યું છે.”

15 આ વાતની જાણ ફારુનને થતા, તે મૂસાને મારી નાખવા તૈયાર થયો. પણ મૂસા ફારુનને ત્યાંથી નાસી જઈને મિદ્યાન દેશમાં જઈને વસ્યો.

મૂસાનું મિદ્યાનમાં આગમન

16 એક વખત તે કૂવા પાસે બેઠો હતો ત્યારે મિદ્યાનના યાજકની સાત પુત્રીઓ ત્યાં આવી. અને પોતાના બાપનાં ઘેટાંબકરાંને પાણી પીવડાવવા માટે કૂવામાંથી પાણી ખેંચીને હવાડા ભરવા લાગી. 17 ત્યાં તો ભરવાડો ત્યાં આવ્યા અને તેમને કાઢી મૂકવા લાગ્યા, પણ મૂસા તેમની જોડે આવી પહોંચ્યો અને તેમનાં ઘેટાંબકરાંને પાણી પાડ્યું.

18 જ્યારે તેઓ તેમના પિતા રેઉએલ પાસે ગઈ ત્યારે તે બોલ્યા “આજે તમે આટલાં વહેલાં ક્યાંથી આવ્યાં?”

19 એટલે તેમણે જવાબ આપ્યો, “અમને એક મિસરીએ ભરવાડોથી બચાવી અને છોડાવી, વળી અમને પાણી પણ કાઢી આપ્યું, અને ઘેટાંબકરાંને પાડ્યું.”

20 એટલે પછી તેણે પોતાની પુત્રીઓને પૂછ્યું, “તે છે ક્યાં? અને તમે તેને મૂકીને શા માટે આવ્યાં? જાઓ, તેને જમવા માટે બોલાવી લાવો.”

21 મૂસા તે માણસ સાથે રહેવા સંમત થયો, અને પોતાની પુત્રી સિપ્પોરાહના લગ્ન મૂસા સાથે તેણે કર્યા. 22 પછી તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ મૂસાએ ગેર્શોમ એટલા માટે પાડ્યું કે મૂસા બીજાનાં દેશમાં અજાણ્યો હતો.

દેવનો ઈસ્રાએલીઓને મદદ કરવાનો નિર્ણય

23 ઘણો સમય પસાર થયા પછી મિસરના રાજાનું અવસાન થયું. ઈસ્રાએલીઓ ગુલામીમાં પીડાતા હતા. તેઓ આક્રમક કરીને મદદ માટે પોકાર કરતા હતા તેથી ગુલામીમાંથી કરેલો એ પોકાર દેવ સુધી પહોંચ્યો. 24 દેવે તેમનું રૂદન અને ઊંડકાર સાંભળ્યો અને ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબ સાથે કરેલા કરારનું તેમને સ્મરણ થયું. 25 અને દેવે ઈસ્રાએલીઓની સ્થિતિ જોઈ અને તેમને ખબર હતી કે તેઓ વહેલા તેમની મદદ કરવાના છે.

સળગતી ઝાડી

3 હવે મૂસા પોતાના સસરાના એટલે મિદ્યાનના યાજક યિથોનાં ઘેટાંબકરાં યરાવતો અને સાચવતો હતો એક દિવસ તે ઘેટાંબકરાંને રણની પશ્ચિમ દિશામાં દેવના પર્વત હોરેબ પર દોરી ગયો. 2 ત્યાં યહોવાના દૂતે ઝાખરાંમાંથી નીકળતા ભડકારૂપે તેને દર્શન દીધાં. તેણે જોયું તો ઝાડી સળગતી હતી પણ બળીને ભસ્મ થતી નહોતી. 3 તેથી મૂસાને વિચાર આવ્યો, “હું નજીક જઈને આ ચમત્કાર જોઉં. આ ઝાડી શા માટે બળી જતી નથી?”

4 યહોવાએ જોયું કે મૂસા ઝાડીને જોવા આવી રહ્યો છે, તેથી દેવે ઝાડીમાંથી તેને બૂમ પાડી, “મૂસા, મૂસા!”

અને મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “હા, હું અહીં છું.”

5 હવે યહોવાએ કહ્યું, “નજીક આવીશ નહિં, પગરખાં ઉતારી નાખ, કારણ કે જ્યાં તું ઊભો છે તે ભૂમિ પવિત્ર છે. 6 હું તારા પિતૃઓ ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબનો દેવ છું.” અને મૂસાએ પોતાનું મુખ છુપાવી દીધું. કારણ કે દેવ તરફ જોતાં તેને ડર લાગતો હતો.

7 પછી યહોવાએ કહ્યું, “મેં મિસરમાં મારા લોકોને દુઃખ સહન કરતાં જોયા છે. ને તેમના મુકાદમો તેમને પીડા કરે છે ત્યારે તેમના રૂદન મેં સાંભળ્યાં છે, તેમની હાડમારીની મને ખબર છે. 8 હું તેમને મિસરીઓનાં પંજામાંથી મુક્ત કરાવવા અને તેમને એ દેશમાંથી બીજા એક સારા વિશાળ દેશમાં લઈ જવા માટે હું નીચે આવ્યો છું. જ્યાં દૂધ મધની રેલમછેલ છે અને જ્યાં કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, પરીઝીઓ, હિવ્વીઓ અને યબૂસીઓ વસે છે. 9 મેં ઈસ્રાએલના લોકોનું રૂદન સાંભળ્યું છે, અને મિસરીઓ તેમના ઉપર જે ત્રાસ અત્યાચાર કરે છે તે મેં નજરે નિહાળ્યા છે. 10 ચાલ, એટલા માટે હું તને ફારુન પાસે મોકલું છું. જાઓ, તમે ઈસ્રાએલના મારા લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવો.”

11 પરંતુ મૂસાએ દેવને કહ્યું, “હું કોણ ફારુન પાસે જનારો અને ઈસ્રાએલના લોકોને મિસરની બહાર લાવનારો?” 12 પણ દેવે કહ્યું, “હું ચોક્કસ તારી સાથે હોઈશ, અને મેં તને મોકલ્યો

છે એની ઓંઘાણી તારા માટે એ હશે કે જ્યારે તું એ લોકોને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવીશ પછી તમે સૌ આ પર્વત પર મારી ઉપાસના કરશો. 13મૂસાએ દેવને કહ્યું, “હું ઈસ્રાએલના લોકો પાસે જાઉં અને કહું કે, ‘તમારા પિતૃઓના દેવે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.’ અને તેઓ મને પૂછે કે, ‘તેનું નામ શું છે?’ તો મારે તેમને શો જવાબ આપવો?”

14ત્યારે દેવે મૂસાને કહ્યું, “અમને કહો, ‘હું એજ છું જે હું છું.’ જ્યારે તમે ઈસ્રાએલના લોકો પાસે જાઓ ત્યારે તેમને કહો, ‘હું એ છું’ જેણે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે;

15દેવે મૂસાને એ પણ કહ્યું, “તમે લોકોને જે કહેશો તે એ કે, ‘તમારા પિતૃઓના દેવે ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબના દેવે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. મારું નામ સદાને માટે યહોવા રહેશે અને પેઢી દરપેઢી લોકો મને એ નામે જ ઓળખશે.”

16યહોવાએ એ પણ કહ્યું, “જાઓ, અને ઈસ્રાએલના વડીલોને (આગેવાનોને) ભેગા કરો અને તેમને કહો કે ‘તમારા પિતૃઓના દેવે, ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક, અને યાકૂબના દેવે મને દર્શન આપ્યા અને કહ્યું કે આ સંદેશો તમને આપું, “હું તમારી પર નજર રાખી રહ્યો છું. મિસરમાં તમે જે મુશ્કેલીઓ સહન કરી છે તે મેં નજરે જોઈ છે; 17અને મેં નિર્ણય કર્યો છે કે હું તમને દુર્દશામાંથી મુક્ત કરાવી કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, પરીઝીઓ, હિલ્વીઓ અને યબૂસીઓના દેશમાં લઈ જઈશ, જ્યાં દૂધ અને મધની રેલમછેલ છે.’

18“વડીલો તમારી વાણી સાંભળશે, પછી તમે અને ઈસ્રાએલના વડીલો મિસરના રાજા પાસે જઈને તેને કહેજો કે, ‘હિબ્રૂ લોકોના દેવે યહોવા છે. અમારા દેવ અમારા લોકો પાસે આવ્યા હતા, તેમણે અમને ત્રણ દિવસ રણમાં પ્રવાસ કરવા માટે કહ્યું હતું. અમને રજા આપો તો અમે અમારા દેવ યહોવાને યજ્ઞ અર્પણ કરી શકીએ.’

19“પરંતુ મને ખબર છે કે મિસરનો રાજા તમને જવા નહિ દે. હા, માત્ર મહાન શક્તિ જ તેને વિવશ કરશે અને તમને જવા દેશે. 20આથી હું મારું બળ બતાવીશ, અને ત્યાં વિવિધ પ્રકારનાં પરાક્રમો કરીને મિસરને ખોખરું કરીશ, ત્યાર પછી તે તમને જવા દેશે. 21ઈસ્રાએલી લોકો ઉપર મિસરના લોકોને દયા થાય તેમ હું કરીશ, પરિણામે જ્યારે તમે નીકળશો ત્યારે ખાલી હાથે નહિ નીકળો.

22“પણ દરેક સ્ત્રી તેની મિસરી પડોશણ પાસેથી અને તેના ઘરમા રહેનારી મિસરી સ્ત્રી પાસેથી સોનારૂપાનાં દાગીનાં અને સુંદર કિમતી વસ્ત્રો માગી લેશે, અને તે તમે તમારાં પુત્રપુત્રીઓને પહેરવા આપશો; આમ તમે મિસરીઓનું ધન લૂંટી શકશો.”

મૂસા માટે પ્રમાણ

4 ત્યારે મૂસાએ દેવને કહ્યું, “જ્યારે હું ઈસ્રાએલના લોકોને કહીશ કે તમે મને મોકલ્યો છે ત્યારે એ લોકો મારા પર વિશ્વાસ નહિ કરે અને કહેશે, “યહોવા તને પ્રત્યક્ષ નથી થયા.”

2પરંતુ દેવે મૂસાને કહ્યું, “તે તારા હાથમાં શું રાખ્યું છે?” મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “લાકડી, એ તો મારા ફરવા માટેની છે.”

3ત્યારે દેવે કહ્યું, “તારી લાકડીને જમીન પર ફેંકી દે.” એટલે મૂસાએ તેની લાકડી જમીન પર ફેંકી દીધી ને તે સાપ બની ગઈ. અને તે તેનાથી ડરી ગયો ને ભાગવા લાગ્યો. 4પરંતુ યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “આગળ જા, અને સાપની પૂંછડી પકડી લે.”

જ્યારે મૂસાએ તેમ કર્યું તો હાથમાં સાપ ફરી પાછી લાકડી બની ગઈ. 5તેથી દેવે કહ્યું, “તારી લાકડીનો આ પ્રમાણે ઉપયોગ કર, એટલે લોકોને વિશ્વાસ બેસશે કે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવાએ એટલે ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક, અને યાકૂબના દેવે તને દર્શન દીધાં હતાં.”

6પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું તને બીજો એક પુરાવો આપુ છું. તારો હાથ ડગલાની અંદર છાતી પર મૂક.”

તેણે હાથ અંદર મૂક્યો અને જ્યારે પાછો કાઢ્યો ત્યારે, હાથે કોઢ થયેલો હતો, અને હાથ બરફ જેવો સફેદ થઈ ગયો હતો.

7પછી દેવે કહ્યું, “તારો હાથ પાછો ડગલાની અંદર છાતી ઉપર મૂક.” એટલે તેણે ફરી હાથ ડગલાની અંદર મૂક્યો, અને જ્યારે તેણે તે બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુએ છે તો ફરી તેના બાકીના શરીર જેવો જ સાજો થઈ ગયો હતો.

8પછી દેવે કહ્યું, “જો લોકો તારા વિસ્મય લાકડીની નિશાની પછી પણ તારો વિશ્વાસ ના કરે તો આ બીજા પરચાથી તેમને વિશ્વાસ બેસશે. 9અને જો આ બે નિશાની પરચાઓ બતાવ્યા પછી પણ જો તેમને વિશ્વાસ ના બેસે અને તેઓ તારી વાત ના સાંભળે તો તારે નાઈલ નદીમાંથી થોડું પાણી લઈને જમીન પર રેડવું જેથી તે લોહી થઈ જશે.”

10પરંતુ મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “હે યહોવા, હું સાચું કહું છું કે હું કંઈ સારો વક્તા નથી. હું લોકો સાથે કુશળતાપૂર્વક વાત કરવાને યોગ્ય નથી. અને હવે તમારી સાથે વાતચીત કર્યા પછી પણ હું કુશળ વક્તા નથી. તમને ખબર છે કે બોલવામાં હું મંદ છું અને ઉત્તમ શબ્દોનો પ્રયોગ કરી શકતો નથી. 11ત્યારે યહોવાએ તેને કહ્યું, “માણસને મોહું કોણે આપ્યું છે? અને તેને મૂંગો કે બહેરો કોણ બનાવે છે? અને માણસને નજરે સબળ કે આંધળો કોણ બનાવે છે? એ હું છું યહોવા જે આ બધું જ કરી શકું છું. હું યહોવા છું. 12માટે હવે જા, જ્યારે તું બોલીશ ત્યારે હું તારી સાથે રહીશ. હું તને બોલવા માટે શબ્દો આપીશ.”

13છતાં મૂસાએ કહ્યું, “હે મારા યહોવા, કૃપા કરીને ગમે તે બીજા કોઈને મોકલો, મને નહિ.”

14યહોવા મૂસા પર ગુસ્સે થયા, અને કહ્યું, “હું તને મદદ કરવા માટે એક માણસ મોકલીશ. હું તારા ભાઈ હારુનનો ઉપયોગ કરીશ. તે કુશળ વક્તા છે અને જો, તે તને મળવા આવી રહ્યો છે, તને જોઈને તેનું હૃદય આનંદ પામશે. 15તે તમારી સાથે ફારુનને ઘેર આવશે. તારે શું કહેવાનું છે તે હું તને કહીશ, તે તું તેને કહેજે. હું તમને બંનેને તમારે શું

કરવાનું છે તેનો આદેશ આપીશ. 16હારુન જ તમારા માટે લોકો સાથે વાત કરશે. તું તેમના માટે મહાન તરીકે રહીશ અને તે તારો અધિકૃત વક્તા હશે. તે તારું મોઢું અને તું તેનો દેવ. 17એટલા માટે જા, અને તારી લાકડી સાથે લઈ જા. એના વડે તારે પેલા લોકોને ચમત્કારો કરી બતાવવાના છે.”

મૂસાનું મિસર પાછું ફરવું

18પછી મૂસાએ પોતાના સસરા યિથ્રો પાસે પાછા જઈને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને જરા મારા લોકો પાસે મિસર પાછો જવા દો. હું એ જોવા માંગું છું કે તેઓ હજી જીવે છે! કે.”

યિથ્રોએ તેને કહ્યું, “સુખશાંતિથી જા.”

19તે સમયે મૂસા મિદ્યાનમાં હતો. દેવે તેને કહ્યું, “આ સમયે તારા માટે મિસર જવું સુરક્ષિત છે. જે વ્યક્તિઓ તને મારવા ઈચ્છતા હતા તે બધા મરી ગયા છે.”

20આથી મૂસા પોતાની પત્ની અને પુત્રોને ગઘેડા પર ચડાવી પાછો મિસર જવા નીકળ્યો. મૂસાએ પેલી લાકડીને પોતાની સાથે રાખી, જેમાં દેવની શક્તિ હતી.

21જે સમયે મૂસા મિસર પાછો જઈ રહ્યો હતો, તે વખતે દેવે તેને કહ્યું, “જ્યારે તું ફારુન સાથે વાત કરે ત્યારે મેં તને જે જે ચમત્કાર બતાવવાની શક્તિ આપી છે તે બધા ફારુન આગળ કરી બતાવજે. પણ હું તેને હઠાગ્રહી બનાવી દઈશ એટલે તે તારા લોકોને જવા દેશે નહિ. 22ત્યારે તું ફારુનને કહેજે: 23યહોવા કહે છે કે, ‘ઈસ્રાએલ મારો પહેલા ખોળાનો પુત્ર છે. અને મેં તને કહ્યું છે કે, મારા પુત્રને મારી ઉપાસના કરવા જવા દે. જો તું એને જવા દેવાની ના પાડશે, તો હું તારા પહેલા ખોળાના પુત્રની હત્યા કરીશ.’”

મૂસાના પુત્રની સુન્નત

24મૂસા પોતાની મિસરની યાત્રા કરી રહ્યો હતો. મુસાફરોને વિરામ કરવા બનાવેલા એક સ્થાને તે સૂવા માટે રોકાયો. યહોવા એ મુકામે તેને મળ્યા. અને તેને મારી નાખવા માટે પ્રયત્ન કર્યો. 25પણ સિપ્પોરાએ એક ચક્રમકનો ધારદાર પથ્થર લઈ પોતાના પુત્રની સુન્નત કરી અને તે ચામડી મૂસાના પગે અડાડીને તે બોલી: “ખરેખર તમે તો મારા લોહીથી વરેલા વરરાજા છો!”

26સિપ્પોરાએ આ એટલા માટે કહ્યું, કારણ કે તેને તેના પોતાના પુત્રની સુન્નત કરવી પડી હતી. એટલા માટે દેવે મૂસાને માફી આપી અને તેની હત્યા કરી નહિ.

દેવ સમક્ષ મૂસા અને હારુન

27યહોવાએ હારુન સાથે વાત કરી હતી. યહોવાએ તેને કહ્યું હતું, “રણમાં જા અને મૂસાને મળ.” એટલા માટે હારુન દેવના પર્વત પર જઈને તેને મળ્યો અને ભેટી પડ્યો. 28મૂસાએ પોતાને યહોવાએ જે જે કહીને મોકલ્યો હતો તે, અને તેને જે જે ચમત્કારો બતાવવાનું કહ્યું હતું તે બધું કહી સંભળાવ્યું.

29ત્યારબાદ મૂસા અને હારુન ગયા અને ઈસ્રાએલના લોકોના બધા વડીલોને એકત્રીત કર્યા. 30પછી હારુને લોકોને

યહોવાએ જે જે કહ્યું હતું, તે બધુંજ કહી સંભળાવ્યું. તથા મૂસાએ લોકો સમક્ષ ચમત્કાર કરી બતાવ્યા. 31લોકોને વિશ્વાસ બેઠો કે દેવે જ મૂસાને મોકલ્યો છે. તેઓએ મસ્તક નમાવી તેને પ્રણામ કર્યા અને દેવની સેવા કરી, કારણ કે તેઓને ખબર હતી કે દેવ ઈસ્રાએલના લોકોની મદદ કરવા આવ્યા હતા. અને તેમણે દેવની ઉપાસના કરી કારણ કે તેઓ જાણતા હતા કે યહોવાએ તેમના દુઃખો જોયાં હતા.

ફારુન સમક્ષ મૂસા અને હારુન

5 લોકોની સાથે વાત કર્યા પછી મૂસા અને હારુન મિસરના રાજા ફારુન પાસે ગયા. તેઓએ કહ્યું, “ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા કહે છે, ‘મારા લોકોને મારા માનમાં ઉત્સવ ઊજવવા રણમાં જવા દે.’”

2પરંતુ ફારુને કહ્યું, “યહોવા વળી કોણ છે? હું શા માટે તેનો આદેશ માનું? શા માટે હું ઈસ્રાએલીઓને જવા દઉં? તમે જેને યહોવા કહો છો, તેને હું ઓળખતો નથી, તેથી હું ઈસ્રાએલીઓને જવા દેવાની ના પાડું છું.”

3ત્યારે હારુન અને મૂસાએ કહ્યું, “હિબ્રુઓના દેવે અમને લોકોને દર્શન આપ્યાં છે, એટલા માટે અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે તમે અમને રણમાં ત્રણ દિવસ પ્રવાસ કરવા દો. ત્યાં અમે અમારા દેવ યહોવાને એક યજ્ઞ અર્પણ કરીશું જો અમે એ પ્રમાણે નહિં કરીએ તો તેમનો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠશે અને અમારો નાશ કરશે. તે અમને મરકી કે તલવારનો ભોગ બનાવશે,”

4પરંતુ ફારુને તેમને કહ્યું, “ઓ મૂસા અને હારુન, તમે લોકોને હેરાન શા માટે કરો છો? તમે તે લોકોના કામમાં આડા આવો છો, તેમને તેમનું કામ કરવા દો. તમારે બન્ને એ પણ તમારું કામ શરુ કરવું જોઈએ. 5જુઓ, હમણા અહીં ઘણા મજૂરો છે અને તમે તે લોકોને કામમાંથી આરામ આપવા ઈચ્છો છો?”

ફારુને લોકોને સજા કરી

6બરાબર તે જ દિવસે ફારુને ઈસ્રાએલના લોકો પાસે સખત કામ લેવાનો આદેશ મુકાદમોને આપ્યો. અને ઈસ્રાએલના મુખીઓને હુકમ કર્યો કે, 7“હવે તમારે એ લોકોને ઈટો બનાવવા માટે પરાળ આપવું નહિ; એ લોકોને જાતે જઈને પરાળ ભેગું કરવા દો. 8પરંતુ ધ્યાન રાખજો, અત્યાર સુધી એ લોકો જેટલી ઈટો બનાવતા આવ્યા હતા તેટલી જ ઈટો એમની પાસે બનાવડાવજો, એમાં ઘટાડો થવો જોઈએ નહિં, કારણ કે, હવે તે લોકો આળસુ થઈ ગયા છે. તેથી બૂમો પાડે છે કે, અમને અમારા દેવના યજ્ઞો કરવા જવા દો. 9એટલા માટે તે લોકો પાસે વધારે સખત કામ લો. એમને કામમાં રોકી રાખો. પછી એમની પાસે મૂસાની જૂઠી વાતો સાંભળવાનો સમય જ નહિં રહે.”

10તેથી એ લોકોના મુકાદમોએ અને મુખીઓએ લોકોની પાસે જઈને કહ્યું. “ફારુને નિર્ણય કર્યો છે કે તે તમને લોકોને ઈટો બનાવવા માટે પરાળ નહિ આપે. 11તમારે જાતે જ

તમારા માટે પરાળ ભેગું કરવા જવું પડશે. તેથી જાઓ, પરાળ ભેગું કરો. પરંતુ તમે લોકો પહેલા જેટલી ઈટો બનાવતા હતા તેમાં સહેજ પણ ઘટાડો કરવામાં નહિ આવે.”

12આથી પ્રત્યેક વ્યક્તિ આખા મિસર દેશમાં પરાળ બનાવવા માટે ખૂંપરા વીંણવા ફેલાઈ ગયા.

13મુકાદમો સખત કામ કરવા માટે તાકીદ કરતા જ રહ્યા. “પહેલાં પરાળ મળતું હતું ને રોજ જેટલું કામ કરતા હતા તેટલું જ તમારે પૂરું કરવું પડશે.”

14ફારુનના મુખીઓએ ઈસ્રાએલીઓ ઉપર જે મુકાદમો દેખરેખ રાખવા નિયુક્ત કર્યા હતા તેમને ખૂબ માર મારીને પૂછવામાં આવતું કે, ઈટો અત્યાર સુધી જેટલી બનાવતા હતા તેટલી આજકાલ અગાઉની જેમ કેમ પૂરી કરતા નથી?”

15એટલે ઈસ્રાએલીઓના મુખીઓ ફારુનની સમક્ષ આવીને પોકાર કરવા લાગ્યા, “તમે તમારા સેવકો સાથે આવો વર્તાવ કેમ રાખો છો? 16તમારા સેવકોને પરાળ આપવામાં આવતું નથી તેમ છતાં અમને એમ કહેવામાં આવે છે કે ઈટો પાડો; જરા જુઓ તો ખરા, તમારા સેવકોને કેવો માર મારવામાં આવે છે! ખરેખર, વાંક તો તમારા માણસોનો છે.”

17એટલે ફારુને કહ્યું, “તમે બધા તો આળસુ લોકો છો, તેથી કહો છો કે ‘અમને યહોવાના યજ્ઞો કરવા જવા દો. 18માટે હવે જાઓ, કામે લાગી જાઓ, તમને પરાળ આપવામાં નહિ આવે; અને નક્કી કરેલી ઈટો તો તમારી વરધી પ્રમાણે પૂરી કરવી જ પડશે.”

19હિબ્રૂ મુકાદમોને જાણમા આવ્યું કે તેઓ તકલીફમાં છે. તેમને ખબર હતી કે તેઓ માણસો પાસેથી પહેલા જેટલી ઈટો તૈયાર નથી કરાવી શકતા.

20અને પછી ફારુનની પાસેથી તેઓ નીકળ્યા ત્યારે મૂસા અને હારુન તેઓને રસ્તામાં મળ્યા. તેઓ તેમની રાહ જોતા ઊભા હતા.

21તેઓએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “તમે શું કર્યું છે એ યહોવા જુએ અને તમને સજા કરે. કારણ તમે અમને ફારુન અને તેના સેવકોની નજરમાં તિરસ્કૃત બનાવી દીધા છે; અને અમારી હત્યા કરવા માટે તેમને એક બહાનું આપી દીધું છે.”

મૂસાની દેવને ફરિયાદ

22ત્યારે મૂસાએ યહોવાને પ્રાર્થના કરી અને કહ્યું, “ઓ યહોવા, તમે આ લોકોના આવા ભૂંડા હાલ શા માટે કર્યા? વળી તમે મને જ શા માટે મોકલ્યા? 23કારણ કે હું તમારા નામે ફારુન સાથે વાત કરવા આવ્યો ત્યારથી તેણે આ લોકોનું ભૂંડું કરવા માંડ્યું છે, અને તમે તમારા લોકોને બચાવવાં માટે કશું જ કર્યું નથી.”

6 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હવે તું જોઈશ કે હું ફારુનની શી હાલત કરું છું. હું મારી મહાન શક્તિનો ઉપયોગ તેના વિરોધમાં કરીશ. અને હું તેને મારા લોકોને બહાર જવા દેવાની ફરજ પાડીશ. અને તે બળવાન હાથથી એ લોકોને તેના દેશમાંથી હાંકી કાઢશે.”

2અને દેવે મૂસાને કહ્યું. 3“એ હું હતો જે ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબ સમક્ષ પ્રગટ થયો હતો તેમણે મને એલ શદાય (સર્વસમર્થ દેવ) કહ્યો. પરંતુ મેં મારું યહોવા નામ તેમને જણાવ્યું નહોતું. 4મેં તેમની સાથે કરાર કર્યો, તેઓ જે દેશમાં જઈને વસ્યા હતા તે કનાન દેશનું મેં તેમને વચન આપ્યું હતું. તેઓ ત્યાં રહેતા હતા, પણ તે તેમનો પોતાનો પ્રદેશ ન હતો. 5મેં ઈસ્રાએલના લોકોનાં ઊહંકાર સાંભળ્યા છે. હું જાણું છું કે તેઓ મિસરના ચાકરો છે અને મેં મારો કરાર સંભાર્યો છે. 6એટલા માટે ઈસ્રાએલના લોકોને કહો કે, ‘હું તેમને કહું છું, હું યહોવા છું. હું તમારા લોકોનું રક્ષણ કરીશ. હું તમને લોકોને મિસરીઓની મજૂરીમાંથી છોડાવીશ અને ગુલામીમાંથી મુક્ત કરીશ. હું મારી મહાન શક્તિનો ઉપયોગ કરીને મિસરીઓને ભયંકર શિક્ષા કરીશ પછી હું તમારો ઉદ્ધાર કરીશ.

7“તમે બધા લોકો મારા થશો ને હું તમારા બધાનો દેવ થઈશ. હું યહોવા તમારા લોકોનો દેવ છું એની તમને ત્યારે ખબર પડશે જ્યારે હું તમને મજૂરીમાંથી મુક્ત અપાવીશ. 8હું યહોવા છું, મેં ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબને જે દેશ આપવાનું પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક વચન આપ્યું હતું, તે દેશમાં હું તમને લઈ જઈશ અને તમને તેના વારસદાર બનાવીશ.”

9એટલા માટે મૂસાએ એ વાત ઈસ્રાએલના લોકોને કહી. પણ તે વખતે તે લોકો આકરી ગુલામીથી એવા હતાશ થઈ ગયા હતા કે તેમણે તેની વાત સાંભળી નહિ.

10ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 11“જાઓ, અને મિસરના રાજા ફારુનને કહો કે તે ઈસ્રાએલના લોકોને આ દેશમાંથી જરૂર બહાર જવા દે.”

12પરંતુ મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના લોકો મારી વાત સાંભળવા પણ નથી માગતા, તો પછી ફારુન શી રીતે સાંભળશે? મને તો સારી રીતે બોલતાં પણ નથી આવડતું.”

13પરંતુ યહોવાએ મૂસા અને હારુન સાથે વાતચીત કરી. દેવે તેમને આજ્ઞા કરી કે, તમારે મિસરના રાજા ફારુન પાસે જવું અને ઈસ્રાએલીઓને મિસર બહાર લઈ આવવા.

ઈસ્રાએલના કેટલાક કુટુંબો

14ઈસ્રાએલના પરિવારોના આગેવાનોનાં નામ આ પ્રમાણે છે; ઈસ્રાએલના સૌથી મોટા પુત્ર રૂબેનને ચાર પુત્રો હતા. તેઓ હનોખ, પાલ્લુ, હેસ્રોન અને કામી હતા; 15શિમયોનના પુત્રો યમુએલ, યારીન, ઓહાદ યાખીન સોહારને શાઉલ, જે એક કનાની સ્ત્રીને પેટે અવતર્યા હતા. 16લેવીના પુત્રો ગેર્શોન, કહાથ અને મરારી હતા. તેઓ એમને નામે ઓળખાતાં પરિવારોના પૂર્વપુરુષો હતા. લેવીનું આયુષ્ય 137 વર્ષ હતું. 17ગેર્શોનના પુત્રો લિબ્ની અને શિમઈ. 18કહાથના પુત્રો હતા, અમ્નામ, યિસ્હાર, હેબ્રોન અને ઉઝ્ઝીએલ, કહાથનું આયુષ્ય 133 વર્ષનું હતું. 19મરારીના પુત્રો માહલી અને મૂશી હતા. આ બધા પરિવાર ઈસ્રાએલના પુત્ર લેવીના હતા.

20આમ્રામ પોતાની ફોઈ યોબેબેદ સાથે પરણ્યો અને તેને હારુન અને મૂસાના જન્મ થયા. અમ્રામનું આયુષ્ય 137 વર્ષનું હતું.

21યિસ્હારના પુત્રો હતા કોરાલ, નેફેગ અને ઝિખી. 22ઉઝઝીએલના પુત્રો હતા મીશાએલ, એલ્સાફાન અને સિથરી.

23હારુનના વિવાહ આમ્મીનાદાબની પુત્રી અને નાહશોનની બહેન અલીશબા સાથે થયા. અને અલીશબાને નાદાબ, અબીહૂ, એલઆઝાર અને ઈથામાર અવતર્યા.

24કોરાલના પુત્રો હતા. આસ્સીર, એલ્કાનાહ અને અબિઆસાફ. આ પરિવારો કોરાહીઓનાં પિતૃઓ છે. 25હારુનના પુત્ર એલઆઝારે પૂટીયેલની પુત્રી સાથે લગ્ન કર્યા અને તેણે ફીનહાસને જન્મ આપ્યો. આ બધાજ પૂર્વપુરુષો લેવી વંશના પરિવારના હતા.

26આ રીતે હારુન અને મૂસા આ કૂળ-સમૂહના હતા અને તે એ જ વ્યક્તિઓ છે જેની સાથે દેવે વાત કરી હતી. અને કહ્યું હતું કે “ઈસ્રાએલીઓને ટૂંકડી પ્રમાણે મિસરમાંથી બહાર કાઢો.”

27હારુન અને મૂસાએ જ મિસરના રાજા હારુન સાથે વાત કરી. તેમણે હારુનને કહ્યું કે, “તે ઈસ્રાએલના લોકોને મિસરની બહાર લઈ જવા દે.”

દેવે મૂસાને ફરીવાર બોલાવ્યો

28મિસર દેશના દેવે મૂસા સાથે વાત કરી. 29તેમણે કહ્યું, “હું યહોવા છું, હું તને કહું છું, તે બધું જ મિસરના રાજા હારુનને કહેજે.”

30અને મૂસાએ કહ્યું, “હું સ્પષ્ટ રીતે બોલતો નથી તો પછી હારુન મારી વાત શી રીતે સાંભળશે?”

7 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું તારી સાથે રહીશ. હું તારો દેખાવ એવો કરીશ કે તું હારુનની સામે એક મહાન રાજા લાગીશ અને તારો ભાઈ હારુન તારો પ્રવક્તા બનશે. 2હું તને જે આદેશ આપુ તે બધા તારે હારુનને કહેવા, હું જે કહું તે રાજા હારુનને કહેશે, પછી હારુન ઈસ્રાએલી લોકોને આ નગર છોડવા દેશે. 3પણ હું હારુનને હઠાગ્રહી બનાવી દઈશ, જેથી તું જે કંઈ કહીશ તેને તે માનશે નહિં. એથી હું કોણ છું તે સાબીત કરવા હું મિસર દેશમાં અનેક ચમત્કારો કરીશ. પરંતુ તે છતાં પણ તે સાંભળશે નહિં. 4એટલા માટે હું મિસર દેશ પર મારો હાથ ઉગામીશ અને તેને કારમી સજા કરીને મારાં સૈન્યોને મારી ઈસ્રાએલી પ્રજાને મિસરની બહાર કાઢી લાવીશ. 5ત્યારે મિસરના લોકોને ખબર પડશે કે હું યહોવા છું, હું તેમની વિરુદ્ધ થઈ જઈશ અને તેઓ જાણશે કે હું યહોવા છું, જ્યારે હું મારા લોકોને તેમના દેશમાંથી બહાર લઈ જઈશ.”

6મૂસાએ અને હારુને યહોવાએ જે આજ્ઞા કરી હતી તેનું પાલન કર્યું. 7તે સમયે જ્યારે તેમણે હારુન સાથે વાત કરી ત્યારે મૂસાની ઉંમર 80 વર્ષની અને હારુનની ઉંમર 83 વર્ષની હતી.

મૂસાની લાકડીનું સાપ બનવું

8યહોવાએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, 9“જ્યારે હારુન તમને એમ કહે કે, તમારી શક્તિ સાબિત કરવા માટે, ‘કોઈ ચમત્કાર બતાવો.’ ત્યારે તારે હારુનને કહેવું કે, ‘તારી લાકડી લઈને હારુનની આગળ જમીન પર નાખી દે એટલે એ સાપ બની જશે.”

10એટલા માટે મૂસા અને હારુન મિસરના રાજા હારુન પાસે ગયા અને યહોવાની આજ્ઞા પ્રમાણે તેમણે કર્યું. હારુને હારુન અને તેના અમલદારો સમક્ષ જમીન પર પોતાની લાકડી નાખી દીધી અને તે સાપ બની ગઈ.

11ત્યારે હારુને જ્ઞાની પંડિતોને અને જાદુગરોને બોલાવ્યા. મિસરના જાદુગરોએ પણ તેમની મેલી વિદ્યા વડે હારુનના જેવો ચમત્કાર કરી બતાવ્યો. 12તેઓએ તેમની લાકડીઓ જમીન પર ફેંકી અને તે સાપ બની ગઈ. પણ હારુનની લાકડી તેમની લાકડીઓને ગળી ગઈ. 13હારુને તેમ છતાં હઠાગ્રહ છોડવો નહિં અને લોકોને જવાની ના પાડી. અને યહોવાએ કહ્યું હતું તેમ, મૂસા અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ.

પાણીનું લોહી બનવું

14પછી યહોવાએ હારુન અને મૂસાને કહ્યું, “હારુને હઠ પકડી છે, એ મારી પ્રજાને જવા દેવાની ના પાડે છે. 15હારુન સવારે નદી કિનારે આવશે. તમે નાઈલ નદીના કિનારે-કિનારે જાઓ. અને જે લાકડી સાપ થઈ ગઈ હતી, તે સાથે લઈને નદીકાંઠે તમે તેની રાહ જોતા ઊભા રહેજો. અને તેને કહેજો કે, 16હિબ્રૂ લોકોના દેવ યહોવાએ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે અને કહેવડાવ્યું છે કે, મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા માટે રણમાં જવા દે: જો અત્યાર સુધી તે યહોવાની વાત કાને ધરી નથી.’ 17હવે, યહોવા કહે છે કે, ‘હું યહોવા છું એની તમને આના પરથી ખબર પડી જશે. જો હું નાઈલ નદીના પાણી પર મારા હાથમાંની લાકડી પછાડીશ એટલે તે લોહી થઈ જશે; 18ત્યારે નાઈલ નદીની માછલીઓ મરી જશે. અને નદીમાંથી દુર્ગંધ આવશે અને મિસરવાસીઓને માટે એનું પાણી પીવાલાયક પણ રહેશે નહિં.”

19પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું હારુનને એમ કહે કે, તારી લાકડી લઈને મિસરનાં તમામ જળાશયો ઉપર, નદીઓ ઉપર, નહેરો અને તળાવો ઉપર તારો હાથ ફેલાવ એટલે તે બધું જ પાણી લોહી બની જાય. અને સમગ્ર મિસર દેશમાં લાકડાના અને પથ્થરનાં બધાં વાસણોમાં પણ પાણીનું લોહી થઈ જશે.”

20એટલા માટે મૂસા અને હારુને યહોવાની જેવી આજ્ઞા હતી તે પ્રમાણે કર્યું. હારુને હારુન અને તેના અમલદારોના દેખતા લાકડી ઉપાડીને નાઈલના પાણી પર પ્રહાર કર્યો. અને બધું જ પાણી લોહી થઈ ગયું. 21નદીમાં બધી માછલીઓ મરી ગઈ અને નદીમાંથી દુર્ગંધ આવવા લાગી. અને મિસરના લોકો માટે નદીનું પાણી પીવા માટે નકામું થઈ ગયું. સમગ્ર મિસરમાં લોહી થઈ ગયું.

22મિસરના જાદુગરોએ પણ પોતાની મેલીવિદ્યાથી તે પ્રમાણે કર્યું, તેથી ફારુને મૂસા અને હારુનની વાત કાને ન ધરી. યહોવાએ જેવું કહ્યું હતું બરાબર એ જ પ્રમાણે થયું. 23આ બાબતને ધ્યાનમાં લીધા વિનાજ ફારુન પોતાના મહેલમાં પાછો ફરી ગયો. મૂસા અને હારુને જે કાંઈ કર્યું તેની તેણે ઉપેક્ષા કરી.

24મિસરવાસીઓ નાઈલ નદીનું પાણી પી શકતા ન હતા તેથી તેમણે નદીની આજુબાજુ ચારેબાજુ કૂવાઓ ખોદ્યા અને વીરડા ગાળ્યા.

દેડકાંઓ

25યહોવા દ્વારા નાઈલ નદી પર પ્રહાર કર્યાને પૂરા સાત દિવસ વીતી ગયા.

8 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુન પાસે જઈને તેને કહો કે, યહોવા આમ કહે છે: ‘મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા જવા દે. 2પણ જો ફારુન તેમને જવા દેવાની ના પાડશે તો હું મિસર દેશમાં દેડકાંઓનો ઉપદ્રવ મચાવીશ. 3નાઈલ નદી દેડકાંઓથી ભરાઈ જશે. તે નદીમાંથી નીકળીને તમારાં ઘરોમાં, તમારા શયનખંડમાં, તમારા પલંગ ઉપર, તમારા અમલદારોના તથા તમારી પ્રજાનાં ઘરોમાં, તેમના રસોડામાં અને તેમના પાણીના ઘડાઓમાં ચઢી આવશે. 4દેડકાંઓ તમારા ઉપર, તમારી પ્રજા ઉપર અને તમારા અમલદારો પર ફેલાશે.’”

5પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હારુનને કહો કે તે પોતાના હાથની લાકડીને નહેરો, નદીઓ અને સરોવરો ઉપર ફેલાવે, જેથી મિસર દેશ પર દેડકાંઓ ચઢી આવે.”

6ત્યારે હારુને મિસર દેશમાં જ્યાં જ્યાં જળાશયો હતા તેના ઉપર હાથ ઉઠાવ્યો અને દેડકાંઓ પાણીમાંથી બહાર આવીને સમગ્ર મિસર દેશમાં છવાઈ ગયા.

7મિસરના જાદુગરોએ પણ એવું જ કર્યું. તેઓ પણ મિસર દેશમાં દેડકાંઓ લઈ આવ્યા.

8પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવીને કહ્યું, “યહોવાને તમે પ્રાર્થના કરો કે તે મને અને મારી પ્રજાને દેડકાંઓના ઉપદ્રવથી છોડાવે, તો પછી હું તમારા લોકોને યહોવાને યજ્ઞો અર્પવા જવા દઈશ.”

9મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “તમે કૃપા કરીને મને કહો કે મારે તમારા માટે, તમારા અમલદારો માટે અને તમારી પ્રજા માટે યહોવાને પ્રાર્થના ક્યારે કરવી અને દેડકાં તમારી પાસેથી અને તમારા ઘરોમાંથી હટી જાય અને માત્ર નદીમાં જ રહે એવું કરવું.”

10ફારુને કહ્યું, “આવતી કાલે,” મૂસાએ કહ્યું, “તમે જેવું કહો છો તેવું જ થશે. જેથી તમને ખબર પડી જશે કે અમારા દેવ યહોવા સમાન બીજું કોઈ નથી. 11દેડકાં તમારી આગળથી અને તમારા ઘરોમાંથી અને તમારા અમલદારો તેમજ પ્રજા આગળથી ચાલ્યા જશે, અને માત્ર નાઈલ નદીમાં જ રહેશે.”

12પછી મૂસા અને હારુન ફારુન પાસેથી વિદાય થયા. પછી મૂસાએ ફારુન સાથે નક્કી થયા પ્રમાણે દેડકાંઓ વિષે

યહોવાને વિનંતી કરી. 13અને યહોવાએ મૂસાના કથ્યાં પ્રમાણે કર્યું. ઘરોમાંના, ઘરના ચોકમાંનાં તથા ખેતરોમાંનાં દેડકાંઓ મરી ગયા. 14તેથી મરેલાં દેડકાંઓના ઢગલા ભેગા થયા. પરિણામે તેમનાં કોવાઈ જવાને કારણે સમગ્ર દેશમાં દુર્ગંધ પ્રસરી ગઈ. 15ફારુને જોયું કે, એ તો દેવનું કરેલું છે. અને દેશ દેડકાંઓથી મુક્ત છે પણ તે પાછો હટીલો થઈ ગયો. અને મૂસા અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ. આ તો જેમ દેવે કહ્યું હતું તેમજ બન્યું.

જૂઓ

16પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હારુનને કહો કે તે પોતાની લાકડી ઉઠાવીને જમીન પરની ધૂળ પર મારે. અને આખા મિસર દેશમાં સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ જાય.”

17તેમણે તે પ્રમાણે કર્યું; અને હારુને લાકડી લઈને પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને જમીનની ધૂળ પર પ્રહાર કર્યો, એટલે સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ ગઈ. અને તે જૂઓ માણસો અને ઢોરઢાંખર પર છવાઈ ગઈ.

18મિસરના જાદુગરોએ પોતાના જંતરમંતરનો ઉપયોગ કર્યો અને એવું જ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પરંતુ જાદુગર ધૂળમાંથી જૂઓ બનાવી શક્યા નહિ. અને મનુષ્યો તથા ઢોરઢાંખર પર જૂઓ છવાઈ ગઈ. 19એટલા માટે જાદુગરોએ ફારુનને કહ્યું કે દેવની શક્તિથી જ આ બન્યું છે. પરંતુ ફારુને તેમને સાંભળ્યા નહિ અને હટીલો જ રહ્યો. જેવું યહોવાએ કહ્યું હતું બરાબર એ જ પ્રમાણે થયું.

માખીઓ

20યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “સવારે વહેલો ઊઠીને ફારુન પાસે જા, ફારુન નદી કિનારે ફરવા નીકળે ત્યારે તેની રાહ જોઈને ત્યાં ઊભો રહેજે. અને તેને કહેજે કે, યહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા જવા દે. 21જો તું મારા લોકોને નહિ જવા દે તો તારા ઘરમાં, તારા ઉપર, તથા તારા અમલદારો ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર ઘરોમાં માખીઓ મોકલીશ. અને મિસરના લોકોનાં ઘરો માખીઓથી ભરાઈ જશે; અને માખીઓ આખી જમીન પર પણ હશે.’” 22પણ તે દિવસે હું ઈસ્રાએલના લોકો સાથે આવો વ્યવહાર કરીશ નહિ, અને ગોશન પ્રાંતમાં જ્યાં મારા લોકો વસે છે ત્યાં કોઈ માખી હશે નહિ, એટલે તને ખબર પડશે કે હું યહોવા આ દેશમાં છું. 23આમ હું મારી પ્રજા અને તારી પ્રજા વચ્ચે જુદો વર્તાવ રાખીશ તે મારો પરચો અને અંધાણ હશે.”

24અને પછી યહોવાએ એ પ્રમાણે કર્યું. તેમના કથ્યાં પ્રમાણે ફારુનના મહેલમાં, અને તેના અમલદારોના ઘરોમાં તથા આખા મિસર દેશમાં માખીઓનાં મોટાં મોટાં ઝુંડ ધસી આવ્યાં અને સમગ્ર દેશ માખીઓથી પાયમાલ થઈ રહ્યો હતો. 25એટલે ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવ્યા, ફારુને કહ્યું, “તમે લોકો તમારા દેવને આ દેશમાં યજ્ઞો અર્પો.”

26પરંતુ મૂસાએ કહ્યું, “એ પ્રમાણે કરવું એ યોગ્ય નથી, કારણ કે અમે અમારા દેવ યહોવાને પશુઓને યજ્ઞમાં અર્પીએ

તેને મિસરના લોકો અપવિત્ર ગણે છે. એથી મિસરના લોકો જેને પવિત્ર ગણે છે તે પશુઓની આહુતિ આપીએ તો તેઓ અમને પથ્થરો મારીને મારી નહિ નાંખે? 27અમને લોકોને ત્રણ દિવસ રણમાંથી પસાર થઈ જવા દો. અને અમારા દેવ યહોવાને યજ્ઞો અર્પવા દો. યહોવાએ અમને આમ કરવા કહેલ છે.”

28એટલે ફારુને કહ્યું, “હું તમને લોકોને તમારા દેવ યહોવાને યજ્ઞો અર્પવા માટે રણમાં જવા દઈશ, પરંતુ ફક્ત તમારે બહુ દૂર જવું નહિ અને મારા માટે પણ પ્રાર્થના કરવી.”

29મૂસાએ કહ્યું, “સારું, હું અહીંથી તમારી પાસેથી જઈને તરત જ યહોવાને પ્રાર્થના કરીશ કે તમે અને તમારા અમલદારો અને તમારી પ્રજા આવતી કાલે સવારે માખીઓના ત્રાસથી મુક્ત થાઓ તેમ કરે. પણ તમારે અમને મૂર્ખ નથી બનાવવાના. યહોવાને યજ્ઞો અર્પવા અમને રણમાં જવા દો. અમને રોકશો નહિ.”

30એટલે મૂસા ફારુન પાસેથી વિદાય થઈને યહોવા પાસે ગયો અને પ્રાર્થના કરી, 31અને યહોવાએ મૂસાએ જે કહ્યું તે પ્રમાણે કર્યું. અને ફારુન, તેના અમલદારો અને તેની પ્રજા માખીઓના ત્રાસથી મુક્ત થયા. એક પણ માખી ક્યાંય જોવા મળી નહિ. 32પરંતુ ફારુન ફરી પાછો હઠાગ્રહી થઈ ગયો અને ઈસ્રાએલના લોકોને જવા ન દીધા.

ખેતરના પશુઓમાં રોગચાળો

9 ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુનની પાસે જા અને તેને કહે કે, હિબ્રુઓના દેવ યહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા દે.’ 2હજુ પણ જો તું ના પાડશે અને તેમને રોકી રાખશે તો ધ્યાનથી સાંભળ, 3હું તારાં ખેતરનાં ઢોરોમાં, ઘોડાઓમાં અને ગધેડાંઓમાં, ઊંટોમાં અને ગાયબળદોમાં અને ઘેટાંબકરાંઓમાં મોટો ભયંકર રોગચાળો ફેલાવીશ અને તને સજા કરીશ. 4પરંતુ યહોવા ઈસ્રાએલીઓનાં ઢોર અને મિસરનાં ઢોર વચ્ચે જુદો વ્યવહાર કરશે. જેથી ઈસ્રાએલીઓની માલિકીનું કોઈપણ ઢોર મરશે નહિ. 5અને યહોવાએ સમય નક્કી કરીને કહ્યું, “હું આવતી કાલે આ દેશમાં એનો અમલ કરીશ.”

6અને બીજે દિવસે સવારે મિસરમાં યહોવાએ એ પ્રમાણે કર્યું, મિસરવાસીઓનાં બધાં ઢોર મરી ગયાં પરંતુ ઈસ્રાએલીઓનું એક પણ ઢોર મર્યું નહિ. 7ફારુને પોતાના માણસોને તપાસ કરવા મોકલ્યા કે ઈસ્રાએલના લોકોનું એકે ઢોર મર્યું છે કે નહિ. તેને જણાવવામાં આવ્યું કે ઈસ્રાએલીઓનું કોઈ પણ ઢોર મર્યું નથી. ફારુને હઠાગ્રહ યાલુ રાખ્યો તેણે લોકોને જવા દીધા નહિ.

ગૂમડાં

8યહોવાએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “તમારા હાથમાં ભઠ્ઠીમાંથી મુઠ્ઠીઓ ભરીને રાખોડું લો અને ફારુનના દેખતા મૂસાએ હવામાં ફેંકવી. 9પછી એ ઝીણી રજની જેમ આખા મિસર દેશમાં ફેલાઈ જશે. અને તેનાથી સમગ્ર મિસરના

માણસો અને ઢોરોને ગૂમડાં થશે અને તે ફાટીને ધારાં બની જશે.”

10એટલે મૂસા અને હારુને ભઠ્ઠીમાંથી રાખોડું લીધું. પછી ફારુનની આગળ ઊભા રહીને મૂસાએ આકાશ તરફ રાખોડું ફેંક્યું એટલે માણસોને અને ઢોરોને ગૂમડાં થયાં, અને તે ફાટીને ધારાં પડી ગયાં. 11મિસરના જાદુગરો મૂસાને આવું કરતા રોકી શક્યા નહિ, કારણ કે જાદુગરોને તથા બધાજ મિસરના લોકોને ગૂમડાં ફૂટી નીકળ્યાં હતાં. 12પરંતુ યહોવાએ ફારુનને હઠે યાડાવ્યો, અને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે ફારુને મૂસાની અને હારુનની વાત સાંભળી નહિ.

કરાની વર્ષા

13પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “સવારમાં વહેલા ઊઠીને ફારુન પાસે ઊભો રહીને તેને કહેજે કે, ‘હિબ્રુઓના દેવ યહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા જવા દે. 14જો તું આમ નહી કરે તો હું મારી બધી શક્તિ તારા ઉપર, તારા અમલદારો પર અને તારા લોકો પર વાપરીશ.ત્યારે તને ખબર પડશે કે જગતમાં મારા જેવો બીજો કોઈ દેવ નથી. 15કારણ કે અત્યાર સુધીમાં મેં કયારની, તારા ઉપર અને તારી પ્રજા ઉપર રોગચાળો મોકલી, તને સજા કરી હોત તો તું ભૂમિ ઉપરથી નષ્ટ થઈ ગયો હોત. 16પણ મેં તને એટલા માટે જીવતો રાખ્યો છે કે હું તને મારી તાકાત બતાવી શકું. અને સમગ્ર પૃથ્વી પર મારું નામ પ્રગટ થાય. 17શું તું હજુ પણ મારા લોકોની વિરુદ્ધ છે? તું મારા લોકો સાથે ઘમંડી વર્તાવ રાખી તેમને જવા દતો નથી? 18યાદ રાખજે, આવતી કાલે આ જ સમયે હું એવો તો ભારે કરાનો વરસાદ વરસાવીશ કે મિસરમાં કદી પડ્યો નથી, મિસર દેશ બન્યો ત્યારથી તો નહીજ. 19એટલે અત્યારે જ માણસ મોકલીને તારા ઢોરોને તથા ખેતરમાં જે કાંઈ હોય તે બધાંને સુરક્ષિત જગ્યાએ મંગાવી લેજે. કારણ જે કોઈ માણસ કે ઢોર ખેતરમાં હશે, એને ઘરમાં રાખવામાં નહિ આવ્યું હોય તો તેના પર કરા વરસશે અને તેઓ મરણ પામશે.”

20પછી ફારુનના કેટલાક અમલદારોએ યહોવાના વચન સાંભળ્યાં. તેઓ ગભરાઈ ગયા. તેઓએ વહેલા વહેલા પોતાના ચાકરોને અને ઢોરોને ઘરમાં લાવી દીધાં. 21પણ જેમણે યહોવાના વચનને ધ્યાનમાં લીધાં નહિં તેમણે પોતાના ગુલામોને અને ઢોરોને ખેતરમાંજ રહેવા દીધાં.

22પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તારા હાથ આકાશ તરફ હવામાં લંબાવ, જેથી આખા મિસર દેશમાં માણસો, ઢોરો અને ખેતરના બધા છોડ ઉપર કરા પડે.”

23પછી મૂસાએ પોતાની લાકડી આકાશ ભણી ઊંચી કરી એટલે યહોવાએ વીજળીના કડાકા સાથે જમીન પર કરા વરસાવ્યા અને કરા આખા મિસર દેશ પર પડ્યા. 24કરા પડી રહ્યાં હતા અને કરાની સાથે વીજળી ઝબકારા મારતી હતી. મિસર દેશ રાષ્ટ્ર બન્યો ત્યારથી આજસુધી કદી ન પડ્યો હોય એવો ભારે કરાનો વરસાદ આખા દેશમાં પડ્યો. 25તોફાનને કારણે મિસરના ખેતરોમાં જે કાંઈ હતું તે બધાનો

નાશ થઈ ગયો. કરાના કારણે આખા મિસર દેશમાં માણસો, પશુઓ, તથા જે કંઈ ખેતરમાં હતુ તે બધુ કરાના મારથી નાશ પામ્યું. કરાએ ખેતરમાંના એકેએક છોડને તેમ જ એકેએક ઝાડને ભોંયભેગાં કરી દીધાં. 26ગોશન પ્રાંતમાં જ્યાં ઈસ્રાએલીઓ રહેતા હતા ત્યાં જ ફક્ત કરા ન પડ્યા.

27પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવડાવ્યા, અને કહ્યું, “આ વખતે મેં પાપ કર્યું છે, યહોવા સાચા છે અને હું તથા મારી પ્રજા ગુનેગાર છીએ. 28તમે યહોવાને અરજ કરો, કારણ કે આ કરા અને કટકાથી અમે ધરાઈ ગયા છીએ. હું તમને જવા દઈશ, હવે તમારે અહીં રોકાવું નહિ પડે.”

29મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “જ્યારે હું નગર છોડીશ ત્યારે હું પ્રાર્થના માટે યહોવાની આગળ મારા હાથ લંબાવીશ. એટલે વીજળીના કડાકા બંધ થઈ જશે. અને કરા પણ નહિ પડે. આ પરથી તને ખબર પડશે કે આખા જગતનો માલિક યહોવા છે. 30પણ મને ખબર છે કે તમે અને તમારા અમલદારો હજુ પણ યહોવાથી ગભરાતા નથી અને તેમનું સન્માન પણ કરતા નથી.”

31શણ અને જવનો તો ઘાણ વળી ગયો હતો. કારણ કે જવને કંટી આવી હતી અને શણને ફૂલ બેઠાં હતાં. 32પરંતુ ઘઉં અને કઠોળ મોડાં થાય છે એટલે તે ખૂંદાઈ ગયાં નહિ.

33મૂસા ફારુનને છોડીને નગર બહાર આવ્યો. અને યહોવા સમક્ષ પોતાના હાથ લંબાવી પ્રાર્થના કરી. એટલે કડાકા અને કરા પડતા બંધ થઈ ગયા.

34પછી જ્યારે ફારુને જોયું કે વર્ષા, કરા અને કડાકા બંધ થઈ ગયા એટલે ફરીથી તેણે ખોટું કર્યું. તે અને તેના અમલદારો ફરીથી હઠે ચડ્યા. 35ફારુને ઈસ્રાએલના લોકોને સ્વતંત્ર રીતે જવા દેવાની ના પાડી દીધી. યહોવાએ મૂસાને કહ્યું હતું બરાબર તે જ પ્રમાણે થયું.

તીડો

10 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું ફારુન પાસે જા. કારણ મેં તેને અને તેના અમલદારોને એટલા માટે હઠાગ્રહી બનાવ્યા છે કે જેથી હું તેમને મારા શક્તિશાળી ચમત્કાર બતાવી શકું.” 2અને તું તારા પુત્રને અને પૌત્રોને કહી શકે કે મેં આ મિસરના લોકોને કેવી સખત સજા આપી હતી, અને મેં તેમને શું ચમત્કાર બતાવ્યા હતા. આથી તમને ખબર પડશે કે હું જ યહોવા છું.”

3એટલા માટે મૂસા અને હારુન ફારુન પાસે ગયા અને કહ્યું, “હિબ્રુઓના દેવ યહોવા આ કહે છે; ‘તું ક્યાં સુધી મારી આજ્ઞાનું પાલન કરવા ના કરીશ? મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા જવા દે. ઋચાન રાખ, જો તું મારા લોકોને મારી ઉપાસના કરવા જવા દેવાની ના પાડશે તો, યાદ રાખજે, આવતી કાલે હું તારા દેશમાં તીડો લાવીશ. 5અને તે લોકો જમીનને એવી ઠાંકી દેશે કે કોઈ જમીન જોવા જ પામશે નહિ. અને કરાની વર્ષા પછી તારી પાસે જે કંઈ વધ્યું છે તે તેઓ ખાઈ જશે; તેઓ તારા ખેતરમાંનું એકેએક વૃક્ષ ખાઈ જશે. 6તેઓ તારા મહેલોને તથા તારા અમલદારોના અને

તમામ મિસરવાસીઓનાં ઘરોને ભરી દેશે. તારા પિતૃઓએ મિસરમાં રહેવાનું શરુ કર્યું ત્યારથી કદી ન જોયા હોય તેના કરતા વધારે તીડો હશે.” ત્યારબાદ મૂસા ફારુન પાસેથી ચાલ્યો ગયો.

7ફારુનના અમલદારોએ તેને કહ્યું, “અમે ક્યાં સુધી આ લોકોની જાળમાં ફસાયેલા રહીશું? એ લોકોને એમના દેવ યહોવાની ઉપાસના કરવા જવા દો. તમે એમને જવા નહી દો તો, તમને ખબર પડે તે પહેલા, મિસરનો વિનાશ થઈ જશે !” 8એટલે મૂસાને અને હારુનને ફારુન પાસે પાછા બોલાવવામાં આવ્યા. પછી ફારુને તેમને કહ્યું, “ભલે, તમે જાઓ અને તમારા દેવ યહોવાની ઉપાસના કરો, પણ તમે કોણ કોણ જશો?”

9મૂસાએ જવાબ આપ્યો “અમારા યુવાન અને વૃદ્ધ બધાંજ જશે; અને અમે અમારા પુત્રપુત્રીઓ તથા ઘેટાંબકરાં અને ઢોરને પણ લઈ જઈશું. અમે બધાં જ જઈશું કારણ, એ અમારા માટે અમારા યહોવાનો ઉત્સવ છે.”

10ફારુને તેમને કહ્યું, “હું તમને અને તમારાં સર્વ બાળબચ્ચાંને મિસરમાંથી જવા દઉં તે પહેલા દેવ ખરેખર તમારી સાથે હોવા જોઈએ. મને લાગે છે કે તમે કઈ ખરાબ વિચારી રહ્યા છો. 11ના ભાઈ ના, જાઓ, એકલા પુરુષો જાઓ અને યહોવાની ઉપાસના કરો. એટલી જ તમારી માગણી હતી. હવે તમારા બધાજ લોકો જઈ શકે નહિ.” પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને જવા દીધાં.

12પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “મિસરની ભૂમિ પર તારો હાથ ફેલાવ એટલે મિસર ઉપર તીડો આવશે. તીડો મિસરની તમામ ભૂમિ પર પ્રસરી જશે અને કરાથી બચી ગયેલાં તમામ વૃક્ષો અને છોડોને ખાઈ જશે.”

13મૂસાએ પોતાની લાકડીને મિસર દેશ પર ઉઠાવી અને યહોવાએ તે આખો દિવસ અને આખી રાત પૂર્વ તરફથી પવન ફૂંકાવ્યો, અને સવાર થતાં સુધીમાં તો એ તોફાની પૂર્વનો પવન તીડોના ટોળાં લઈ આવ્યો. 14સમગ્ર મિસર પર તીડો ચડી આવ્યાં અને દેશભરમાં પ્રવેશી અને ભૂમિ પર બેસી ગયાં. આવાં તીડોનાં ટોળાં અગાઉ કદી આવ્યાં નહોતાં અને ભવિષ્યમાં કદાપિ આવશે નહિ. 15તીડોનાં ટોળે ટોળાં સમગ્ર ભૂમિ પર છવાઈ ગયા અને ધરતી કાળી કાળી થઈ ગઈ. કરામાંથી બચી ગયેલા મિસર દેશના તમામ છોડો અને વૃક્ષો ઉપરનાં બધાંજ ફળ તેઓ ખાઈ ગયાં. સમગ્ર મિસર દેશનાં લીલાં વૃક્ષો અને છોડો નામશેષ થઈ ગયા. કોઈપણ છોડ પર એકે પાંદડું રહ્યું નહિ.

16ફારુને મૂસા અને હારુનને વહેલા બોલાવડાવ્યા, અને તેણે કહ્યું, “મેં તમારા દેવ અને તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે. 17આ વાર મારો ગુનો માફ કરો, અને તમારા દેવ યહોવાને પ્રાર્થના કરો અને તેમને અરજ કરો કે તેઓ મને આ “મોત” ના તીડો મારામાંથી બહાર કાઢે.”

18મૂસા ફારુનની પાસેથી વિદાય થયો અને તેણે યહોવાને પ્રાર્થના કરી. 19એટલે યહોવાએ પવનની દિશા બદલી નાંખી; અને પશ્ચિમમાંથી ભારે તોફાની પવન ફૂંકવા લાગ્યો. અને

તેણે તીડોને ઉપાડીને રાતા સમુદ્રમાં ઢાંકી કાઢ્યાં. સમગ્ર મિસરમાં એક પણ તીડ રહ્યું નહિ. 20પરંતુ યહોવાએ ફારુનને વળી પાછો હઠાગ્રહી બનાવ્યો અને તેણે ઈસ્રાએલીઓને જવા ન દીધા.

સર્વત્ર અંધકાર

21પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તારા હાથોને આકાશ તરફ ફેલાવ. એટલે ગાઢ અંધકાર મિસર દેશને ઢાંકી દેશે, એ અંધકાર એટલો બધો ગાઢ હશે કે તમે તેને સ્પર્શ કરીને અનુભવી શકશો.”

22એટલે મૂસાએ હવામાં આકાશ તરફ હાથ ઉગામ્યો અને પ્રગાઢ અંધકારે મિસર દેશને ઢાંકી દીધો. મિસરમાં ત્રણ દિવસ સુધી અંધકાર રહ્યો. 23કોઈપણ વ્યક્તિ બીજા કોઈને જોઈ શકતી ન હતી. અને ત્રણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાની જગ્યાએથી ઊભું થઈ શક્યું નહિ, પરંતુ તે બધી જ જગ્યાઓ પર જ્યાં ઈસ્રાએલના લોકો રહેતા હતા ત્યાં પ્રકાશ હતો.

24ફારુને મૂસાને ફરી બોલાવ્યો અને કહ્યું, “જાઓ, અને યહોવાની ઉપાસના કરો. તમે તમારી સાથે તમારાં બાળકોને પણ લઈ જઈ શકો છો. ફક્ત તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરને પાછળ મૂકતા જજો.”

25મૂસા એ કહ્યું, “અમે અમારા ઘેટાંબકરાં અને ઢોર અમારી સાથે લઈ જઈશું એટલું જ નહિ પરંતુ જ્યારે અમે લોકો જઈશું ત્યારે તમે અમને યજ્ઞ માટેના અર્પણો પણ આપશો અને અમે લોકો એ અર્પણોનો દેવ યહોવાની ઉપાસના માટે ઉપયોગ કરીશું. 26અમે લોકો અમારાં ઢોર અમારી સાથે અમારા દેવ યહોવાની ઉપાસના માટે લઈ જઈશું. એક પણ ઢોર ના પગની ખરી પાછળ રહેવી જોઈએ નહિ. અમારા ઢોરોમાંથી અમે અમારા દેવ યહોવાને નૈવેદ્ય ચડાવવાના છીએ, અને જ્યાંસુધી અમે તે જગ્યાએ પહોંચીએ નહિ ત્યાંસુધી અમને કેવી રીતે ખબર પડે કે અમારે યહોવાને શું અર્પણ કરવાનું છે?” તેથી આ બધી જ વસ્તુઓ તો જરૂર અમે અમારી સાથે લઈ જઈશું.”

27યહોવાએ ફારુનને પાછો હઠાગ્રહી બનાવ્યો, તેથી ફારુને તેમને જવા દેવા માટે ના પાડી. 28પછી ફારુને મૂસાને કહ્યું, “મારી પાસેથી દૂર હઠ, હું નથી ઈચ્છતો કે તું ફરીવાર અહીં આવે. એમ છતાં જો તું મને મળવા આવીશ તો માર્યો જઈશ, ખબરદાર! મને ફરી મોઢું બતાવ્યું તો! અને જો બતાવ્યું તો તે જ દિવસે મૂઓ જાણજે.”

29પછી મૂસાએ ફારુનને કહ્યું, “તું જે કહે છે તે સાચું છે. હું ફરીથી તમને મળવા કદાપી આવીશ નહીં.”

પ્રથમ જનિત બાળકોનાં અવસાન

11 ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હજી ફારુન અને મિસરની વિરુદ્ધ હું એક વધારે આફત લાવીશ. ત્યાર પછી તે તમને લોકોને અહીંથી જવા દેશે; વસ્તુતઃ તે તમને બધાંને અહીંથી જવા માટે અરજ કરશે. 2તમે ઈસ્રાએલના લોકોને આ સંદેશો અવશ્ય આપજો; ‘પ્રત્યેક

પુરુષ પોતાના પાડોશી પાસે અને પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પડોશી પાસે સોનાયાંદીના અલંકારો માગી લે. અને ડહોવા મિસરવાસીઓના હૃદયમાં ઈસ્રાએલી લોકો માટે સદ્ભાવ પેદા કરશે. મિસરના અમલદારો અને લોકો મૂસાને બહુ મોટો માનવ માનવા લાગ્યા.”

4મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “યહોવા એમ કહે છે કે, ‘આજે મધરાત્રે હું મિસરમાંથી પસાર થઈશ. 5અને મિસરમાં પહેલા બોળાનાં બધાંજ બાળકોનાં મૃત્યુ થશે. રાજગાદી ઉપર બેસનાર ફારુનના પ્રથમજનિત રાજકુમારથી માંડીને ઘંટીએ દળણાં દળનારી દાસીના પ્રથમજનિત સુધીનાં તમામ ઉપરાંત પશુઓનાં પણ બધાંજ પ્રથમજનિત બચ્યાં પણ મૃત્યુ પામશે. 6અને સમગ્ર મિસર દેશમાં ભારે રડારોળ થશે, તે પહેલાં કદી ન હતો એના કરતા વધારે ખરાબ હશે અને ભવિષ્યમાં કદી થશે નહિ. 7પરંતુ ઈસ્રાએલના કોઈપણ મનુષ્યને કશી પણ ઈજા થશે નહિ કૂતરું પણ તેમની સામે ભસશે નહિ ઈસ્રાએલના કોઈપણ માણસ અથવા તેમના કોઈપણ જાનવરોને ઈજા થશે નહિ. એના પરથી તમે જાણી શકશો કે યહોવા મિસરીઓ તથા ઈસ્રાએલ પુત્રો વચ્ચે ભેદ રાખે છે. 8અને પછી તમારા આ બધાજ ચાકરો મિસર વાસીઓ માથા નમાવીને મારી પૂજા કરશે. તેઓ કહેશે કે, ‘ચાલ્યા જાઓ! તમારા બધાં લોકોને તમારી સાથે લઈ જાવ’ અને પછી હું ક્રોધથી ફારુન પાસેથી નીકળી જઈશ.”

9પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ફારુને તમારી વાત સાંભળી નથી, કેમ? તેથી હું મિસર દેશમાં વધુ મહાન પરચા બતાવી શકું.”

10અને એ જ કારણે મૂસાએ અને હારુને ફારુનના દેખતાં જ આ બધા ચમત્કારો કરી બતાવ્યા. અને યહોવાએ ફારુનને હઠાગ્રહી બનાવ્યો અને તેણે ઈસ્રાએલી લોકોને પોતાના દેશની બહાર જવા દીધા નહિ.

મુક્તિ પર્વનો નિર્દેશ

12 મૂસા અને હારુન જ્યારે મિસરમાં હતા ત્યારે યહોવાએ તેમને કહ્યું, 2“તમારા લોકો માટે આ મહિનો વર્ષનો પહેલો મહિનો ગણાશે. 3ઈસ્રાએલના આખા સમાજને આદેશ છે કે: આ મહિનાના દસમા દિવસે પ્રત્યેક વ્યક્તિને પોતાના પરિવારના માટે એક ઘેટાનું બચ્યું પ્રાપ્ત કરશે. 4અને જો પૂરતાં પ્રમાણમાં પરિવારમાં એક હલવાનને ખાઈ શકે તેટલા માણસો ના હોય તો પોતાના કેટલાક પડોશીઓને નિમંત્રણ આપવું. પ્રત્યેક વ્યક્તિને પુરતું ખાવા મળી રહે તેટલું હલવાનનું માંસ હોવું જોઈએ. 5તમે પસંદ કરેલ હલવાન ખોડ-ખાંપણ વગરનું એક વર્ષનું નરજાતિનું અને તે ઘેટા અથવા બકરામાંથી જ પસંદ કરવું જોઈએ. 6તમારે આ હલવાનને મહીનાના ચૌદમા દિવસ સુધી સંભાળપૂર્વક રાખવું જોઈએ. તે દિવસે ઈસ્રાએલી સમાજના તમામ લોકો સંધ્યાકાળે તેમનાં હલવાનનો વધ કરશે. 7તમારે તે હલવાનોનું લોહી ભેગું કરવું જોઈએ. જે જે ઘરમાં એ

ખાવાનું હોય તે તે ઘરની બંને બારસાખ ઉપર અને ઓતરંગ પર છાંટવું જોઈએ.

8"તે જ રાત્રે તમારે હલવાનના માંસને શેકી લેવું અને પછી બેખમીર રોટલી તથા કડવી ભાજી સાથે ખાવું. 9 અને એ માંસ કાંચુ કે પાણીમાં બાફીને ન ખાવું. પણ પગ, માથું, અને આંતરડાં સાથે શેકીને ખાવું. 10 તે જ રાત્રે બધું જ માંસ ખાઈ લેવું જોઈએ. અને જો એમાંનું કંઈ સવાર સુધી રહે તો તે માંસને તમારે બાળી મૂકવું.

11"અને તે તમારે આ રીતેજ ખાવું જોઈએ; તમારે યાત્રામા જતા હોય તેવા કપડા પહેરવા, પગમાં પગરખાં પહેરીને, હાથમાં લાકડી લઈને, ઉતાવળે ઉતાવળે ખાવું, કેમકે આ દેવનું દુર્લભ છે-એ સમય જ્યારે દેવે પોતાનાં લોકોનું રક્ષણ કર્યું અને તેમને વહેલા મિસર ની બહાર લઈ ગયા.

12"આજે રાત્રે હું મિસરમાં થઈને જઈશ, અને આખા મિસર દેશનાં બધાં પ્રથમજનિત બાળકોને મારી નાખીશ. પછી તે માણસ હોય કે પશુ; મિસરના બધા દેવોને પણ હું સજા કરીશ. અને હું તેમને બતાવીશ કે હું યહોવા છું. 13 પરંતુ તમારા ઘર ઉપર લાગેલું એ લોહી એ તમે ત્યાં રહ્યા છો તેની નિશાની બની રહેશે અને જ્યારે હું લોહી જોઈશ એટલે તમને છોડીને આગળ ચાલ્યો જઈશ. હું મિસરના લોકો માટે વિનાશક કાર્યો કરીશ પણ તેમાના કોઈપણ ખરાબ રોગો તમારો નાશ નહિ કરે.

14"તેથી તમે લોકો આજની આ રાતનું સદા સ્મરણ કરશો, અને તમારે એને યહોવાના ઉત્સવ તરીકે ઊજવવો. અને નિત્યનિયમાનુસાર તમારા વંશજોએ યહોવાના માનમાં તેની ઊજવણી કરવી.

બેખમીર રોટલીનો ઉત્સવ

15"આ પવિત્ર પર્વના સાત દિવસો સુધી તમારે બેખમીર રોટલી ખાવી. આ પવિત્ર પર્વ ના પહેલે દિવસે પોતપોતાના ઘરોમાંથી બધું જ ખમીર હઠાવી દેવું. અને જો કોઈ વ્યક્તિ આ સાત દિવસ સુધી ખમીરવાળી રોટલી ખાય તો તેને ઈસ્રાએલથી જુદો કરવામાં આવશે. 16 આ પવિત્ર પર્વના પ્રથમ દિવસે અને સાતમા અંતિમ દિવસે પવિત્ર ધર્મસભાઓ ભરવી. એ દિવસો દરમિયાન બીજું કોઈ કામ કરવું નહિ. માત્ર પ્રત્યેકને જમવા માટે રસોઈ તૈયાર કરવી. 17 તમારે બેખમીર રોટલીનું પર્વ ઊજવવું, કારણ કે એ જ દિવસે મેં તમારા લોકોને ટુકડી-વાર મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢ્યાં હતાં, તેથી એ દિવસે તમારા વંશજોએ કાનૂન પાળવો. 18 પ્રથમ મહિનાના ચૌદમા દિવસની સાંજથી માંડીને તે માસના એકવીસમા દિવસની સાંજ સુધી તમારે બેખમીર રોટલી ખાવી. 19 સાત દિવસ સુધી તમારા ઘરમાં ખમીર હોવું જોઈએ નહિ. જો કોઈ વ્યક્તિ ખમીરવાળી વસ્તુ ખાશે તો તેનો ઈસ્રાએલી સમાજમાંથી બહિષ્કાર કરવામાં આવશે. પછી તે દેશનો વતની હોય કે વિદેશનો હોય. 20 ખમીરવાળી કોઈપણ વસ્તુ તમારે ખાવી નહિ અને તમારાં બધાંજ ઘરોમાં તમારે બેખમીર રોટલી જ ખાવાની છે."

21 તેથી મૂસાએ બધાજ વડીલોને એક જગ્યાએ બોલાવ્યા અને તેમને કહ્યું, "જાઓ, તમારા પરિવાર પ્રમાણે હલવાન લઈ આવો અને એ પારખાના બલિને કાપો. 22 પછી પાંદડાનો ઝુકો લઈને રક્તના કૂડામાં બોળી એકતરંગને અને બન્ને બારસાખ પર તે રક્ત લગાડજો, અને સવાર સુધી તમારામાંથી કોઈએ ઘરમાંથી બહાર નીકળવું નહિ. 23 કારણ કે મિસર વાસીઓના બધાં પ્રથમ જનિતોનો સંહાર કરવા યહોવા દેશમાંથી પસાર થશે. અને તે સમયે તેઓ તમારા ઘરની બે બારસાખ ઉપર અને ઓતરંગ ઉપર રક્ત જોશે. એટલે તે તમારું બારણું ટાળીને આગળ જશે અને મોતના દેવદૂતને તમારા ઘરમાં પ્રવેશીને કોઈનો સંહાર કરવા દેશે નહિ. 24 તમે લોકો આ કાનૂનને સદા યાદ રાખજો. આ નિયમ તમારા પોતાને માટે અને તમારા વંશજોને માટે કાયમી નિયમ તરીકે સમજીને પાળજો. 25 અને યહોવાએ તમને જે દેશ આપવાનું વચન આપેલું છે તે દેશમાં તમે પહોંચો ત્યારે પણ તમારે આ નિયમનું પાલન કરવું. 26 જ્યારે તમને લોકોને તમારાં બાળકો પૂછશે, 'આપણે આ ઉત્સવ શા માટે ઊજવીએ છીએ?' 27 ત્યારે તમે લોકો કહેશો, 'એ તો યહોવાના માનમાં પારખા પર્વ છે, કારણ કે જ્યારે યહોવાએ મિસરવાસીઓનો સંહાર કર્યો ત્યારે આપણાં ઘરોને ટાળીને આગળ ચાલ્યા જઈને તેમણે આપણાં ઘરોને ઉગારી લીધાં હતા. ત્યારે ઈસ્રાએલીઓએ મસ્તક નમાવી પ્રણામ કર્યાં.'"

28 યહોવાએ આ આદેશ મૂસાને અને હારુનને આપ્યો હતો. તેથી ઈસ્રાએલના લોકોએ યહોવાના આદેશ પ્રમાણે કર્યું.

29 અને મધરાતે યહોવાએ મિસર દેશના બધાંજ પ્રથમજનિત બાળકોનો-ગાદી ઉપર બેસનારા ફારુનના પાટવીકુવરથી માંડીને જેલમાં કેદ કરાયેલા કેદીઓના પ્રથમજનિત સુધીના તમામ ઉપરાંત ઢોરોનો પણ બધાંજ પ્રથમજનિત બચ્ચાંઓનો સંહાર કર્યો. 30 ફારુન અને તેના બધાજ અમલદારો તથા બધા મિસરવાસીઓ મધરાતે જાગી ઊઠ્યા. સમગ્ર મિસરમાં ભયંકર આક્રંદ હતો. કારણ કે જેના ઘરમાં કોઈ પ્રથમજનિત પુત્રનું મરણ ન થયું હોય એવું કોઈ ઘર મિસરમાં નહોતું.

ઈસ્રાએલીઓની મિસરમાંથી મુક્તી

31 એટલે તે રાત્રે ફારુને મૂસાને અને હારુનને બંનેને તેડાવી મંગાવ્યા અને કહ્યું, "તૈયાર થઈ જાઓ, અને મારી પ્રજામાંથી ચાલ્યા જાઓ! તમે અને ઈસ્રાએલીઓ બંને જાઓ, અને તમે જે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે યહોવાની ઉપાસના કરો. 32 અને તમારા કંઠા પ્રમાણે તમે તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરઢાંખર પણ લઈ જાઓ, મારી વિદાય લો, અને મને આશિષ આપો." 33 મિસરવાસીઓ, એ લોકોને જેમ બને તેમ વહેલા દેશ છોડી જવા દબાણ કરીને કહેવા લાગ્યા, "જો તમે લોકો નહિ જાઓ તો અમે બધા મરી જઈશું."

34 ઈસ્રાએલના લોકો પાસે રોટલીના લોટમાં ખમીર નાખવા જેટલો પણ સમય ન હતો, તેથી તે લોકોએ આથો ચડયા

વગરનો જ લોટ અને કથરોટ ચાદરમાં બાંધીને ખભે લઈ લીધું. 35પછી ઈસ્રાએલના લોકોએ મૂસાના કહ્યા પ્રમાણે કર્યું, “તેમણે પોતાના પડોશીઓ પાસેથી સોનાચાંદીના ઘરેણાં અને વસો માગી લીધાં હતાં. 36યહોવાએ મિસરવાસીઓના હૃદયમાં એ લોકોના માટે સદ્ભાવ પેદા કર્યો હતો, તેથી તેઓએ ઈસ્રાએલીઓએ જે જે માગ્યું તે તેમણે આપ્યું. આમ ઈસ્રાએલી લોકોને મિસરવાસીઓનું ધન પ્રાપ્ત થયું.

37ઈસ્રાએલના લોકો પગપાળા રામસેસથી સુક્કીય જવા નીકળ્યા. લગભગ 6,00,000 પુરુષો અને સ્ત્રી-બાળકો તો જુદાં હતાં. 38જુદી જુદી જાતના લોકો મોટી સંખ્યામાં તેમની સાથે આવ્યા. અને પુષ્કળ ઘેટાંબકરાં અને ઢોરઢોખર પણ હતાં. 39પરંતુ લોકો પાસે લોટમાં ખમીર નાખવાનો સમય ન હતો, તેથી મિસરથી જે લોટ લાવ્યા હતા તેની બેખમીર રોટલી બનાવી. આથો ચડયો નહોતો, કારણ કે તેમને મિસરમાંથી એકદમ હાંકી કાઢવામાં આવ્યા હતાં; તેમને ભાથું તૈયાર કરવાનો પણ સમય મળ્યો નહોતો.

40ઈસ્રાએલના લોકો મિસરમાં 430 વર્ષ રહ્યાં હતા. 41અને 430 વર્ષ પૂરાં થતાં જ તે જ દિવસે યહોવાના લોકોની બધી ટુકડીઓ મિસર દેશમાંથી ચાલી નીકળી. 42તો આ એક બહુજ ખાસ રાતે લોકોએ યાદ રાખવું કે દેવે શું કર્યું હતું. ઈસ્રાએલનાં સર્વ લોકો તે રાત ને હમેશા યાદ રાખશે.

43પછી યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને કહ્યું, “આ પાસ્ખા પર્વની વિધિ છે. કોઈપણ વિદેશી પાસ્ખાપર્વનું ખાઈ શકે નહિ. 44પરંતુ જો કોઈ વ્યક્તિ પૈસા આપીને ચાકર ખરીદશે અને જો તેની સુન્નત કરશે તો તે ચાકર તેમાંથી ખાઈ શકશે. 45કોઈ પરદેશી બહારથી આવીને તમારા દેશમાં વસ્યો હોય અથવા કોઈ માણસ પગારથી કામ કરતો હોય તો તે માણસ કે મજૂર પણ એ ખાઈ શકે નહિ.

46“દરેક પરિવારે પસાર થયેલું જમાણ ધરમાં ખાવું, જરાપણ માંસ તમારે બહાર લઈ જવાનું નથી. તમારે બલિનું એક હાડકું સુધ્યાં ભાગવું નહિ. 47સમગ્ર ઈસ્રાએલી સમુદાય આ ઉત્સવને અવશ્ય પાળે અને ઉજવે. 48પણ કોઈ વિદેશી તમારી સાથે રહેતો હોય અને તે જો તમારી પાસે યહોવાના માનમાં પાસ્ખાપર્વ પાળવા માગતો હોય તો તે તેના પરિવારના બધા પુરુષોની સુન્નત કરાવ્યા પછી તે પર્વમાં જોડાઈ શકે; તેને દેશનો જ વતની માનવો. પરંતુ સુન્નત કરાવ્યા વિનાના કોઈપણ માણસે તે ખાવું નહિ. 49દેશમાં જન્મ ધારણ કરનાર વતનીઓ માટે અને તમારી સાથે રહેતા વિદેશીઓ માટે પણ નિયમો તો એક જ રહેશે.”

50ઈસ્રાએલના બધા લોકોએ એમ જ કર્યું, યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે તેમણે કર્યું, 51અને તે જ દિવસે યહોવા ઈસ્રાએલી લોકોને જૂથોમાં મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા.

13 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 2“પ્રત્યેક ઈસ્રાએલીઓએ તેમનાં બધાંજ પ્રથમજનિત બાળકો મને સમર્પિત કરવાં. હવે ઈસ્રાએલીઓમાં જે કોઈ

પ્રથમ પ્રસવનું હોય, પછી તે માણસ હોય કે પશુ હોય તે મારું ગણાશે.”

3મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “તમે આ દિવસને યાદ રાખજો, જે દિવસે તમે મિસરમાંથી ગુલામીના દેશમાંથી બહાર નીકળ્યા છો યહોવાએ પોતાના બાહુબળથી બહાર લાવ્યા છે, તેથી કોઈપણ ખમીરવાળી વસ્તુ ખાશો નહિ. 4આજે તમે આબીબ મહિનામાં નીકળ્યાં છો. 5અને જ્યારે યહોવા તમને કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, હિલ્વીઓ, અને યબૂસીઓના દેશમાં લઈ જાય-તેણે તમારા પિતૃઓને જે દેશ તમને આપવાનું વચન આપ્યું હતું અને જ્યાં દૂધ અને મધની રેલમછેલ છે, ત્યાં લઈ જાય ત્યારે તમારે ઉપાસના આ માસમાં કરવાની છે.

6“સાત દિવસ સુધી તમે ખમીર વગરની રોટલી ખાજો. સાતમે દિવસે એક મોટો ભોજન સમારંભ થશે, એ ઉત્સવ યહોવાના સન્માનમાં યોજાશે. 7તેથી સાત દિવસ સુધી તમારે ખમીર વગરની જ રોટલી ખાવી. તમારા આખા પ્રદેશમાં ક્યાંય પણ ખમીરવાળી રોટલી બિલકુલ હોવી જોઈએ નહિ. 8તે દિવસે તમારે તમારાં બાળકોને કહેવું કે, ‘મને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા ત્યારે યહોવાએ અમારા માટે જે કર્યું હતું તે માટે અમે આ ઉત્સવ ઉજવી રહ્યાં છીએ.’

9“અને આ ઉત્સવ તમારા હાથ પરના ઝંઘાણી અને તમારા કપાળ પરના સ્મરણચિહ્ન જેવા બનીને રહેશે, તે તમારી આંખો સામે એક ચિહ્ન તરીકે રહેશે, આ પર્વ તમને યહોવાનો ઉપદેશ યાદ રખાવશે. તે તમને યાદ રખાવશે કે યહોવા તેમની મહાન શક્તિથી તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા. 10એટલા માટે તમારે આ ઉત્સવ દર વર્ષે નિયત સમયે યાદ કરીને પાળવો.

11“યહોવા તમને અને તમારા વડવાઓને વચન આપ્યા પ્રમાણે તમને કનાનીઓના દેશમાં લઈ જશે અને દેવ તે દેશ તમને તમારા પિતૃઓને આપ્યા વચન મુજબ આપશે. 12જ્યારે તમને દેવ આ પ્રદેશ આપે ત્યાર બાદ તમે બધા તમારા પ્રથમજનિત પુત્રને યહોવાને સમર્પિત કરવાનું યાદ રાખજો. અને તમારાં પશુઓનાં પ્રથમ વેતરનાં બધાં નર બચ્ચાઓ યહોવાને સમર્પિત થવા જોઈએ. 13પ્રત્યેક ગધેડાંનું પ્રથમ બચ્ચુ તેની જગ્યામાં એક હલવાન અર્પણ કરીને, યહોવા પાસેથી પાછું મેળવી શકાય છે. તમે લોકો જો ન છોડાવો તો તમારે તેની ડોકી ભાંગી નાખવી. તે ભોગ બનશે. તમારે પ્રત્યેક પ્રથમ જન્મેલો નર સંતાન દેવ પાસેથી પાછો ખરીદવાનો છે.

14“ભવિષ્યમાં તમારાં બાળકો કદાચ પૂછશે કે, ‘આનો અર્થ શો? તમે આ કેમ કરો છો?’ ત્યારે તમારે કહેવું કે, ‘પોતાના બાહુબળથી યહોવા અમને મિસરમાંથી ગુલામીના દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા હતા.

15ફારુન હઠે ચડયો હતો, તેથી તેણે અમને બહાર જવા દેવાની ના પાડી, ત્યારે યહોવાએ મિસર દેશનાં બધાં પ્રથમ જન્મેલાં સંતાનોને, માણસનાં અને ઢોરનાં બંનેનાં પહેલાં સંતાનોને મારી નાંખ્યાં હતાં, તેથી અમે પ્રથમજનિત બધાં

નર પશુઓને યહોવાને અર્પણ કરીએ છીએ, પણ અમારા પુત્રોમાંના અર્પણ કરેલા સર્વ પ્રથમજનિતોને અમે નાણાં આપીને છોડાવીએ છીએ.” 16અને એ ઉત્સવ તમારા હાથ પર ચિહ્નરૂપ તથા તમારી આંખોની વચ્ચે કપાળ ઉપર ચાંદલા જેવું બની રહેશે; કારણ કે યહોવા આપણને પોતાના બાહુબળથી મિસરની બહાર લઈ આવ્યા હતા એની એ સ્મૃતિ બની રહેશે.”

મુક્તિ પછીનો પ્રવાસ

17જ્યારે ફારુને લોકોને જવા દીધા ત્યારે એમ બન્યું કે યહોવા તેમને પલિસ્તિઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ટૂંકો હોવા છતાં તે રસ્તે તેમને લઈ ગયા નહિ. કારણ કે યહોવાએ વિચાર્યું કે, “જો યુદ્ધ થાય તો કદાચ લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પાછા મિસર ચાલ્યા જાય.”

18એટલે યહોવા તેમને બીજા રસ્તેથી લઈ ગયા. રેતીના રણપ્રદેશને રસ્તે રાતા સમુદ્ર તરફ દેવ તેમને લઈ ગયા. મિસર છોડ્યું ત્યારે ઈસ્રાએલ પુત્રો શસસજ્જ હતા.

યૂસફની અસ્થિનો ગૃહપ્રવેશ

19મૂસાએ યૂસફનાં અસ્થિ સાથે લઈ લીધાં હતાં. યૂસફે ઈસ્રાએલપુત્રોને પાસે એના માટે આ કરવા સમ લેવડાવ્યા એમ કહેતા; “યહોવા જરૂર તમારી મદદ કરવા આવશે, તે સમયે તમે મારાં હાડકા અહીંથી લઈ જાઓ.”

યહોવાએ લોકોનું માર્ગદર્શન કર્યું

20પછી ઈસ્રાએલી લોકોએ સુક્કોથ નગર છોડ્યું અને રણની સરહદ પર અથામમાં મુકામ કર્યો. 21તેઓને દિવસે રસ્તો બતાવવા માટે યહોવા વાદળના થાંભલા રૂપે આગળ આગળ ચાલતા તેમજ રાત્રે તેમને પ્રકાશ મળે તેથી અગ્નિસ્તંભ રૂપે ચાલતા. જેથી તેઓ સતત રાતદિવસ યાત્રા કરી શકતા હતા.

22એક ઊંચા વાદળના સ્તંભરૂપે દિવસે અને અગ્નિસ્તંભ તરીકે રાત્રે સતત યહોવા તેમની સાથે રહેતા. તેમની આગળથી જરા પણ ખસ્યા નહિ.

14 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 2“તમે ઈસ્રાએલના લોકોને કહો કે પાછા ફરીને પીલાહીરોથની આગળ, મિગ્દોલ અને લાલસમુદ્રની વચ્ચે બાલ-સફોનની આગળ મુકામ કરે, અને તમારે એ જગ્યાની બરાબર સામે સમુદ્રને કિનારે મુકામ કરવો. 3ફારુન વિચારશે કે, “ઈસ્રાએલીઓ રણપ્રદેશમાં ભૂલા પડી ગયા છે અને રણ એમને ઘેરી વળ્યું છે.” 4હું ફારુનને હઠે ચડાવીશ જેથી તે તમારો પીછો કરશે અને તેના લશ્કરનો પરાજય કરીને હું મારો મહિમા વધારીશ. ત્યારે મિસરવાસીઓ જાણશે કે હું યહોવા છું.” અને ઈસ્રાએલીઓએ એ મુજબ કર્યું.

ઈસ્રાએલીઓનો પીછો કરતો ફારુન

5જ્યારે ફારુનને ખબર આપવામાં આવી કે ઈસ્રાએલના લોકો ભાગી ગયા છે. ત્યારે તેનું અને તેના અમલદારોનું વલણ બદલાઈ ગયું. તેમણે કહ્યું આપણે શું કર્યું, “ઈસ્રાએલીઓને આપણે જવા કેમ દીધાં? આપણે આપણા ચાકરોને ગુમાવ્યા છે”

6એટલે ફારુને પોતાનો રથ તૈયાર કર્યો અને પોતાનું લશ્કર ભેગું કર્યું. 7ફારુને પોતાના લોકોમાંથી 600 સૌથી શ્રેષ્ઠ સેનાનીઓને અને તેના બધાં રથો તેની સાથે લીધા. પ્રત્યેક રથમાં એક અમલદાર હતો. 8અને યહોવાએ મિસરના રાજા ફારુનને હિંમતવાન બનાવ્યો, તેથી તે ઈસ્રાએલી લોકોની પાછળ પડ્યો જે પોતાના હાથ ઉંચા કરી નીકળી રહ્યાં હતા.

9મિસરના લશ્કરમાં અસંખ્ય ઘોડા, સૈનિકો અને રથો હતા. તે બધાએ એટલે કે ઘોડેસવારોએ તથા રથ સવારોએ તથા સૈનિકોએ ઈસ્રાએલીઓનો પીછો પકડ્યો. અને તેઓ બાલસફોનની આગળ પીલાહીરોથની પાસે સમુદ્ર કિનારે પડાવ નાખીને રહેવા હતા ત્યાં તેમને પકડી પાડ્યા.

10જે સમયે ફારુન તેમની નજીક આવી પહોંચ્યો તે સમયે ઈસ્રાએલીઓએ નજર કરીને જોયું તો ખબર પડી કે તેમની પાછળ મિસરીઓ પડ્યા છે! ત્યારે તેઓ ખૂબ ભયભીત થયા અને સહાય માટે યહોવાને પોકાર કર્યો. 11તેમણે મૂસાને કહ્યું, “તમે અમને મિસરમાંથી બહાર શા માટે લાવ્યા? શું મિસરમાં કબરો નથી? તમે અમને આ રણપ્રદેશમાં મરવા શા માટે લાવ્યા? અમે લોકો મિસરમાં શાંતિપૂર્વક મૃત્યુ પામત, મિસરમાં ઘણી કબરો હતી. 12અમે લોકોએ મિસરમાં જ તમને નહોતું કહ્યું કે, ‘અમને લોકોને અમે જેમ છીએ તેમ રહેવા દો, મિસરવાસીઓની સેવા કરવા દો? આ રણપ્રદેશમાં મરવું તેના કરતાં મિસરવાસીઓની ગુલામી કરવી વધારે સારી છે.”

13પરંતુ મૂસાએ લોકોને ઉત્તર આપ્યો, “ગભરાશો નહિ, ભાગો નહિ, મક્કમ રહો ને થોડી વાર ઊભા રહો અને જુઓ કે આજે યહોવા તમારા લોકોનો શી રીતે ઉદ્ધાર કરે છે! આજ પછી તમે આ મિસરવાસીઓને ફરી ક્યારે જોશો નહિ. 14તમારે લોકોએ શાંત રહેવા સિવાય બીજું કંઈ કરવાનું નથી. યહોવા તમારા માટે લડતા રહેશે.”

15પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું મને શા માટે પોકાર કરે છે? ઈસ્રાએલના લોકોને આગળ વધવા માટે આજ્ઞા કર. 16તું તારી લાકડીને રાતા સમુદ્ર ઉપર ઉઠાવી, હાથ લાંબો કર. સમુદ્રના બે ભાગ થઈ જશે, જેથી ઈસ્રાએલના લોકો સૂકી જમીન પર થઈને સમુદ્ર પાર કરશે. 17પછી હું મિસરવાસીઓને હિંમતવાન બનાવીશ એટલે તેઓ તમને સમુદ્રમાં હાકી કાઢશે. અને ફારુન તથા તેની આખી સેના, તેના રથો અને તેના ઘોડેસવારોને હરાવીશ અને તેઓ મને માન આપે તેમ કરીશ. 18એટલે મિસરવાસીઓને ખબર પડશે કે હું યહોવા છું. અને જ્યારે હું ફારુન, તેના ઘોડેસવારો અને રથપતિઓને હરાવીશ ત્યારે તેઓ મારું સન્માન કરશે.”

યહોવા દ્વારા મિસરીઓનો પરાજય

19પછી ઈસ્રાએલી લોકોના સૈન્યની આગળ ચાલતો યહોવાનો દૂત ત્યાંથી ખસીને તેની પાછળ ચાલ્યો ગયો, તેથી મેઘસ્થંભ તેમની આગળથી ખસીને તેમની પાછળ ઊભો રહ્યો; 20આ રીતે વાદળા મિસરીઓના સૈન્ય અને ઈસ્રાએલીઓના સૈન્યની વચ્ચે આવી ઉભા રહ્યાં. પણ ઈસ્રાએલી લોકો માટે પ્રકાશ હતો. એટલે આખી રાત મિસરની સેના અંધકાર ને કારણે ઈસ્રાએલીઓ પાસે આવી ન શકી.

21મૂસાએ પોતાનો હાથ લાલ સમુદ્ર ઉપર લંબાવ્યો, એટલે યહોવાએ આખી રાત પૂર્વ તરફથી ભારે પવન ફૂંકવાને સમુદ્રને પાછો હટાવ્યો, તેથી તેના પાણીના બે ભાગ પડી ગયા. અને સમુદ્રની જગ્યાએ સૂકી જમીન બનાવી હતી. 22ઈસ્રાએલના લોકો સૂકી જમીન પર ચાલીને સમુદ્રમાંથી પાર ગયા. ઈસ્રાએલીઓની ડાબી અને જમણી બાજુએ પાણીની ભીત બની ગઈ હતી. 23અને મિસરીઓ તેમની પાછળ પડ્યા. ફારુનના બધાજ રથો, ઘોડાઓ અને ઘોડેસવારો તેમની પાછળ તેઓ સમુદ્રની વચ્ચે પહોંચી ગયા. 24પછી પ્રભાતના પ્રથમ પહોરમાં વાદળ અને અગ્નિના સ્તંભમાંથી યહોવાએ મિસરીઓના સૈન્ય પર દષ્ટિપાત કરીને તેમના પર હુમલો કરી તેમનો પરાજય કર્યો.

25યહોવાએ તેમના રથનાં પૈડાં જમીનમાં એવા ખૂંપાવી દીધાં કે માંડ માંડ ફરતાં હતા. આથી તેઓ બૂમ પાડવા લાગ્યા, “આ તો યહોવા ઈસ્રાએલીઓને પક્ષે આપણી સામે લડી રહ્યાં છે. ચાલો, આપણે પાછા ફરીએ.”

26પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હવે તું તારો હાથ સમુદ્ર ઉપર લંબાવ. જેથી મિસરવાસીઓ ઉપર, તેમના રથો ઉપર અને તેમના ઘોડેસવારો ઉપર પાછાં પાણી ફરી વળે.”

27એટલે દિવસ બરાબર શરૂ થાય તે પહેલાં મૂસાએ સમુદ્ર ઉપર હાથ લાંબો કર્યો અને સવાર થતાં જ સમુદ્ર પહેલાં જેવો હતો તેવો પાછો થઈ ગયો. મિસરવાસીઓએ સમુદ્રમાં નાસભાગ કરવા માંડી અને યહોવાએ સમુદ્રમાં વચ્ચોવચ્ચ તેમનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો, સૌને ડુબાડી દીધા. 28સમુદ્રના પાણીએ પાછાં વળીને, રથોને, ઘોડેસવારોને અને ઈસ્રાએલીઓનો પીછો પકડી સમુદ્રમાં ધસી ગયેલા ફારુનના સમગ્ર સૈન્યને ડુબાડી દીધું. તેઓમાંથી એક પણ બચી શક્યો નહિ.

29પરંતુ ઈસ્રાએલના લોકો સમુદ્રની વચ્ચેથી સૂકી જમીન પર થઈને ચાલ્યા ગયા હતા. અને પાણીની ભીત તેમની ડાબી અને જમણી બાજુએ થઈ ગઈ હતી. 30આ રીતે તે દિવસે યહોવાએ ઈસ્રાએલીઓને મિસરીઓના હાથમાંથી બચાવી લીધા. અને ઈસ્રાએલીઓએ મિસરીઓને સમુદ્ર કિનારે મૃત હાલતમાં પડેલા જોયા 31અને યહોવાએ મિસરીઓ વિરુદ્ધ જે પરાક્રમ કર્યું હતું તે જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા અને યહોવા ઉપર અને તેના સેવક મૂસા ઉપર તેમને વિશ્વાસ બેઠો.

મૂસાનું ગીત

15 પછી મૂસાએ અને ઈસ્રાએલના લોકોએ યહોવાના માનમાં આ ગીત ગાયું :

“હું યહોવાના માનમાં ગાન ગાઈશ, એણે મહાન વિજય પ્રાપ્ત કર્યો તો! સાગરની અંદર કઈક અશ્વોના અસવારને ડુબાડ્યાં,

દેવ મારું બળ છે; મને જેણે ઉગાર્યો, હું આ ગીતમાં એની સ્તુતિ કરું. એ જ મારો દેવ છે અને હું એના ગુણગાન ગાઉં. દેવ મારા પિતાની જેમ એનું સન્માન કરું છું. હું એનાં યશગાન ગાઉં.

૩યહોવા તો યોદ્ધા છે, જેનું યહોવા નામ છે.

4ફારુનનાં રથો અને સૈન્ય, જેણે લાલ સમુદ્રમાં ફેંકી દીધાં; ફારુનના વીર સરદારને સમુદ્રમાં ડુબાડી દીધા.

5પથ્થરની જેમ સાગરની નીચે પહોરચ્યા, સાગરમાં જળનિધિઓ ઉપર ફરી વળ્યાં

6યહોવા! તમારો જમણો હાથ, પરાક્રમે મહિમાવાન છે. હે યહોવા! તમારા જમણા હાથે છિન્નભિન્ન કર્યાં શત્રુઓને.

7તારી મહાન પ્રતિભાથી, જે તારી સામે થયા તેનો નાશ કર્યો. તારા ક્રોધે તેમને ઘાસના પૂળાની જેમ બાળી નાખ્યા.

8યહોવા, તે ક્રોધથી ફૂંકેલા પવનથી. ઊભા ઢગલા થઈ સાગરજળ. મોજાઓ જે હતા ઉછળતા અને વહેતા ઊભા અધવચ ભીત થઈ; સાગરની જેમ પાતાળની વચ્ચે; તે સમયે સાગરજળ ભેગા થયા.

9શત્રુ મનમાં બબડે છે, ‘હું પકડીશ પાછળ પડી, અને હું તેમનું ધન સધળું લઈશ.હું બધુંજ મારી તલવાર વડે લઈ જઈશ. હું મારે માટે બધુંજ રાખીશ.’

10પરંતુ યહોવા! એક માત્ર પ્રબળ ફૂંક લગાવીને તમે મધદરિયે, સમાવી લીધા. પ્રચંડ મહા જળરાશિમાં, સૌ સીસાની જેમ ડૂબ્યા.

11હે યહોવા, કોણ છે તમારા જેવો બીજો દેવ? છે કોણ તમારા જેવું પરમપવિત્ર મહિમાવાન? તમારા જેવા ચમત્કાર કોણ કરી શકે? શત્રુઓમાં ભયજનક પરાક્રમ કરનાર, કોણ છે? 12ધરતી તેઓને તત્કાળ ગળી ગઈ, જ્યાં તે કેવળ જમણો હાથ ઊંચો કર્યો.

13યહોવા, તમે તમારા લોકોને છોડાવ્યા, તમારા પ્રેમ અને ક્રુણાથી તમે એમને તમારા બાહુબળના પરાક્રમે; તમારા પવિત્ર રોચક ધામમાં લઈ આવ્યા.

14પ્રજા આ સાંભળી કંપીને ગભરાઈ, સહુ પલેશિથવાસી ભયથી ગભરાય છે.

15અદોમના સરદારો તે સમયે ભયભીત થયા, મોઆબના શક્તિશાળી અને પરાક્રમી પુરુષો ધૂજે છે; એ બધાં ક્નાનવાસીઓ પણ હિંમત હારે; માથાં પર ભયના ઓળા ભારે ઊતરતાં જોઈ,

16તેઓ પરભય અને ત્રાસ આવી પડ્યા, તમારા બાહુબળે સ્તબ્ધ બની પથ્થર જેવા થયા, અને તું જ છોડાવી લાવ્યો ઊભા એટલામાં; એ ‘યહોવા’ સમૂહમાં તારી પ્રજા ચાલી જાય.

17જ્યાં તમારો આવાસ એ લોકોને એ પર્વત પર તમારી પાસે લઈ જાય; જે જગ્યા તમે સિંહાસન માટે તૈયાર કરી ત્યાં તેમને વસવાટ કરવા દેશો. માલિક, ત્યાં તમે મંદિર તમારું બાંધશો!

18યહોવા, તમારું રાજ સદા સર્વદા અમર તપશે.”

19હા, ખરેખર આમ બન્યું. જ્યારે ફારુનના અશ્વો, રથો અને ઘોડેસવારોએ સમુદ્રમાં સાથે પ્રવેશ કર્યો ત્યારે યહોવાએ તેમના ઉપર સમુદ્રના પાણી પાછાં વાળીને તેઓ પર ફેરવી વાળ્યાં; પરંતુ ઈસ્રાએલના લોકો સમુદ્ર મધ્યે થઈને સૂકી જમીન ઉપર ચાલ્યા.

20પછી હારુનની બહેન મરિયમ પ્રબોધિકાએ ખંજરી હાથમાં લીધી અને તમામ સ્ત્રીઓ તેમની પાછળ પાછળ ખંજરીઓ લઈને નાચવા લાગી. મરિયમ અને સ્ત્રીઓએ નાચગાન શરૂ કર્યો. મરિયમ તેમને ગવડાવતી હતી:

21“આપો આપો યહોવાને માન, ગાઓ યહોવાના મહિમા-ગાન એનો વિજય છે કેવો મહાન! એની ફતેહ છે મહિમાવાન. ડુબાડયા સમુદ્રને પેટાળ, એનાં અશ્વો ને અસવાર.”

22પછી મૂસા ઈસ્રાએલના લોકોને રાતા સમુદ્રથી આગળ લઈ ગયો. અને તેઓ ત્યાંથી નીકળીને શૂરના અરણ્યમાં ગયા; તેઓ ત્રણ દિવસ અરણ્યમાં ચાલ્યા. છતાં પાણી ન મળ્યાં. 23પછી તેઓ ‘મારાહ’ નામની જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા પણ ત્યાંના પાણી પણ ના પી શક્યા, કારણ કે તે કડવા હતા. એને લીધે આ જગ્યાનું નામ ‘મારાહ’ પડ્યું.

24પછી તે બધા લોકોએ મૂસાની વિરુદ્ધ બબડાટ કરતાં કહ્યું કે, “આપણે પીશું શું?”

25એટલે મૂસાએ યહોવાને પોકાર કર્યો એટલે યહોવાએ તેને ઝાડનું એક થડ બતાવ્યું. પછી મૂસાએ તે પાણીમાં નાખ્યું અને પાણી મીઠું થઈ ગયું.

ત્યાં દેવે લોકો નો ન્યાય કર્યો તથા એક કાનૂન ઠરાવ્યો. અને ત્યાંજ તેમની કસોટી કરી. 26યહોવાએ કહ્યું, “તમે લોકો તમારા દેવની યહોવાની વાણી ધ્યાનપૂર્વક સાંભળશો, અને તેની નજરમાં જે સારું હોય તે કરશો. અને તેની આજ્ઞાઓ માથે ચડાવશો. અને મારા બધા કાનૂનોનું પાલન કરશો તો મેં મિસરીઓ ઉપર જે રોગો મોકલ્યા હતા તેમાંનો કોઈ તમારા ઉપર મોકલીશ નહિ. કારણ કે હું યહોવા, તમારા રોગોનો હરનાર છું. તમને સાજા કરનાર છું.”

27પછી તે લોકો એલીમ આવી પહોંચ્યા, જ્યાં બાર તો પાણીના ઝરા હતા અને 70 તો તાડનાં ઝાડ હતાં, તેથી પાણીની નજીક તેઓએ પડાવ નાખ્યો.

16 ઈસ્રાએલીઓના સમગ્ર સમાજે એલીમથી યાત્રાનો આરંભ કર્યો અને તેઓ એલીમ અને સિનાઈની વચ્ચે આવેલા સીનના રણપ્રદેશમાં આવ્યા. મિસરમાંથી નીકળ્યા પછી બીજા મહિનાનો તે 15 મો દિવસ હતો. 2તે પછી ઈસ્રાએલના બધા લોકોએ મૂસા અને હારુનની વિરુદ્ધ ફરીથી ફરિયાદ કરવાની શરૂઆત કરી. 3તે લોકોએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “કઈ નહીં તો આપણે માંસથી ભરેલા

વાસણ પાસે પેટ ભરાય ત્યાં સુધી ખાતા બેઠા હતાં. જો યહોવાએ અમને મિસરમાં મારી નાખ્યા હોત તો સારું થાત. તમે તો સમગ્ર સમાજને ભૂખે મારી નાખવા આ રણમાં લાવ્યા છો.”

4ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “હું આકાશમાંથી તમારા લોકો માટે અનાજનો વરસાદ વરસાવીશ. અને આ બધા લોકોએ પ્રતિદિન બહાર નીકળીને તે દિવસ પૂરતું અનાજ વીણી લાવવું. જેને કારણે હું તેમની પરીક્ષા કરી શકું કે તેઓ મારા નિયમ પ્રમાણે વર્તશે કે નહિ. 5રોજ લોકો એક દિવસ પૂરતું જ અનાજ ભેગું કરે, પરંતુ છઠ્ઠા દિવસે રોજ કરતાં બમણું ભેગું કરીને રાંધી રાખવું.”

6એટલા માટે મૂસા અને હારુને ઈસ્રાએલના લોકોને કહ્યું; “આજે રાત્રે તમે યહોવાની શકિત જોશો, અને તમને ખબર પડશે કે મિસર દેશમાંથી તમને લોકોને બચાવીને બહાર લાવનાર તે યહોવા છે. 7કાલે સવારે તમે લોકો યહોવાનું ગૌરવ જોશો કારણ કે તેમણે તેમની વિરુદ્ધની તમારી ફરિયાદ સાંભળી છે, તમે હમેશા અમને ફરિયાદ કરો છો, હવે કદાચ અમને થોડો આરામ મળે.”

8પછી મૂસાએ તેમને કહ્યું, “યહોવા, સાંજે તમને માંસ ખાવા માટે આપશે, વળી સવારે ઘરાઈને ખાવા માટે રોટલી આપશે, કારણ કે તમે તેમની વિરુદ્ધ જે ફરિયાદો કરો છો તે તેમણે સાંભળી છે. પણ હવે કદાચ અમને થોડો આરામ મળે. યાદ રાખજો કે તમારી ફરિયાદ અમારી વિરુદ્ધ નથી, પણ યહોવાની વિરુદ્ધ છે.”

9પછી મૂસાએ હારુનને કહ્યું, “તું ઈસ્રાએલના લોકોને સંબોધન કર, ‘તેમને કહે, યહોવાની સમક્ષ સૌ ભેગા થાઓ, કારણ કે તેમણે તમારી ફરિયાદો સાંભળી છે.”

10હારુને ઈસ્રાએલના સમગ્ર લોકસમુદાયને સંબોધન કર્યું; તે બધા એક જ સ્થાન પર ભેગા થયા હતા. તે સભાને કહેતો હતો તે દરમિયાન તેમણે રણ તરફ જોયું તો તે લોકોને વાદળમાં યહોવાનાં ગૌરવનાં દર્શન થયાં,

11યહોવાએ મૂસાને કહ્યું,

12“મેં ઈસ્રાએલના લોકોની ફરિયાદ સાંભળી છે એટલા માટે તેમને કહો કે, ‘સાંજે તમે માંસ ખાશો અને સવારે તમે રોટલી ઘરાઈને ખાશો; અને તમને વિશ્વાસ થશે કે તમારા દેવ યહોવા છે.”

13તે રાત્રે એવું બન્યું કે લાવરીઓએ ઊડી આવીને છાવણી ઢાંકી દીધી; અને સવારમાં છાવણીની આસપાસ ઝાકળનું પડ બાઝી ગયું. 14સૂરજ ઊગતાં ઝાકળ ઊડી ગયું અને હિમ ના પડ જેવું કઈક રણની સપાટી પર હતું. 15ઈસ્રાએલના લોકો આ જોઈ પરસ્પર એક બીજાને પૂછવા લાગ્યા, “આ શું છે?” કારણ કે એમને ખબર ન હતી કે એ શું છે. ત્યારે તેઓને મૂસાએ કહ્યું, “એ તો યહોવાએ તમને ખાવા માટે આપેલો ખોરાક છે.” 16યહોવાની એવી આજ્ઞા છે કે, ‘તમે પ્રત્યેક જણ પોતાનાથી ખાઈ શકાય તેટલું ભેગું કરી લો, માથાદીઠ બે પાયા પ્રમાણે તમારા તંબૂમાં રહેનારા માણસોના પ્રમાણે લઈ લો.”

17અને ઈસ્રાએલના લોકોએ એ પ્રમાણે કર્યું, કેટલાકે વધુ તો કેટલાકે ઓછું ભેગું કરી લીધું. 18અને પછી તેઓએ ઓમેરથી માપિયાથી માપ્યું ત્યારે જેણે વધુ લીધું હતું તેનું વધ્યું નહિ કે જેણે ઓછું ભેગું કર્યું હતું તેનું ઘટ્યું નહિ. પ્રત્યેક માણસે પોતાના ખાવા પૂરતું જ એકઠું કર્યું હતું.

19પછી મૂસાએ તેમને કહ્યું, "તમારામાંથી કોઈએ સવારને માટે રાખી મૂકવું નહિ." 20પરંતુ તેઓએ મૂસાનું કહ્યું માન્યું નહિ અને તેમાંના કેટલાકે થોડું સવાર માટે રાખ્યું તો તેમાં કીડા પડ્યા, અને તે ગંધાઈ ઊઠ્યું, તેથી મૂસા તેમના પર ક્રોધે ભરાયો.

21રોજ સવારે પ્રત્યેક જણ પોતાનાથી ખવાય તેટલો ખોરાક ભેગો કરતાં, અને સૂર્ય તપતો ત્યારે જે વધતું હોય તે બધું ઓગળી જતું.

22અને પછી અઠવાડિયાના છઠ્ઠે દિવસે તેઓએ બમણો ખોરાક ભેગો કર્યો. પ્રત્યેક વ્યક્તિ દીઠ 16 કપ. પછી એ સમાજના બધા આગેવાનોએ આવીને મૂસાને તે વિષે જણાવ્યું.

23અને તેણે તેઓને કહ્યું, "યહોવાની આજ્ઞા એવી છે કે, "આવતી કાલે વિશ્રામવાર છે, યહોવાનો પવિત્ર સાબ્બાથ છે; તેથી તમારે જે રાંધવું હોય તે રાંધી લો, અને જે વધે તે તમારા માટે સવાર સુધી રાખી મૂકો."

24આથી મૂસાની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મૂક્યું તો તેમાં કીડા પડ્યા નહિ ને ગંધાઈ પણ ઊઠ્યું નહિ.

25અને મૂસાએ કહ્યું, "આજે તે ખાઓ, કારણ કે આજે વિશ્રામવાર છે યહોવાનો દિવસ છે; આજે તમને ખેતરમાં અનાજ નહિ મળે. 26સપ્તાહના છ દિવસ તમે એ ભેગું કરો; પણ સાતમો દિવસ સાબ્બાથ છે, તેથી તે દિવસે તમને તે ખાસ ખોરાક જમીન પર થોડો પણ નહી મળે."

27સાતમાં દિવસે કેટલાક લોકો ભેગું કરવા માટે બહાર ગયા, પણ તેમને કંઈ મળ્યું નહિ. 28ત્યારે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, "કયાં સુધી તમારા લોકોએ મારી આજ્ઞાઓ અને ઉપદેશોનું પાલન કરવાની ના પાડવી છે? 29જુઓ, યહોવાએ તમારા માટે વિશ્રામવાર આપ્યો છે તેથી છઠ્ઠે દિવસે તે તમને બે દિવસ માટે ચાલે તેટલું અન્ન આપશે, તેથી સાતમે દિવસે પ્રત્યેક જણે પોતપોતાના ઘરમાં રહેવું અને કોઈએ બહાર નીકળવું નહિ." 30તેથી તે લોકોએ વિશ્રામવારે વિશ્રામ કર્યો.

31ઈસ્રાએલના લોકોએ તે વિશિષ્ટ ભોજનનું નામ "માન્ના" રાખ્યું. માન્ના ઘાણાની દાળ જેવું સફેદ હતું. અને તેનો સ્વાદ મધવાળી પાતળી ભાખરી જેવો હતો.

32ત્યારે મૂસાએ કહ્યું, "યહોવાએ આદેશ આપ્યો છે કે, 'તમારા વંશજોને માટે તેમાંથી 8 કપ ભરીને માન્ના રાખી મૂકો; જેથી હું તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો ત્યારે મેં તમને લોકોને જે ભોજન ખવડાવ્યું હતું તે તેઓ જોઈ શકે."

33પછી મૂસાએ હારુને કહ્યું કે, "એક બરણી લઈને તેમાં 8 કપ માન્ના ભરીને તમારા વંશજોના ભવિષ્ય માટે સાચવી રાખવા તેને યહોવાની આગળ મૂક." 34યહોવાએ

મૂસાને આજ્ઞા આપ્યા મુજબ હારુને તેને સાચવવા માટે કરારકોશ સમક્ષ મૂક્યું. 35પછી ઈસ્રાએલના લોકોએ 40 વર્ષ પર્યંત વસવાટ કરવા યોગ્ય પ્રદેશમાં તેઓ આવ્યા ત્યાં સુધી-માન્ના ખાધું. તેઓ કનાન દેશની સરહદમાં પહોંચ્યા ત્યાં સુધી તેઓએ માન્ના ખાધું. 36એક ઓમેર લગભગ આઠ પ્યાલા બરાબર હતું. માન્ના તોલવા માટેનું એક માપ ઓમેર હતું.

ખડકમાંથી પાણી

17 ઈસ્રાએલના લોકોના સમગ્ર સમાજે સીનના રણમાંથી છાવણી ઉઠાવીને યહોવાની આજ્ઞા મુજબ યાત્રા કરતા કરતા આગળ વધીને તેમણે રફીદીમમાં છાવણી નાખી રોકાણ કર્યું. પરંતુ ત્યાં લોકોને પીવા માટે પાણી પણ દુર્લભ હતું. 2તેથી લોકોએ મૂસા સાથે તકરાર કરી અને કહ્યું, "અમને પીવા માટે પાણી આપો."

એટલે મૂસાએ તેમને કહ્યું, "તમે લોકો મારી સાથે શા માટે તકરાર કરો છો? તમે યહોવાની કસોટી શા માટે કરો છો?" તમે એમ સમજો છો કે દેવ આપણી સાથે નથી?"

3પરંતુ લોકો બહું તરસ્યા હતા. તેથી તે લોકોએ મૂસા વિરુદ્ધ ખડખડાટ કરતાં કહ્યું કે, "તમે અમને, અમારાં બાળબચ્ચાંને અને ઢોરઢાંખરને તરસે મારવા શા માટે મિસર દેશમાંથી અહીં લઈ આવ્યા?"

4આથી મૂસાએ યહોવાને પોકાર કર્યો, "આ લોકો સાથે હું શું કરું? તેઓ મને મારી નાખવા તૈયાર છે."

5યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, "જા, ઈસ્રાએલના કેટલાક વડીલોને સાથે લઈને તું લોકોની આગળ ચાલતો થા. જે લાકડીથી તેં નાઈલ નદી ઉપર પ્રહાર કર્યો હતો તે તારા હાથમાં રાખજે. 6જો, હોરેબ પર્વતના એક ખડક ઉપર હું તારી સામે ઊભો રહીશ, પછી તું તે ખડક ઉપર પ્રહાર કરજે એટલે તે ખડકમાંથી પાણી નીકળશે, જે લોકોને પીવા મળશે,"

ઈસ્રાએલીઓના વડીલોના દેખતાં મૂસાએ તે મુજબ કર્યું. 7અને મૂસાએ તે જગ્યાનું નામ મારસાહ અને મરીબાહ રાખ્યું. કારણ કે આ એ જ જગ્યા હતી જ્યાં ઈસ્રાએલના લોકો એની વિરુદ્ધ થયા હતા. અને તેઓએ યહોવાની પરીક્ષા કરી હતી, તે લોકો જાણવા માગતા હતા કે યહોવા અમારી વચ્ચે છે કે નહિ?"

8અમાલેકીઓએ રફીદીમ આગળ આવીને ઈસ્રાએલના લોકો પર હુમલો કર્યો. 9પછી મૂસાએ યહોશુઆને કહ્યું કે, "તું આપણામાંથી માણસો પસંદ કરીને આવતી કાલે અમાલેકીઓ સામે યુદ્ધ કરવા જા. હું દેવની લાકડી લઈને પર્વતની ટોચ પર ઊભો રહીશ."

10યહોશુઆએ મૂસાની આજ્ઞાનો સ્વીકાર કર્યો. અને અમાલેકીઓ સામે જંગે ચડયો. પછી મૂસા તથા હારુને અને હુર પર્વતની ટોચ પર પહોંચી ગયા. 11અને મૂસા જયારે પોતાનો હાથ ઊંચો કરતો, ત્યારે ઈસ્રાએલના લોકોનો વિજય થતો; પરંતુ જયારે તે પોતાનો હાથ નીચો કરતો ત્યારે અમાલેકીઓનો વિજય થતો.

12પણ મૂસાના હાથ થાક્યા એટલે તે લોકોએ એક પથ્થર લઈ મૂસાની પાછળ મૂક્યો અને તે તેના પર બેસી ગયો; અને હારુને તથા હૂરે ટેકો દઈને તેના હાથોને ઊંચા રાખ્યા, એક જણે એક બાજુથી અને બીજાએ બીજી બાજુથી, આમ સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી હાથ સ્થિર રહ્યા. 13યહોશુઆ અને તેના લોકોએ અમાલેક લોકોને યુધ્ધમાં હરાવી નાખ્યા. 14પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “એ હકીકતને યાદગીરી માટે પુસ્તકમાં લખ. અને યહોશુઆને જરૂર કહેશો કે, હું અમાલેકીનું નામનિશાન પૃથ્વી પરથી સદાયને માટે ભૂસી નાખીશ.”

15ત્યાર બાદ મૂસાએ એક વેદી બનાવી અને તેનું નામ “યહોવા નિસ્સી”* રાખ્યું. 16તેણે કહ્યું કે, “મેં મારા હાથ યહોવાના સિંહાસન તરફ લંબાવ્યા એટલા માટે યહોવાએ હંમેશની જેમ અમાલેકી સાથે યુદ્ધ કર્યું.”

મૂસાને તેના સસરાની સલાહ

18 મૂસાના સસરા યિથ્રો મિદ્યાનમાં યાજક હતા. દેવે મૂસા અને ઈસ્રાએલના લોકોને જે અનેક પ્રકારે સહાય કરી હતી, તે બાબતમાં તથા જે રીતે તે ઈસ્રાએલના લોકોને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા હતા તે બાબતમાં સાંભળ્યું. 2તેથી મૂસા જ્યારે દેવના પર્વત પાસે છાવણી નાખીને રહ્યો હતો ત્યારે યિથ્રો મૂસા પાસે ગયો. અને તેની સાથે મૂસાની પત્ની સિપ્પોરાહ ને લાવ્યો, જેને પહેલા મૂસાએ તેમના બે પુત્રો સાથે યિથ્રો પાસે મોકલાવેલ હતા 3યિથ્રો મૂસાના બે પુત્રોને સાથે લાવ્યો હતો. પ્રથમ પુત્રનું નામ ગેર્શોમ હતું; કારણ તે જન્મ્યો ત્યારે મૂસાએ કહ્યું કે, “હું પરદેશમાં અજાણ્યો છું.” 4બીજા પુત્રનું નામ એલીએઝર હતું. કારણ કે મૂસાએ કહ્યું હતું કે, “મારા પિતાના દેવે મને મદદ કરીને ફારુનની તલવારથી ઉગાર્યા હતા.”

5એટલા માટે યિથ્રો મૂસાની પત્ની અને પુત્રને લઈને રણમાં દેવના પર્વત આગળ જ્યાં મૂસાએ છાવણી નાખીને મુકામ કર્યો હતો ત્યાં આવ્યો.

6તેના સસરા યિથ્રોએ મૂસાને સંદેશો મોકલ્યો કે, “હું તમારો સસરો યિથ્રો છું અને તમારી પત્ની અને બે પુત્રોને તમારી પાસે લાવું છું.”

7એટલા માટે મૂસા તેના સસરાને મળવા સામો ગયો અને પ્રણામ કરીને ચુંબન કર્યું. બંનેએ પરસ્પર એકબીજાને ક્ષેમક્રુશળતાના સમાચાર પૂછ્યા. પછી તેઓ મૂસાની છાવણીમાં વધારે વાતો કરવા માટે ગયા. 8ત્યાં મૂસાએ પોતાના સસરા યિથ્રોને યહોવાએ ઈસ્રાએલના લોકો માટે ફારુન અને મિસરના લોકોના જે હાલ કર્યા હતા તથા ઈસ્રાએલના લોકોને માર્ગમાં જે જે વિટંબણાઓનો સામનો કરવો પડ્યો હતો અને યહોવાએ તે લોકોને કેવી રીતે ઉગાર્યા હતા, તે બધું કહી સંભળાવ્યું.

9યહોવાએ ઈસ્રાએલના લોકોને મિસરના લોકોના હાથમાંથી છોડાવીને તેમના પર જે ઉપકાર કર્યા હતા તે જાણીને યિથ્રો ખૂબ પ્રસન્ન થયો. 10અને યિથ્રોએ કહ્યું,

યહોવા નિસ્સી મૂળ પ્રમાણે, “મારો ધ્વજ.”

“યહોવાની પ્રશંસા કરો, જેણે ઈસ્રાએલી લોકોને મિસરવાસીઓના અને ફારુનના હાથમાંથી છોડાવ્યા!

11હવે મને ખાતરી થઈ છે કે, “યહોવા, બધા દેવોમાં મહાન છે; કારણ કે મિસરવાસીઓએ તમારી સાથે ગેરવર્તાવ રાખ્યો ત્યારે તમને સૌને એમના હાથમાંથી છોડાવ્યા.”

12પછી મૂસાના સસરા યિથ્રોએ દેવને યજ્ઞો અને દહનાર્પણો ચડાવ્યાં, અને હારુન ઈસ્રાએલના સર્વ વડીલોને સાથે લઈને દેવ સમક્ષ મૂસાના સસરા સાથે રોટલી ખાવાને માટે આવ્યો.

13પછી બીજે દિવસે સવારે મૂસાએ ઘણા લોકોનો ન્યાય કરવાનું શરૂ કર્યું જેઓ સવારથી સાંજ સુધી આવતા રહેતા અને પોતાનો વારો આવે ત્યાં સુધી રાહ જોતા.

14મૂસા લોકો માટે જે કંઈ કરતો હતો તે સઘળું મૂસાના સસરાએ જોયું તેથી તેણે મૂસાને કહ્યું, “લોકોના માટે તમે આ શું કરો છો? તું એકમાત્ર ન્યાયાધીશ તરીકે બેસી રહે છે અને લોકો તારી પાસે સવારથી સાંજ સુધી આવ્યા જ કરે છે!”

15ત્યારે મૂસાએ પોતાના સસરાને કહ્યું, “લોકો મારી પાસે આવે છે અને તેમની સમસ્યાઓના સંબંધમાં દેવની ઈચ્છાની બાબતમાં પૂછે છે. 16એ લોકોમાં કોઈ વિવાદ થયો હોય તો તેઓ મારી પાસે આવે છે. અને કોણ સાચું છે તે નક્કી કરુ છું. આ રીતે હું તેઓને દેવના કાનૂનો અને ઉપદેશો શિખવું છું.”

17પરંતુ મૂસાને તેના સસરાએ કહ્યું, “તું જે રીતે આ કરી રહ્યો છે તે યોગ્ય નથી. 18તારા એકલાથી આ કામ થઈ શકશે નહિ. તું એકલો આ કામ નહિ કરી શકે. આમ તો તમે અને તમારી સાથેના આ માણસો થાકી જશો. 19હું તને સલાહ આપું છું, તારે શું કરવું જોઈએ, એ હું તને બતાવું છું. “હું દેવને પ્રાર્થના કરું છું કે દેવ તને મદદ કરે. તારે દેવ સમક્ષ એ લોકોના પ્રતિનિધિ થવું જોઈએ અને તે લોકોના પ્રશ્નો તેમની આગળ રજૂ કરવા જોઈએ. 20અને તારે તો લોકોને દેવના કાનૂનો અને ઉપદેશો અને આ કાયદાઓ ન તોડવા ચેતવવાના છે શીખવવાના છે. તેઓને જીવનનો સાચો માર્ગ અને શું કરવું તે જણાવવાનું છે. 21વધારામાં દેવનો ડર રાખનાર, તથા સર્વ લોકોમાંથી હોશિયાર અને વિશ્વાસપાત્ર હોય, તથા લાંચરૂશ્વતને ધિક્કારતા હોય એવા માણસોને પસંદ કરીને તેઓને હજાર હજાર, સો સો, પર્યાસ પર્યાસ અને દસ દસ માણસોના ઉપરીઓ નિયુક્ત કરો.

22“પછી એ ઉપરીઓ પ્રતિનિધિઓને લોકોનો ન્યાય કરવા દો. જો કોઈ બહુ જ ગંભીર સમસ્યા હોય તો ઉપરી પ્રતિનિધિ નિર્ણય કરશે અને પછી તેઓ તમારી પાસે આવી શકશે. પરંતુ બીજા નાના નાના પ્રશ્નોનો નિર્ણય તેઓ કરશે. આમ તમારા કાર્યમાં તેઓ સહભાગી થશે અને તમારું કામ હળવું થશે. 23હવે જો તું આ બધુંજ કરીશ, તો દેવના ઈચ્છતા તું કદી થાકીશ નહીં અને આ બધાં લોકો પણ સંપૂર્ણ પણે સંતોષી થઈ પોતાના ઘરે પાછા ફરશે.”

24પછી મૂસાએ પોતાના સસરાનું કહ્યું સ્વીકાર્યું, અને તેણે તે પ્રમાણે કર્યું. 25પછી તેણે સર્વ ઈસ્રાએલના લોકોમાંથી

સારા માણસો પસંદ કર્યા અને તેમને હજારના, સોના, પચાસના, તથા દસ માણસોના ઉપરી નિયુક્ત કર્યા. 26ત્યાર બાદ તે લોકો જે બધો સમય લોકોનો ન્યાય કરવા લાગ્યા. ફક્ત મુશ્કેલ પ્રશ્નો હોય તો જ તેઓ મૂસા આગળ લાવતા, અને નાના પ્રશ્નો તેઓ જાતે પતાવતા.

27ત્યાર બાદ મૂસાએ પોતાના સસરા યિથ્રોને વિદાય આપી અને પછી યિથ્રો તેના વતનમાં પાછો ફર્યો.

ઈસ્રાએલના લોકો સાથે દેવનો કરાર

19 મિસર દેશમાંથી નીકળ્યા પછી ત્રીજા મહિનાના પ્રથમ દિવસે જ ઈસ્રાએલના લોકો સિનાઈના રણમાં આવી પહોંચ્યા. 2પછી તેઓ રફીદીમથી નીકળીને સિનાઈના રણમાં આવ્યા અને ત્યાં આગળ સિનાઈ પર્વતની સામે નજીકમાં જ મૂકામ કર્યો. 3ત્યાર બાદ મૂસા પર્વત ચડીને દેવ સમક્ષ ઊભો રહ્યો; અને દેવે તેની સાથે પર્વત પરથી વાતો કરીને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના લોકોને અને યાકૂબના ઘરને આ કહેજે; 4તમે તમારી નજરે જોયું કે મે મિસરવાસીઓને શું કર્યું અને તમને મિસરમાંથી ગરૂડ ની જેમ ઉપાડીને મારી પાસે કેવી રીતે લાવ્યો હતો. 5તેથી હવે જો તમે મારા કહ્યા પ્રમાણે કરશો અને મારા કરારને ધ્યાન રાખશો તો સર્વ પ્રજાઓમાં તમે માત્ર ખાસ પ્રજા થશો. સમગ્ર પૃથ્વી મારી છે. પણ હું તમને મારા ખાસ લોકો તરીકે પસંદ કરુ છું. 6તમે એક ખાસ રાષ્ટ્ર બનશો યાજકોનો દેશ.’ આ બધું તમારે ઈસ્રાએલના લોકોને કહેવાનું છે.”

7આથી મૂસાએ આવીને તે લોકોના વડીલોને બોલાવડાવ્યા. અને યહોવાએ તેને જણાવેલાં બધાં વચનો તેઓની સમક્ષ કહી સંભળાવ્યાં. 8તે સાંભળીને સર્વ લોકોએ એકસામટો જવાબ આપ્યો; “યહોવાએ જે ફરમાવ્યું છે તે બધાનું અમે પાલન કરીશું.”

અને લોકોએ જે જવાબ આપ્યો તે મૂસાએ દેવને પહોંચાડ્યો. 9પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “જો હું એક ગાઢ વાદળમાં તારી પાસે આવું છું, જેથી હું તારી સાથે બોલું ત્યારે લોકો સાંભળી શકે, અને તારા ઉપર સદાસર્વદા વિશ્વાસ રાખે.”

અને લોકોનાં વચન મૂસાએ દેવને કહી સંભળાવ્યાં.

10અને યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું લોકો પાસે જા અને તેમને કહે કે આજ અને આવતી કાલે તેઓ દેહશુદ્ધિ કરે, અને તેઓ પોતાનાં વસ્ત્રો ધુએ, 11અને ત્રીજા દિવસને માટે તૈયાર થઈ જાય; કારણ કે, ત્રીજે દિવસે હું સર્વ લોકોના દેખતાં સિનાઈના પર્વત ઉપર ઊતરનાર છું. 12અને તું પર્વતની ચારે બાજુ લોકોને માટે હદ બાંધી આપજે, અને તેમને કહેજે કે, ‘ખબરદાર રહેજો, પર્વતપર ચઢતા નહિં, ને તેની તળેટીને પણ અડકતા નહિ, અને જે કોઈ તેને અડકશે તેનો વધ કરવામાં આવશે. 13જો કોઈ વ્યક્તિ તેને હાથ અડકાડે તો તેને પથ્થરે મારવો અથવા તીરથી વીંધી નાખવો, પછી તે પશુ હોય કે માણસ હોય, તે બચશે નહિ, જ્યારે રણશિંગડું ફૂંકાય ત્યારે માત્ર એ લોકો પર્વત પર ચઢી શકશે.”

14આથી મૂસા પર્વત પરથી નીચે ઊતરીને લોકો પાસે ગયો અને તેમને ખાસ મિલન માટે તૈયાર કર્યા. અને લોકોએ પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખ્યાં.

15અને પછી મૂસાએ તે લોકોને કહ્યું, “ત્રીજા દિવસ સુધીમાં તૈયાર થઈ જજો. સ્ત્રી સંગ કરશો નહિ.”

16પછી ત્રીજે દિવસે સવારમાં આકાશમાં મેઘગર્જનાઓ અને વીજળીઓ થવા લાગ્યાં. પર્વત ઉપર કાળું ધાડું વાદળ છવાઈ ગયું, અને રણશિંગડાનો બહુ મોટો અવાજ થયો, જેથી છાવણીમાં સર્વ લોકો ધૂજી ઊઠ્યા. 17એટલે મૂસાએ સર્વ લોકોને દેવને મળવા માટે છાવણીમાંથી બહાર કાઢ્યા; અને તેઓ પર્વતની તળેટીમાં ઊભા રહ્યા. 18અગ્નિરૂપે યહોવા સિનાઈ પર્વત ઉપર ઊતર્યા, એટલે આખો પર્વત ધુમવા લાગ્યો એ ધુમાડો ભઠ્ઠીના ધુમાડાની જેમ ઉપર ચડવા લાગ્યો. અને આખો પર્વત જોરથી ધૂજવા લાગ્યો. 19અને પછી જ્યારે રણશિંગડાનો અવાજ વધારેને વધારે મોટો થતો ગયો ત્યારે મૂસા બોલતો અને દેવ તેને ગડગડાટના અવાજથી જવાબ આપતો. 20અને યહોવા સિનાઈ પર્વતના શિખર ઉપર ઊતર્યા; પછી યહોવાએ મૂસાને પર્વતના શિખર ઉપર બોલાવ્યો; તેથી મૂસા પર્વત ઉપર ગયો.

21પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “નીચે જા, અને લોકોને સાવધાન કર કે તેઓ મારા દર્શનાર્થે હદ ઓળંગીને ઘસી આવે નહિ, નહિ તો ઘણા લોક માર્યા જશે. 22વળી જે યાજકો મારી નજીક આવે તે ખાસ મિલનમાં તૈયારી સાથે આવે, નહિ તો હું તેમને સખત સજા કરીશ.”

23એટલે મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “લોકો સિનાઈ પર્વત ઉપર આવી શકે નહિં, કારણ કે તમે પોતે અમને આજ્ઞા કરી હતી કે પર્વતની ચારે બાજુ હદ બાંધી લેજો અને લોકો તેને પાર કરી પવિત્ર મેદાનમાં ન આવે.”

24એટલે યહોવાએ તેને કહ્યું, “જા, નીચે ઊતર; અને હારુનને ઉપર લઈ આવ, પરંતુ યાજકો કે લોકો હદ ઓળંગીને મારી પાસે ઘસી આવે નહિ એનું ધ્યાન રાખજે, નહિ તો હું તે લોકો ઉપર તૂટી પડીશ.”

25એટલે મૂસાએ નીચે ઊતરીને તેઓને એ વાત કરી.

દસ આજ્ઞાઓ

20 પછી દેવે એ સર્વ વચનો ઉચ્ચારતા કહ્યું કે, 2“હું તમારો દેવ યહોવા છું, જે તમને મિસર દેશમાંથી જ્યાં તમે ગુલામ હતાં ત્યાંથી બહાર લઈ આવ્યો હતો. તેથી તમારે આ આદેશો માનવા પડશે.

3“મારા સીવાય તમારે બીજા કોઈ દેવો ની પૂજા કરવી નહી.

4“તમારે આકાશમાંથી કે પૃથ્વી ઉપરની કે પૃથ્વી નીચેના પાણીમાંની કોઈપણ વસ્તુની મૂર્તિ કે પ્રતિમા બનાવવી નહિ. 5તમારે તેમને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરવા નહિ કે તેમની પૂજા કરવી નહિ. કારણ કે હું જ તમારો દેવ યહોવા છું. મારા લોકો બીજા દેવોની પૂજા કરે એ મને પસંદ નથી. જે મારી વિરુદ્ધ પાપ કરે છે, તેઓ

મારા દુશ્મન બને છે, અને હું તેમને અને તેમના સંતાનોને ત્રીજી અને ચોથી પેઢી સુધી સજા કરીશ. 6 પરંતુ મારા ઉપર પ્રીતિ રાખનાર અને મારી આજ્ઞાનું પાલન કરનારની હજારો પેઢી પર હું દયાભાવ દર્શાવનાર છું.

7 "તમારે મારું એટલે તમારા દેવ યહોવાના નામનો દુરુપયોગ ન કરવો, કારણકે તે માણસોને હું નિર્દોષ ગણીશ નહિં. જેઓ મારા નામનો દુરુપયોગ કરે છે અને તેને સજા કર્યા વિના હું રહેતો નથી.

8 "વિશ્રામવારની પવિત્રતા જાળવવાનું યાદ રાખો. 9 છ દિવસ તમારે તમારાં બધાં કામકાજ કરવાં, પરંતુ સાતમો દિવસ વિશ્રામવાર તો તમારા દેવ યહોવાનો છે. 10 તેથી તે દિવસે તમારે કે તમારા પુત્રોએ કે તમારી પુત્રીઓએ, તમારા દાસ-દાસીઓએ કે તમારાં ઢોરઢાંખરે કે તમારા ગામમાં રહેતા વિદેશીએ કોઈ કામ કરવું નહિ, કારણ કે, 11 છ દિવસમાં યહોવાએ આકાશ, તથા પૃથ્વી, સમુદ્ર તથા તેમાંની તમામ વસ્તુઓ બનાવી હતી અને સાતમે દિવસે વિશ્રામ કર્યો હતો, તેથી યહોવાએ વિશ્રામવારને આશીર્વાદ આપીને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો છે.

12 "તમારા માતાપિતાનું સન્માન કરો, જેથી હું તમને જે દેશ આપનાર છું તેમાં તમે લાંબુ આયુષ્ય પામો.

13 "તમારે ખૂન કરવું નહિ.

14 "વ્યભિચાર કરવો નહિ.

15 "તમારે ચોરી કરવી નહિ,

16 "તમારે પડોશી કે માનવબંધુ વિરુદ્ધ ખોટી સાક્ષી પુરવી નહિ.

17 "તમારા પડોશીના ઘરની લાલસા રાખવી નહિ; તમારા પડોશીની પત્ની કે તેના દાસ કે તેની દાસી, કે તેનો બળદ, કે તેનું ગધેડું કે તમારા પડોશીની કોઈપણ વસ્તુની લાલસા રાખવી નહિ."

લોકોનો દેવ પ્રત્યે ભય

18 બધા લોકો ગર્જના, અને રણશિંગડાનો નાદ સાંભળીને તથા વીજળીના ચમકારા અને પર્વતમાંથી નીકળતો ધુમાડો જોઈને ભયભીત થઈને થરથર ધૂજતાં દૂર જ ઊભા રહ્યા. 19 પછી તેઓએ મૂસાને કહ્યું, "અમારી સાથે તમે જ બોલો, તો અમે સાંભળીશું, પણ દેવ અમારી સાથે ન બોલે. નહિ તો અમે બધા મરી જઈશું."

20 એટલે મૂસાએ તે લોકોને કહ્યું, "ગભરાઓ નહિ, કારણ કે દેવ તો તમારી કસોટી કરવા આવ્યા છે, જેથી તમે બધા ગભરાતા રહો અને પાપ ન કરો."

21 પરંતુ લોકો તો તેમ છતાં દૂર જ ઊભા રહ્યા. ને મૂસા ઘનઘોર વાદળ નજીક જ્યાં દેવ હતા ત્યાં ગયો. 22 પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, "તું ઈસ્રાએલના લોકોને એ પ્રમાણે કહે કે, મેં તમારી સાથે આકાશમાંથી વાત કરી છે એ તમે જાતે જોયું છે. 23 તેથી મારી સાથે સ્પર્ધા કરવા તમારે સોનાચાંદીની મૂર્તિઓ ન બનાવવી. તમારે આ ખોટા દેવો બનાવવા નહીં.

24 "મારા માટે તમે લોકો એક માટીની વેદી બનાવજો, અને તેના પર તમારાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરોમાંથી મને દહનાર્પણ અને શાંત્યાર્પણ ચડાવજો. અને જે સર્વ જગાએ હું મારું નામ સ્થાપીશ, ત્યાં હું તમારી પાસે આવીશ અને તમને આશીર્વાદ આપીશ. 25 જો તમે મારા માટે પથ્થરની વેદી બાંધો તો ઘડેલા પથ્થરની ન કરાવશો. કારણ કે તમે જો તેના પર કોઈપણ ઓજાર વાપરો તો તે અસ્વીકાર્ય બની જાય. 26 તેમ જ તમારે પગથિયાં ઉપર થઈને મારી વેદી ઉપર ચઢવું નહિ, જેથી તમારા ગુધ્યાંગો નજરે ન ચડે, ને તમારી નમ્રતા દેખાય નહિ."

અન્ય કાનૂનો અને આજ્ઞાઓ

21 પછી દેવે મૂસાને કહ્યું, "હવે તારે કાનૂનો તેઓની આગળ રજૂ કરવાના છે તે આ છે:

2 "જો તમે કોઈ હિંબૂ દાસ ખરીદો તો તે છ વરસ પર્યંત તમારી સેવા કરે અને સાતમે વરસે તે છૂટો થઈ જાય અને તેણે કઈ ચુકવવાંનું નહીં રહે. 3 ગુલામ થતાં પહેલા જો તે પરણેલો નહિ હોય તો તે પત્નીના સિવાય છૂટો થઈ જાય અને એકલો ચાલ્યો જાય. પરંતુ જો ગુલામ થતી વખતે જો તે પરણેલો હશે તો છૂટો થતી વખતે તે તેની પત્નીને સાથે લઈને જશે. 4 જો કદાચ તે અવિવાહિત હશે તો ઘણી તેને પત્ની આપી શકશે. અને જો તે પત્ની, પુત્ર કે પુત્રીઓને જન્મ આપશે તો તે સ્ત્રી તથા તેનાં બાળકો તેના ઘણીનાં ગણાશે. અને તે એકલો છૂટો થાય.

5 "પરંતુ જો તે દાસ સ્પષ્ટ કહે કે; 'હું તો મારા ઘણીને તથા મારી પત્નીને તથા મારાં બાળકોને ચાહું છું; મારે તો છૂટવું નથી.' 6 જો આવું બને તો ગુલામના ઘણીએ તેને દેવની સમક્ષ લાવવો અને બારસાખ આગળ ઉભો રાખીને સોય વતી તેનો કાન વીંધવો; એટલે તે તેના ઘણીનો સદાને માટે દાસ બની રહેશે.

7 "અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાની દીકરીને દાસી તરીકે વેચે, તો તેને છૂટી કરવાના કાયદા, પુરુષોને છુટા કરવાના કાયદા જેવા નથી. 8 જે વ્યક્તિએ તેને ખરીદી હોય તેને જો તે ન ગમે તો તે તેના પિતાને પાછી વેચી શકે છે, જો, ઘણીએ તેની સાથે લગ્ન કરવાનું વચન આપ્યું હોય તો તે તેણે બીજા લોકોને વેચવાનો હક્ક ગુમાવે છે. 9 પરંતુ જો તેણે તેના પોતાના પુત્ર માટે રાખી હોય તો તેની સાથે તેણે પુત્રી જેવો વ્યવહાર રાખવો. 10 જો તે બીજી પત્ની કરે તો તેણે તેની પ્રથમ પત્નીના ખોરાક-પોષાક કે તેનાં પત્ની તરીકેના હક્કમાં કશો ઘટાડો કરવો નહિં. 11 અને જો તે તેની પત્ની પ્રત્યે આ ત્રણ ફરજો કરી ન શકે, તો તે મફત એટલે પૈસા ચૂકવ્યા વગર એમને એમ છૂટી થઈ શકે.

12 "જો કોઈ એક વ્યક્તિને મારી તેની હત્યા કરે તો તેને મોતની સજા કરવી. 13 પરંતુ જો એ વ્યક્તિએ કોઈ ચોક્કસ હેતુપૂર્વક ખૂન ના કર્યું હોય અને આકસ્મિક રીતે તેનું મૃત્યુ થયું હોય તો તે વ્યક્તિને મારી પસંદ કરેલી જગ્યાએ નાસી જશે, જ્યાં લોકો પોતાની રક્ષા માટે ભાગી શકે છે. 14 પરંતુ

જો કોઈ કોધે ભરાઈને જાણી જોઈને બીજાની હત્યા કરે, પોતાના પડોશી પર ઘસી જઈને તેને દગાથી મારી નાખે; તો તેને મારી વેદી આગળથી પણ લઈ જઈને મૃત્યુદંડ આપવો.”

15“અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને ફટકારે તો તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી. 16જો કોઈ ચોરીછૂપીથી માનવહરણ કરે અને તેને વેચે અથવા તો તેને પોતાના તાબામાં રાખે તો તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”

17“અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને શાપ આપે તો પણ તેને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”

18“અને જો કોઈ બે માણસો એક બીજા સાથે ઝઘડો કરતા હોય, અને એક માણસ બીજા માણસને પથ્થરથી કે મુઠ્ઠીથી એવો મારે કે તે મરી ન જાય પરંતુ ખાટલે પડે; 19પછી જ્યારે તે સાજો થઈને લાકડી લઈને હરતો-ફરતો થઈ જાય તો જે માણસે તેને માર્યો હોય તે છૂટી જાય ખરો, પરંતુ તેણે પેલા માણસને સમય અને કામની નુકસાની ભરપાઈ કરવી અને સંપૂર્ણ સાજો થાય ત્યાં સુધી આધાર આપવો.

20“અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના દાસ કે દાસીને લાકડી વડે મારે અને તેનું મૃત્યુ થાય તો તે ગુનેગાર ગણાય અને સજાપાત્ર બને. 21પરંતુ જો તે દાસ કે દાસી મરી ન જાય અને થોડા દિવસો પછી સાજા થઈ જાય.તો ધણી ને સજા ન કરવી. કારણ એ દાસ કે દાસી તેની પોતાની મિલકત છે.”

22“જો કોઈ માણસો લડતાં-ઝઘડતાં હોય ત્યારે કોઈ માણસ ગર્ભવતી સ્ત્રીને ઈજા પહોંચાડે અને તે તેના બાળકને સમય પહેલા જન્મ આપે પણ ગંભીર ઈજા ન થાય તો તે સ્ત્રીનો પતિ માગે તેટલો દંડ ન્યાયાધીશના ચુકાદા પ્રમાણે આપવો. 23પણ જો પછીથી બીજું કઈ નુકસાન થાય તો તેની શિક્ષા પ્રાણને બદલે પ્રાણ. 24આંખને બદલે આંખ, દાંતને બદલે દાંત, હાથને બદલે હાથ, પગને બદલે પગ. 25ડામને બદલે ડામ, ઘા ને બદલે ઘા, ચીરા ના બદલે ચીરો એ રીતે બદલો લેવો.

26“અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના દાસ કે દાસીને આંખ પર મારીને તે ફોડી નાંખે તો તેણે આંખની નુકસાનીના બદલામાં તેમને છૂટાં કરી દેવા. 27અને જો તે પોતાના દાસનો કે પોતાની દાસીનો દાંત તોડી પાડે તો તેના દાંતની માટે નુકસાનીના બદલામાં તેને છોડી દેવો.”

28“અને જો કોઈ બળદ સ્ત્રી કે પુરુષને શિંગડું મારેને તેનું મૃત્યુ થાય તો તે બળદને પથ્થર મારીને મારી નાખવો. અને તેનું માંસ ખાવું નહિ, બળદના ધણીને ગુનેગાર ગણવો નહિ. 29પણ જો તે બળદને પહેલાંથી શિંગડું મારવાની ટેવ હોય, ને તેનો ધણી તે જાણતો હોય, તેમ છતાં તેણે તેને કાબૂમાં રાખ્યો ના હોય, અને તે બળદ કોઈ પુરુષ કે સ્ત્રીને મારી નાખે તો તે બળદને પથ્થરો મારીને મારી નાખવો અને તેના ધણીને પણ મોતની સજા કરવી. 30પરંતુ મૃત્યુદંડને બદલે જો તેનો દંડ કરવામાં આવ્યો હોય તો તેના જીવના બદલામાં જે કાંઈ મૂલ્ય ઠરાવવામાં આવ્યું હોય તે તેણે ચૂકવવું.

31“અને જો તેણે કોઈના પુત્ર કે પુત્રીને શિંગડું માર્યું હોય, તો પણ આ જ કાનૂન લાગુ પડે. 32જો એ બળદ કોઈ દાસ કે દાસીને શિંગડું મારે તો તેના ધણીએ દાસ કે દાસીના ધણીને ત્રીસ તોલા ચાંદી આપવી અને બળદને પથ્થરો મારીને મારી નાખવો.

33“જો કોઈ વ્યક્તિ કુવાનું ઢાંકણ ખોલી નાખે અથવા કોઈ વ્યક્તિ ખાડો ખોદે ને તેને ઢાંકે નહિ, ને જો તેમાં કોઈનો બળદ કે કોઈનું ગધેડું પડે. 34તો ખાડાના ધણીએ નુકસાન ભરપાઈ કરવું. તેણે એ પશુના ધણીને નાણામાં બદલો આપવો. અને મરેલું પશુ પોતે લઈ જવું.

35“અને જો કોઈ માણસનો બળદ બીજાના બળદને શિંગડું મારે અને તે મરી જાય, તો તે બન્ને જીવતો બળદ વેચી નાખે અને તેની કિંમત તથા મરેલું પશુ વહેંચી લે. 36અથવા જો એને પહેલેથી જ ખબર હોય કે એ બળદ ને કેટલાક સમયથી મારવાની ટેવ છે અને એના ધણીએ એને કાબૂમાં રાખ્યો ન હોય, તો તેનું નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું. બળદને બદલે બળદ આપવો, અને એ મૃત પશુ તેનું થાય.

22 “જો કોઈ માણસ બળદ કે ઘેટું ચોરે અને તેને કાપે અથવા વેચી નાખે, તો તેણે એક બળદને બદલે પાંચ બળદ અને એક ઘેટાને બદલે ચાર ઘેટા આપવા. 2જો કોઈ ચોર રાતના ખાતર પાડતા પકડાય અને તેની હત્યા થાય તો એ ખૂન ન ગણાય, પણ 3જો તે સૂર્યોદય પછી ખાતર પાડીને ઘરમાં ઘૂસે અને પકડાઈ જતાં તેને મારી નાખવામાં આવે તો એ ખૂન ગણાય. ચોરેલા માલની નુકસાની ચોરી કરનાર ભરી આપે; અને જો તે કંગાલ હોય તો તેની ચોરીને કારણે પોતે વેચાઈ જાય. 4પરંતુ જો ચોરેલી વસ્તુ તેના તાબામાં જીવતી મળી આવે, પછી તે બળદ હોય કે ગધેડું હોય કે ઘેટું હોય; તો તે બમણું ભરપાઈ કરી આપે.

5“જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાનાં ઘેર ખેતરમાં કે દ્રાક્ષની વાડીમાં છૂટાં મૂકે અને તેઓ બીજાનાં ખેતરોમાં ભેલાણ કરે તો તેણે પોતાના ખેતરની અથવા દ્રાક્ષની વાડીની સર્વોત્તમ ઊપજમાંથી નુકસાની ભરપાઈ કરી આપવી.

6“જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના ખેતરમાં કાંટા-ઝાખરાં સળગાવવા આગ પેટાવે અને આગ પાડોશીના ખેતરમાં ફેલાઈ જાય અને તેના પાક અથવા અનાજ બળી જાય; તો જેણે આગ લગાડી હોય તેણે પૂરું નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું.

7“જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશીને નાણાં કે મિલકત સાચવવા માટે સોંપે અને તે પેલા માણસના ઘરમાંથી ચોરાઈ જાય; અને જો ચોર પકડાય, તો તેણે બમણું ભરપાઈ કરી આપવું. 8પરંતુ જો ચોર પકડાઈ ના જાય તો તે ઘર ધણીએ પોતાને દેવ આગળ રજૂ કરવો અને દેવ તેની ચોરીનો ફેસલો કરશે.

9“જો કોઈ બે વ્યક્તિ બળદ વિષે કે ગધેડા વિષે કે ઘેટા વિષે કે વસ્ર વિષે કે કોઈ ખોવાયેલી વસ્તુ, વિષે અસહમત હોય અને તેમાંનો એક કહે: ‘આ મારુ છે.’ પણ બીજો કહે: ‘ના આ મારુ છે’ તો બન્નેએ દેવ પાસે જવુંને દેવ ન્યાય

આપશે કે કોણ ખોટું છે. જે ખોટો નીકળે તેણે બીજા વ્યક્તિને બમણું ભરપાઈ કરી આપવું.

10“જો કોઈ માણસ પોતાના પડોશીને ગધેડું, બળદ, ઘેટું કે બીજું કોઈ પશુ સાચવવા સોંપે; અને તે મરી જાય, અથવા તેને કોઈ ઈજા થાય, અથવા કોઈ ઉપાડી જાય, અને કોઈ સાક્ષી હોય નહિ, 11તો પછી તે માણસે સમજાવવું કે તેણે ચોરી નથી કરી અથવા પ્રાણીને ઈજા નથી પહોંચાડી. તેણે દેવને સમ સાથે કહેવાનું કે તેણે ચોરી નથી કરી; અને તેના ઘણીએ એ કબૂલ રાખવું; અને પછી પડોશીએ નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી. 12પરંતુ જો પાડોશી એ તે પશુની ચોરી કરી હોય તો તેણે ઘણીને નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું. 13જો કોઈ જંગલી પ્રાણીએ તેને ફાડી ખાધું હોય તો તેનો વધેલો ભાગ પુરાવા તરીકે રજૂ કરવો. પછી ફાડી ખાધેલાં પશુનું નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી.”

14“અને જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશી પાસેથી કોઈ પ્રાણી ઉછીનું માગી લે, અને તેનો ઘણી તેની સાથે ના હોય તે સ્થિતિમાં તેને કંઈ ઈજા થાય અથવા તે મરી જાય તો ઉછીનું લેનારે તેનો પુરેપુરો બદલો આપવો 15ઘણી તેની સાથે હોય, તો ઉછીનું લેનારે નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી. અને જો ભાડે લીધું હોય તો ફક્ત ભાડું ચુકવવાનું રહે.”

16“જો કોઈ વ્યક્તિ અપરણીત કુમારિકાને લલચાવીને તેની સાથે મેળાપ કરે, તો તેણે તેનું કન્યામૂલ્ય ચૂકવીને તેની સાથે લગ્ન કરે. 17જો તેનો બાપ તેની સાથે પરણાવાની ના પાડે, તો કુમારિકાના કન્યામૂલ્ય જેટલું નાણું આપવાનું રહે.”

18“મેલીવિધાનો ઉપયોગ કરનાર સ્ત્રીને જીવતી રહેવા ન દેવી.

19“જાનવરની સાથે કુકર્મ કરનારને મૃત્યુદંડની સજા કરવી.”

20“મારા સિવાય એટલે કે યહોવા સિવાય બીજા કોઈપણ દેવને યજ્ઞ કરે અને આહુતિ આપે તો તે વ્યક્તિનું નામનિશાન રહેવા દેવું નહિ.”

21“તમારે વિદેશીઓને હેરાન કરવા નહિ, તેમના પર ત્રાસ કરવો નહિ, કારણ કે, તમે પોતે મિસર દેશમાં વિદેશી હતા.”

22“કોઈ વિધવા કે અનાથ બાળકને રંજાડશો નહિ.” 23જો તમે કોઈપણ પ્રકારે ત્રાસ અથવા તેમને દુઃખી કરશો તો તેઓ મને પોકારશે અને હું તેમનો પોકાર સાંભળીશ. 24અને મારો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠશે. અને હું તલવારથી તમને રહેંસી નાખીશ; તો તમારી પત્ની વિધવા થશે અને તમારાં પોતાનાં બાળકો અનાથ થશે.

25“તમે મારા લોકોમાંના કોઈ ગરીબ માણસને નાણાં ધીરો તો તેના પ્રત્યે લેણદાર જેવો વ્યવહાર ન રાખશો, ને તેની પાસે વ્યાજ લેશો નહિ. 26જો તમે તમારા પડોશીનું વસ્ત્ર ગીરવે રાખો તો સૂર્યાસ્ત થતાં અગાઉ તમારે તે તેને પાછું આપવું. 27કારણ કે એ એકમાત્ર એનું પાગરણ છે. તેથી તે બીજું શું ઓઢીને સૂએ? જો તે મને પોકારશે તો હું તેને સાંભળીશ, કારણ કે હું કૃપાળુ છું.

28“તમારા દેવ તથા તમારા પોતાના લોકોના કોઈ આગેવાનને શાપ આપવો નહિ.

29“તમારે તમારા ખેતરની ઊપજ તથા તમારા દ્રાક્ષારસની પુષ્કળતામાંથી અર્પણ કરવામાં ઢીલ કરવી નહિ અને તમારો જયેષ્ઠ પુત્ર મને આપવો.

30“તમારાં બળદો અને ઘેટાનું પ્રથમ જનિત મને આપવું. સાત દિવસ ભલે તે પોતાની માતાની સાથે રહે. આઠમે દિવસે તમારે તે મને આપી દેવો.”

31“અને તમે લોકો મારા ખાસ માણસો થાઓ; તમારે જંગલી પશુએ મારેલા કોઈ પશુનું માંસ ન ખાવું, તે કૂતરાંને નાખી દેવું.

23 “તમારે જૂઠી અફવા માનવી નહિ, કે ફેલાવવી નહિ, દુષ્ટ માણસને સાથ આપીને ખોટી સાક્ષી પૂરવી નહિ,

2“બહુમતીથી દોરવાઈને તમારે ખોટું કામ કરવું નહિ, તેમ જ ન્યાયાલયમાં સાક્ષી આપતી વખતે ન્યાયના ભોગે બહુમતીનો પક્ષ લેવો નહિ.

3“માણસ ગરીબ હોય તો તેની ગરીબીના કારણે ન્યાયાલયમાં તેના પ્રત્યે પક્ષપાત ન કરવો. જો તે સાચો હોય તોજ એનો પક્ષ લેવો.

4“તમારા શત્રુનો બળદ કે ગધેડો ભટકતો નજરે પડે તો તમારે તેના માલિકને ત્યાં પાછો પહોંચાડવો.

5“જો તમે તમારા દુશ્મનના ગધેડાને ભારથી ચગદાઈને પડેલો જુઓ. તો તેને એમને એમ છોડીને ચાલ્યા ન જતાં, તમારે તેને સહાય આપીને બેઠો કરવો પછી જ તેને છૂટું કરવું.

6“તમારે ગરીબ માણસને તેના ન્યાયશાસનમાં અન્યાય ન કરવો.”

7“જૂઠા આક્ષેપો કરવા નહિ, તથા નિર્દોષ અને ન્યાયીને મૃત્યુદંડની સજા કરવી નહિ. હું નિર્દોષ માણસ ને મારી નાખે તેવા ખરાબ માણસ ને નિર્દોષ નહીં માનું.

8“તમારે કદાપી લાંચ લેવી નહિ. કારણ કે, લાંચ ન્યાયાધીશોને અંધ બનાવે છે, જેથી તેઓ સત્ય જોઈ શકતા નથી. તે સારા માણસને ખોટું બોલતા કરે છે.

9“તમારે વિદેશી લોકો ઉપર ત્રાસ કરવો નહિ, તમે લોકો મિસરમાં વિદેશી હતા, એટલે તમે વિદેશીઓની લાગણીને જાણો છો.

વિશીષ્ટ પર્વા

10“અને છ વર્ષ પર્યંત તમારે ખેતરમાં વાવેતર કરવું અને તેની ઊપજ એકત્રીત કરવી. 11પરંતુ તમારે સાતમે વર્ષે કશુંય વાવ્યા વિના જમીન પડતર રહેવા દેવી. જમીનને એક વર્ષ આરામ કરવા દેવો.જે કંઈ ઉગે વાવ્યા વગરતે વર્ષ,તે ગરીબોને લેવા દેવું અને વધેલું વનનાં પશુઓ ખાઈ શકે. વળી તમારે તમારી દ્રાક્ષની અને જૈતૂનની વાડીમાં પણ આ પ્રમાણે કરવું.

12“તમારે 6 દિવસ કામ કરવું પણ 7મે દિવસે વિશ્રામ કરવો, જેથી તમારા બળદને અને ગધેડાંને આરામ મળે અને

તમારા ઘરમાં કામ કરતા દાસ-દાસી અને પરદેશી આરામ કરીને તાજ થાય.

13“અને મેં જે બધું તમને કહ્યું છે તેનું ધ્યાન રાખજો. અને અન્ય દેવોની પૂજા કરશો નહિ. તથા તમારા મોઢેથી તેઓનું નામ સાંભળવા મળવું જોઈએ નહિ.

14“પ્રતિવર્ષ તમારે મારો ઉત્સવ ત્રણ વાર ઊજવવો આ રજાઓમા, તમારે મારી ખાસ જગ્યાએ મારી ઉપાસના કરવા આવવું. 15પહેલી રજા આબીબ મહિનામાં બેખમીર રોટલી ના ઉત્સવની હશે. તે વખતે સાત દિવસ મારી આજ્ઞા મુજબ તમારે ખમીર વગરની રોટલી ખાવી. કારણ કે, એ મહિનામાં તમે મિસરમાંથી બહાર આવ્યા હતા, અને કોઈએ મારી પાસે ખાલી હાથે આવવું નહિ.

16“બીજી રજા કાપણીના પર્વની હશે. આ રજા વહેલા ઉનાળામાં તમે ખેતરમાં જે વાવેતર કર્યું હોય તેની પ્રથમ ઊપજ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે હશે. ત્રીજી રજા આશ્રયના પર્વમાં જ્યારે ખેતરમાંથી ઉપજ ભેગી કરો ત્યારે રહેશે.

17“પ્રતિવર્ષ ત્રણ વખત તમારામાંના પ્રત્યેક પુરુષોએ મારી ખાસ જગ્યાએ, મારી સાથે તમારા માલિક સાથે રહેવું.

18“તમારે મારા બલિનું લોહી ખમીરવાળી રોટલી સાથે ધરાવવું નહિં તેમજ મારા પર્વના બલિની ચરબી સવાર સુધી રાખી મૂકવી નહિં. 19“તમારી જમીનની પ્રથમ ઊપજનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ તમારે તમારા યહોવા દેવના મંદિરમાં લઈ આવવો. વળી લવારાને તેની માતાના દૂધમાં રાંધવું નહિ.”

ઈસ્રાએલીઓને ભૂમિ પ્રાપ્તિ માટે યહોવાની મદદ

20“અને તમારા માટે મેં જે જગ્યા તૈયાર કરી છે ત્યાં તમને લઈ જવા માટે હવે હું તમારી આગળ એક દેવદૂત મોકલું છું તે રસ્તામાં તમારું રક્ષણ કરશે. 21તમે લોકો તેનાથી જાળવીને રહેજો અને તેનું કહ્યું કરજો. તેના વિરુદ્ધ બળવો ન કરશો, તે તમારો ગુનો માફ કરશે નહિ, કારણ કે મારી શક્તિ તેનામાં છે. 22પરંતુ જો તમે તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કરશો અને હું જે કહું તે બધું કરશો, તો હું તમારી સાથે રહીશ અને તમારા શત્રુઓ સાથે લડીશ. અને તમને હેરાન અને ત્રાસ કરનારને હું સજા આપીશ.

23“કારણ કે મારો દેવદૂત તમારી આગળ આગળ ચાલશે અને તમને અમોરીઓ, હિત્તીઓ, પરીઝીઓ, કનાનીઓ, હિલ્વીઓ અને યહૂસીઓના પ્રદેશમાં લઈ જશે, અને હું તેઓનો સર્વનાશ કરીશ.

24“તે લોકોના દેવોની પૂજા કરવી નહિં, તેમની આગળ નમવું નહીં. તમારે તે લોકોની જેમ રહેવાનું નથી; તમારે તેઓની મૂર્તિઓને ઉથલાવી પાડવાની છે. અને તે લોકોના સ્તંભોના ભાંગીને ભુક્કા કરી નાખવાના છે. 25વળી તમારે તમારા યહોવા દેવની જ સેવા કરવાની છે, અને હું તમારા અન્ન-જળ ઉપર આશીર્વાદ વરસાવીશ. અને તમારા તમામ રોગો હું દૂર કરીશ.” 26“તમારા દેશમાં કોઈપણ સ્ત્રીનો ગર્ભપાત થશે નહિં, તથા કોઈ સ્ત્રી વાંઝણી પણ હશે નહિં; હું તમને લોકોને પૂરેપૂરું આયુષ્ય આપીશ.”

27“તમે જ્યારે દુશ્મનો સાથે લડતા હશો, ત્યારે હું મારુ મહાબળ તમારી સામે મોકલીશ અને તે બધાંને હું થથરાવી દઈશ. તથા તમારા બધાજ દુશ્મનો તમારાથી ભાગી જાય એવું હું કરીશ.” 28તદુપરાંત હું તમારી આગળ હું ભમરીઓને મોકલીશ, ને તે હિલ્વી તથા કનાની તથા હિત્તી લોકોને તમારી આગળથી હાંકી કાઢશે. 29હું એક જ વર્ષમાં એ બધાને હાંકી કાઢીશ નહિ, તો બધી જમીન વેરાન થઈ જાય અને જંગલમાં જંગલી જાનવરોની સંખ્યા વધી જતાં તમે બધા મુશ્કેલીમાં મુકાઈ જાઓ. 30તમારી સંખ્યાનો એટલો બધો વધારો થાય અને તમે સમગ્ર દેશનો કબજો લઈ શકો ત્યાં સુધીમાં તો હું તેમને ધીરે ધીરે હાંકી કાઢીશ.

31“અને હું રાતા સમુદ્રથી ફાત નદી સુધી તમારી સરહદ નક્કી કરી આપીશ. પલિસ્તી સમુદ્ર પશ્ચિમી સરહદે રહેશે અને પુર્વી સરહદ અરબી રણ રહેશે. અને એ દેશના વતનીઓને હું તમારા હાથમાં સોંપી દઈશ, અને તમે તેમને હાંકી કાઢજો.

32“તમે તેમની સાથે કે તેમના દેવો સાથે કોઈ સંબંધ બાંધશો નહિં, કે તેમને તમારા શહેરમાં રહેવા ન દેશો. 33નહિં તો તેઓ તમને ફસાવી તેમના દેવોની પૂજા કરશે અને મારી વિરુદ્ધ પાપ કરવા પ્રેરશે.”

ઈસ્રાએલ અને યહોવાએ કરાર કર્યા

24 દેવે મૂસાને કહ્યું, “તું અને હારુન, તથા નાદાબ તથા અબીહૂ તથા ઈસ્રાએલના વડીલોમાંના 70 મારી સમક્ષ આવો; અને થોડે દૂર રહીને મારી ઉપાસના કરજો. 2પછી તું એકલો મારી પાસે આવજે, અન્ય કોઈ ન આવે. અને લોકો તો તારી સાથે ઉપર આવે જ નહિં.”

3ત્યાર બાદ મૂસાએ આવીને લોકોને યહોવાનાં બધાં વચનો અને બધી આજ્ઞાઓ કહી સંભળાવી. પછી બધા લોકો એકી અવાજે બોલી ઊઠયા; “યહોવાએ જે બધી વાતો કહી છે તે બધાનું પાલન અમે કરીશું.”

4પછી મૂસાએ યહોવાનાં બધાં આદેશો લખી નાખ્યાં અને સવારમાં વહેલા ઊઠીને તેણે પર્વતની તળેટીમાં વેદી બાંધી અને ઈસ્રાએલના બાર કુળસમૂહ પ્રમાણે બાર સ્તંભ બાંધ્યાં. 5પછી તેણે કેટલાક ઈસ્રાએલી નવયુવાનોને યજ્ઞો અર્પવા મોકલ્યા. અને તેમણે યહોવાને દહનાર્પણ અને શાંત્યાર્પણ તરીકે બળદો અર્પણ કર્યાં.

6અને મૂસાએ બલિનું અડધું લોહી એક વાસણમાં રાખ્યું અને અડધું લોહી તેણે વેદી પર છાંટ્યું.

7પછી તેણે કરારનું પુસ્તક લીધું અને બધા લોકોને મોઢેથી વાંચી સંભળાવ્યું એટલે તેઓ બોલી ઊઠયા, “યહોવાએ જે જે કહ્યું છે તે બધું અમે માથે યડાવીશું અને તે પ્રમાણે કરીશું.”

8પછી મૂસાએ વાસણમાંથી લોહી લઈને લોકો ઉપર છાંટ્યું અને કહ્યું; “આ પુસ્તકમાં લખેલાં વચનો પ્રમાણે યહોવાએ તમારી સાથે જે કરાર કર્યાં છે તેને પાકો કરનાર આ લોહી છે.”

9તે પછી મૂસા, હારુન, નાદાબ, અબીહૂ અને ઈસ્રાએલીઓના 70 વડીલોને સાથે લઈને તે ઉપર ગયો. 10ત્યાં તેમણે ઈસ્રાએલના દેવના દર્શન કર્યા. તેમના પગ નીચે જાણે ઈન્દ્રનીલની ફરસબંધી હતી- સ્વચ્છ નિર્મળ નીલ આકાશ જ જોઈ લો. 11ઈસ્રાએલના બધા આગેવાનોએ દેવનું આ દ્રશ્ય જોયું, પણ યહોવાએ તેમનો નાશ ન કર્યો. તેઓ બધાએ સાથે ખાધું અને પીધું.

મૂસાને દેવના કાનૂનની પ્રાપ્તિ

12યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું મારી પાસે પર્વત ઉપર આવ અને ત્યાં રહે; અને મેં જે શિલાઓ ઉપર ઉપદેશો અને કાનૂનો લખ્યાં છે, તે હું તને આપીશ જેથી તું લોકોને સમજાવી શકે.”

13આથી મૂસા તથા તેનો સેવક યહોશુઆ ઊઠ્યા, અને મૂસા દેવના પર્વત ઉપર ગયો. 14જતાં જતાં તેણે વડીલોને કહ્યું, “અમે પાછા આવીએ ત્યાં સુધી તમે અહીં અમારી રાહ જુઓ. અને જુઓ, હારુન અને હૂર તમારી સાથે છે; જો કોઈને કંઈ તકરાર હોય તો તે એ બે જણ પાસે જાય.”

મૂસાની દેવ સાથે મુલાકાત

15પછી મૂસા પર્વત પર ચઢ્યો અને વાદળોએ પર્વતને ઢાંકી દીધો. 16યહોવાનું ગૌરવ સિનાઈ પર્વત પર ઊતર્યું. અને છ દિવસ સુધી વાદળોએ એ પર્વતને ઢાંકી રાખ્યો, અને સાતમે દિવસે યહોવાએ વાદળમાંથી મૂસાને હાંક મારીને બોલાવ્યો. 17અને યહોવાનું ગૌરવ ઈસ્રાએલીઓને પર્વતની ટોચે સર્વભક્ષી અગ્નિ જેવું લાગ્યું.

18અને મૂસા વાદળમાં પ્રવેશ કરીને પર્વત પર ચઢ્યો; અને તે ત્યાં 40 દિવસ અને 40 રાત રહ્યો.

પવિત્ર વસ્તુઓની ભેટો

25 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના લોકોને કહે કે ‘તેઓ મારા માટે ભેટ ઉઘરાવે; પ્રત્યેક માણસ રાજીખુશીથી જે કંઈ આપે તે તમારે ભેટ તરીકે સ્વીકારવું. 2અમારે તેમની પાસેથી આટલી વસ્તુઓ ભેટમાં સ્વીકારવી; સોનું, ચાંદી તાંબું અને ભૂરા, જાંબુડિયા તથા કિરમજી રંગનું કિંમતી ઊન; 4શણનું ઝીણું કાપડ તથા બકરાંના વાળ, 5ઘેટાનાં પકવેલાં લાલ રંગમાં રંગેલાં ચામડાં, તથા સીલનાં કુમાશદાર ચામડાં, અને બાવળનાં લાકડાં. 6દીવા માટે તેલ, અભિષેકના તેલને માટે તથા સુવાસિત ધૂપને માટે સુગંધીઓ 7ઉરપત્ર અને એફોદમાં જડવા માટે ગોમેદ પાષાણો અને અન્ય પાષાણો.”

પવિત્ર મંડપ

8“અને તેઓ મારા માટે એક પવિત્ર સ્થાન બનાવે, જેથી હું તેમની વચ્ચે રહી શકું. 9હું એ મિલન તંબૂનો નમૂનો તથા તેના સર્વ સામાનનો નમૂનો બતાવું તે પ્રમાણે તમારે તે બનાવવું.

કરારકોશની પેટી

10 “બાવળના લાકડાનો અઢી હાથ લાંબો દોઢ હાથ પહોળો અને દોઢ હાથ ઊંચો એક પવિત્રકોશ બનાવવો. 11અને તેને અંદરથી ને બહારથી ચોખ્ખા સોનાથી મઢી લેવો અને તેની ફરતે સોનાની પટ્ટી જડવી. 12પછી તેને ઊંચકવાનાં ચાર સોનાનાં કડાં બનાવવાં અને તેના ચાર ખૂણે જડી દેવાં; એક બાજુએ બે કડાં અને બીજી બાજુએ બે કડાં. 13બાવળના દાંડા બનાવીને પછી તું તેમને સોનાથી મઢજે. 14અને કોશને ઉપાડવા માટે એ દાંડા દરેક બાજુના કડામાં પરોવી દેવા. 15દાંડા કોશનાં કડામાં રહેવા દેવા, બહાર કાઢવા નહિં.

16“અને હું તને કરારના સ્મારક તરીકે જે બે પાટીઓ આપું તે તું તેમાં મૂકજે, 17વળી ચોખ્ખા સોનાનું અઢી હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોળું ઢાંકણું તમારે બનાવવું. 18અને બે કરૂબ દેવદૂતો ટીપેલા સોનામાંથી ઘડીને ઢાંકણના બે છેડા માટે બનાવવા. 19અને એક દેવદૂત એક છેડા પર, ને બીજા ઢાંકણના બીજા છેડા પર બેસાડવો, એ દેવદૂત ઢાંકણની સાથે એવી રીતે જોડી દેવા કે ઢાંકણ અને દેવદૂતો એક થઈ જાય. 20એ દેવદૂતોની પાંખો ઊંચે આકાશ તરફ ફેલાયેલી રાખવી. તેમનાં માં એકબીજાની સામે હોય અને તે ઢાંકણ તરફ વળેલાં હોય. 21એ ઢાંકણ કોશ ઉપર મૂકવું અને કોશમાં હું તને આપું તે કરારની બે પાટીઓ મૂકવી. 22પછી હું તને ત્યાં મળીશ. અને કરારકોશ ઉપરના બે કરૂબદેવદૂતોની વચ્ચેથી હું તને ઈસ્રાએલીઓ માટેની મારી બધી આજ્ઞાઓ આપીશ.”

મેજ

23“વળી તું બાવળના લાકડાનો બે હાથ લાંબો, એક હાથ પહોળો, અને દોઢ હાથ ઊંચો એક મેજ બનાવજે. 24અને તું તેને શુદ્ધ સોનાથી મઢજે ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવજે. 25અને તેને ફરતી તું ચાર આંગળની કોર બનાવજે, અને કોરની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવજે. 26અને એને ઉપાડવા માટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવજે અને તેને ચાર ખૂણે ચાર પાયા સાથે જડી દેજે. 27મેજને ઉપાડવા માટેની દાંડીઓ પરોવવાના કડાં કિનારની પાસે મૂકવાં. 28અને મેજ ઊંચકવા માટે બાવળના દાંડા બનાવજે અને તેને સોનાથી મઢજે. 29મેજ માટે વાસણો બનાવજે; રકાબીઓ, વાટકા, પેય અને નૈવેદ્ય માટેના વાટકા તથા કડછીઓ; એ બધાં શુદ્ધ સોનાનાં બનાવજે. 30અને એ મેજ ઉપર હંમેશા મારી સન્મુખ મને ઘરાવેલી રોટલી મૂકી રાખજે.

દીવી

31“વળી, એક શુદ્ધ સોનાની દીવી બનાવજે. એ દીવીની બેસણી અને થાંભલી સોનામાંથી ઘડીને બનાવજે, તેનાં શોભાના ફૂલો, કળીઓ અને પાંદડીઓ, દીવી સાથે જડીને એક કરી દેવાં.

32“એ દીવીને છ શાખા હોય-બંને બાજુએ ત્રણ ત્રણ. 33એ છમાંની દરેક શાખાને બદામના ફૂલના ઘાટનાં ત્રણ શોભાનાં ફૂલ હોય, અને પ્રત્યેકને કળીઓ અને પાંદડીઓ

હોય. 34દીવીની થાંભલીને બદામનાં ફૂલના ઘાટનાં ચાર શોભાના ફૂલ હોય અને દરેકને કળીઓ અને પાંખડીઓ હોય 35 દીવીને છ ડાળી હોવી જોઈએ-દાંડીની બન્ને બાજુથી ત્રણ શાખા નીકળવી જોઈએ શાખાની દરેક જોડીની નીચે એક એક કળી હોય, એ કળીઓ અને ડાળીઓ દીવીની સાથે જડી દીધેલી હોય. 36અને બધુંજ શુદ્ધ સોનાની એક જ ડાળક્રીમાંથી ઘડીને બનાવેલું હોય. 37દીવી માટે સાત કોડિયાં બનાવવાં અને એવી રીતે ગોઠવવાં કે તેમનો પ્રકાશ સામેની બાજુએ પડે. 38એના ચીપિયા અને તાસક શુદ્ધ સોનાના હોવા જોઈએ. 39આ બધાં સાધનો બનાવવા માટે 75 પૌંડ શુદ્ધ સોનું વાપરજે. 40તેં પર્વત પર જોયેલા નમૂના પ્રમાણે આ બધું બનાવવાની કાળજી રાખજે.

પવિત્ર મંડપ

26 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, "વળી તું તંબુ દશ પડદામાંથી બનાવજે. આ પડદા ઝીણા કાંતેલા શણિયાના હોવા જોઈએ અને ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનના બનાવજે. એ પડદાઓ ઉપર જરીથી કળામય રીતે કર્બ દેવદૂતો ભરાવજે. 2પ્રત્યેક પડદો અઠાવીસ હાથ લાંબો, ને ચાર હાથ પહોળો હોય; બધાજ પડદા એક સરખા માપના હોય. 3પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડાય અને બીજા પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડાય. 4પડદાના એક સમૂહ પર જાંબુડિયા રંગના કાપડના નાંગરાં મૂકવાં. બીજા સમૂહના છેલ્લા પડદા પર પણ એમજ કરવું. 5એક પડદામાં તું 50 નાકાં બનાવજે, ને બીજા સમૂહના પડદામાં 50 નાકાં બનાવજે અને નાકાં એકબીજાની સામસામા આવવા જોઈએ. 6પછી 50 કડીઓ સોનાની બનાવીને બંને પડદાને સાંધી દેવા જેથી મંડપનો એક સર્ગંગ તંબૂ બનશે.

7"આ પવિત્ર મંડપ ઉપર તંબૂ બનાવવા માટે બકરાનાં વાળના કાપડના અગિયાર પડદા તૈયાર કરવા. 8અગિયાર પડદા એક સરખા માપના હોવા જોઈએ, પ્રત્યેક 30 હાથ લાંબા અને 4 હાથ પહોળા. 9એમાંના પાંચ પડદાને એક સાથે સીવીને એક પડદો બનાવવો; બાકીના છ પડદાને ભેગા સીવીને બીજો પડદો બનાવવો. એમાંનો છઠ્ઠો પડદો મંદિરના પ્રવેશદ્વાર ઉપર બેવડ વાળવો. 10અને સમૂહનો જે છેલ્લો પડદો છે તેની બાજુએ પચાસ નાકાં; ને બીજા સમૂહના પડદાની બાજુએ પચાસ નાકાં બનાવજે. 11અને કાસા 50 કડીઓ બનાવજે અને તેને પેલાં નાંગરાંમાં પરોવી બંને પડદાંને જોડી દઈને એક સર્ગંગ તંબૂ બનાવજે. 12અને તંબૂ ઉપરથી વધારાનો લટકતો રહેતો અડધો પડદો મંડપના પાછલા ભાગ પર લટકતો રાખવો. 13તંબૂની બંને બાજુએ પડદાઓ એક હાથ તંબૂના છેડેથી નીચા રહેશે. આથી આ તંબૂ પવિત્ર તંબૂને સંપૂર્ણ રીતે ઢાંકશે. 14તંબૂ માટે ઘેટાના લાલ રંગેલા ચામડાનો બીજો ઓઢો બનાવવો અને તેના પર આચ્છાદન માટે કુમાશદાર ચામડાનું ઢાંકણ બનાવવું.

15"પવિત્રમંડપની આધાર તરીકે બાવળનાં પાટિયાં બનાવી ઊભાં મૂકવાં. 16પ્રત્યેક પાટિયું 10 હાથ લાંબુ અને

દોઢ હાથ પહોળું હોય. 17પ્રત્યેક પાટિયામાં એકબીજાની સાથે જોડાયેલી બે સાલ હોય; પવિત્ર મંડપની બધીજ બારસાખો સરખી હોવી જોઈએ. 18પવિત્ર મંડપની દક્ષિણની બાજુ માટે 20 ચોકકા બનાવવાં. 19અને પ્રત્યેક પાટિયાનાં બે સાલને બેસાડવા માટે તેની નીચે બે કુભી એમ કુલ 40 ચાંદીની કુભીઓ બનાવવી. 20એ જ પ્રમાણે મંડપની ઉત્તરની બાજુ માટે પણ 20 પાટિયાં, 21અને 40 ચાંદીની કુભી બનાવવી જેથી દરેક પાટિયા નીચે બબ્બે કુભી આવે. 22પવિત્ર મંડપની પશ્ચિમ તરફની પાછલા ભાગ માટે છ પાટિયાં બનાવવાં. 23અને મંડપના પાછલા ભાગના બે ખૂણાને માટે તું બે પાટિયાં બનાવ. 24આ ખૂણા ઉપરનાં પાટિયાં નીચેથી એકબીજા સાથે બંધ બેસતાં હોય અને તે ઠેઠ ઉપર એક કડી બધાં પાટિયાં ને સાથે રાખે. બન્ને ખૂણાઓમા એમ કરવું. બે ખૂણા માટેનાં બે પાટિયાં આ રીતે બનાવવાં એટલે બે ખૂણા બની જશે, 25આમ, આઠ પાટિયાં અને 16 ચાંદીની કુભી હશે. પ્રત્યેક પાટિયાં નીચે બબ્બે કુભીઓ રાખજે.

26"વળી તું બાવળના લાકડાની આડી વળીઓ બનાવજે. પવિત્ર મંડપની એક બાજુના પાટિયાંને માટે પાંચ, 27ને પવિત્ર મંડપની બીજી બાજુના પાટિયાં માટે પણ પાંચ તેમજ પશ્ચિમ તરફથી પાછલી બાજુ માટે પાંચ. 28વચલી વળી પાટિયાની વચ્ચે તંબૂના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી આવે.

29"વળી પાટિયાં સોનાથી મઢાવવાં. અને વળીઓ ભેરવવા માટે તેમાં સોનાનાં કડાં બેસાડવાં અને વળીઓને પણ તું સોનાથી મઢાવજે. 30પર્વત પર તને પવિત્ર મંડપનો જે નમૂનો મેં બતાવ્યો છે તે પ્રમાણે તું પવિત્ર મંડપ ઊભો કરજે.

પવિત્ર મંડપની અંતઃ રચના

31"તું ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણિયાનો એક ખાસ પડદો તંબૂમા ભાગ પાડવા માટે બનાવજે. એના ઉપર જરીની કલામય રીતે કર્બદેવદૂતોની આકૃતિઓ ભરાવજે. 32સોનાની કુભીઓમાં બેસાડેલી બાવળની સોને મઢેલી અને આંકડીઓવાળી ચાર થાંભલીઓ ઉપર તેને લટકાવવો. 33એ આંકડીઓ નીચે તું પડદો લટકાવજે. અને કરારનો તક્તીઓવાળો કોશ એ પડદા પાછળ મૂકજે. એ પડદો પવિત્ર સ્થાનને પરમ પવિત્ર સ્થાનથી જુદો પાડશે. 34પરમ પવિત્ર સ્થળમાં કરારકોશ ઉપર ઢાંકણ ઢાંકી દેજે.

35"પવિત્ર જગ્યાની અંદર પડદાની પેલી બાજુએ તે ખાસ મેજ બનાવ્યું છે તે મુકવું. તે તંબૂની ઉત્તર બાજુએ મુકવું, પછી દીવી ને દક્ષિણ તરફ બાજઠની સામે મુકવી.

પવિત્ર મંડપનું પ્રવેશદ્વાર

36"વળી, તું પવિત્ર મંડપના પ્રવેશદ્વાર માટે ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણિયાનો જરીનું સુંદર ભરતકામ કરેલો પડદો કરાવજે. 37અને એ પડદા માટે બાવળના લાકડાની સોને મઢેલી અને સોનાની કડીવાળી

પાંચ થાંભલી કરાવજે અને એ થાંભલીઓ માટે કાંસાની ઢાળેલી પાંચ કૂભીઓ બનાવજે.”

દહનાર્પણની ભેટ માટે વેદી

27 વેદી બાવળના લાકડાની બનાવવી, જે ચોરસ હોય અને 5 હાથ લાંબી, 5 હાથ પહોળી અને 3 હાથ ઊંચી હોય. 2ચારે ખૂણે ચાર ટોચકાં બનાવવાં, અને તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવવા અને તેના ચારે બાજુથી ખુણા જોડી લેવા, જેથી તે એક બની જાય ત્યારબાદ વેદીને કાંસાથી ઢાંકી દેવી.

3“અને તેનાં ભસ્મપાત્રો, પાવડાંઓ, તપેલાં તથા પંજેટી તથા ગડીઓ તું બનાવજે, અને તેનાં સઘળાં પાત્રો કાંસાનાં બનાવજે. 4અને વળી વેદી માટે તું કાંસાની જાળી બનાવજે; તથા જાળીના ચાર ખૂણામાં તું કાંસાના ચાર કડાં બનાવજે. 5અને પછી તું એ જાળી વેદીની છાજલી નીચે એવી રીતે મૂકજે જેથી તે વેદીની ઊંચાઈને અડધે સુધી પહોંચે.

6“અને વેદીને માટે તું બાવળના ઢાંડા બનાવજે અને તેને કાંસાથી મઢી દેજે. 7વળી વેદીને ઊંચકતી વખતે એ ઢાંડા વેદીની દરેક બાજુએ આવેલા કડામાં ભેરવજે. 8વેદી પાટિયાના ખોખા જેવી પોલી બનાવજે. પર્વત પર મેં જેમ તને બતાવ્યું હતું તેમ તેઓ તેને બનાવે.”

પવિત્ર મંડપનો ચોક

9“મિલન મંડપની આજુબાજુ ચોક બનાવવો. તેની દક્ષિણ બાજુએ ઝીણો કાંતેલો શણનો 100 હાથ લાંબો પડદો બનાવવો. 10પડદાઓ લટકાવવા માટે કાંસાની 20 થાંભલીઓ, કાંસાની 20 કૂભીઓ બેસાડવી અને એ થાંભલીઓના આડા સળિયા અને આંકડા ચાંદીના બનાવવા. 11ચોકની ઉત્તર બાજુએ પણ એ જ પ્રમાણે કરવાનું છે. કાંસાની કૂભીઓમાં બેસાડેલા 20 સ્તંભો સાથે જોડેલા ચાંદીના સળિયાઓ ઉપર ચાંદીના આંકડાઓ વડે 100 હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવવાના છે.

12“એ ચોકની પશ્ચિમ બાજુને ઢાંકવા માટે 50 હાથ લાંબા પડદા હોય અને તેને માટે દસ થાંભલી અને દસ કૂભીઓ હોય. 13પૂર્વ દિશામાં પણ તે જ રીતે 50 હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવવા. 14પ્રવેશદ્વારની એક બાજુએ 15 હાથના પડદા હોય અને તેને માટે ત્રણ થાંભલી અને ત્રણ કૂભી હોય. 15અને બીજી બાજુએ પણ 15 હાથના પડદા અને ત્રણ થાંભલી અને ત્રણ કૂભી હોય.

16“પ્રવેશદ્વારને માટે 20 હાથ લાંબો પડદો બનાવવો. તે ઝીણા કાંતેલા શણનો ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગનો, સુંદર ભરતકામવાળો બનાવવો, ચાર કૂભીઓમાં બેસાડેલા ચાર સ્તંભો પર તેને લટકાવવાનો છે. 17ચોકની આજુબાજુની બધી થાંભલીઓ ચાંદીના સળિયાથી જોડાયેલી હોય, તેમના સાંકળા ચાંદીના હોય અને તેમની કૂભીઓ કાંસાની હોય. 18આ પ્રમાણે ચોક ઝીણા કાંતેલા શણના કાપડનો બનશે. અને 100 હાથ લાંબો અને 50 હાથ પહોળો થશે. ચોકને

ફરતા પડદાની દીવાલો 5 હાથ ઊંચી થશે. પડદાઓ ઝીણા કાંતેલા શણિયાના હોય. તેના તળીયા કાંસાના હોવા જોઈએ. 19પવિત્ર મંડપમાં વપરાતાં તમામ ઓજારો, તંબૂના ખીલાઓ અને બીજી વસ્તુઓ કાંસાની હોવી જોઈએ. ચોકને ફરતા પડદાઓની ખીલીઓ કાંસાની બનેલી હોવી જોઈએ.

દીવી માટેનું તેલ

20“દીવી ઉપર મૂકવાના અખંડ દીવા માટે જેતૂનનું ઘાણીએ પીલેલું ઉત્તમ તેલ લાવી આપવા ઈસ્રાએલીઓને આજ્ઞા કરો. 21હારુન તથા તેના પુત્રોએ એ દીવો સંભાળવાનો છે. તેઓએ મુલાકાતમંડપ ની પહેલી ઓરડીમા જવાનું છે. આ ક્રાર મુકેલી ઓરડીની બહાર છે, જે બંને ઓરડાને અલગ કરે છે. આ જગ્યામાં તેઓ દીવો રાખશે જે સાંજથી સવાર સુધી દેવની સામે બળતો રહેશે. આ કાયમી કાનૂનનું ઈસ્રાએલીઓએ અને તેના વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાલન કરવાનું છે.”

યાજકોના પોષાક

28 દેવે મૂસાને કહ્યું: “ઈસ્રાએલીઓમાંથી તું તારા ભાઈ હારુનને અને તેના પુત્રો નાદાબ, અબીહૂ, એલઆઝાર, અને ઈથામારને અલગ કરીને મારી સેવા કરવા માટે યાજકો તરીકે સમર્પિત કરજે.

2“તારા ભાઈ હારુનને માટે પવિત્ર પોષાક તૈયાર કરાવજે, જેથી તેનો મોભો અને ગૌરવ જળવાય. ૩મેં જે કારીગરોને કુશળતા આપી છે તેઓને સૂચના આપ કે હારુન માટે પોષાક તૈયાર કરે જેથી યાજક તરીકે તે મારી સન્મુખ સેવા કરે. 4તેઓએ આ પોષાક બનાવવાનાં છે; ઉરપત્ર, એફેદ, ઝભ્ભો, સફેદ ગૂંથેલો ડગલો, પાઘડી તથા કમરબંધ તેમણે તારા ભાઈ હારુન તથા તેના પુત્રો માટે મારા યાજકો તરીકે સેવા બજાવે ત્યારે પહેરવાં માટે પવિત્ર વસ્ત્રો બનાવવાં 5એ વસ્ત્રો સોનેરી ઘેરો, ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણમાંથી જ બનાવવાં.

એફેદ અને કમરબંધ

6“તેઓ એફેદ સોનેરી દોરો તથા ભૂરા, જાંબુડિયા અને કિરમજી રંગનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનું બનાવે; સૌથી વધુ નિષ્ણાત કારીગરો તેમાંથી એફેદ તૈયાર કરે. 7અના બે છેડા જોડવા માટે એને ખભા પાસે બે સ્કંધપેટી હોય.

8“કમરબંધ પણ એવીજ બનાવટનો હોય. સોનેરી દોરો, ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણના દોરાઓમાંથી ગૂંથીને બનાવેલો હોય.

9“તારે ગોમેદના બે પથ્થર લેવા અને પછી તેના ઉપર ઈસ્રાએલનાં પુત્રોનાં નામ કોતરવાં. 10પ્રત્યેક પાષાણ ઉપર છ નામ ઉમરના ઉતરતા ક્રમ પ્રમાણે આવે. આમ, તેઓના જન્મ દિવસના ક્રમમા બારે કુળનાં નામો કોતરવામાં આવે. 11આ મુદ્રા બનાવનાર કારીગર પાસે તારે બે પથ્થરો ઉપર ઈસ્રાએલના પુત્રોનાં નામ કોતરાવવાં અને તેમને સોનાનાં

ચોકઠામાં જડવાં અને ઈસ્રાએલના પુત્રોના સ્મારક તરીકે ઉરાવરણના ખભાના પટા સાથે જડી દેવા. 12હારુને આ નામો પોતાના બે ખભા ઉપર ધારણ કરીને યહોવા પાસે જવું જેથી તેને એમનું સ્મરણ થાય. 13એફોદ પર પથ્થર ને બેસાડવા માટે શુદ્ધ સોનાનો ઉપયોગ કરવો. ઉપર તારે સોનાનાં ચોકઠાં લગાવવાં. 14અને દોરીની જેમ વણેલી શુદ્ધ સોનાની બે સાંકળી બનાવવી અને તે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવી.

ન્યાયકરણનું ઉરપત્ર

15“પછી ખૂબ કાળજીપૂર્વક એફોદ બનાવવામાં ઉપયોગી એવી કારીગરીવાળું ન્યાયકરણની કોથળી બનાવવી એ સોનરી દોરો, ભૂરા, જાંબુડિયા અને લાલ ઊનનું તેમ જ ઝીણા કાંતેલા શણનું હોય. 16જે સમયોરસ તથા બેવડું વાળેલું હોય, તે એક વેંત લાંબુ અને એક વેંત પહોળું હોય. 17વળી તેમાં ચાર હારમાં નંગ જડવા, પહેલી હારમાં માણેક, પોખરાજ અને લાલ હોય. 18બીજી હારમાં લીલમ, નીલમ તથા હીરો હોય; 19ત્રીજી હારમાં શનિ, અકીક, અને યાકૂત હોય, 20અને ચોથી હારમાં પીરોજ, ગોમેદ તથા યાસપિસ હોય. આ બધાને સોનામાં જ જડવાં. 21પ્રત્યેક પથ્થર ઉપર ઈસ્રાએલના બારમાનાં એક પુત્રનું નામ કોતરાવવું. પ્રત્યેક પાષાણ ઈસ્રાએલના એક કુળસમૂહનું પ્રતીક બનશે.

22“ઉરપત્ર માટે દોરીની જેમ વણેલી શુદ્ધ સોનાની સાંકળીઓ કરાવવી, તે સાંકળીઓ વડે ઉરપત્રનો ઉપરનો છેડો એફોદ સાથે જોડવાનો છે. 23વળી બે સોનાની કડી કરાવવી અને તે ઉરપત્રને ઉપરને છેડે જોડી દેવી. 24અને એ બે કડીઓ સાથે પેલી બે સોનાની સાંકળી જોડી દેવી. 25સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવા, અને એ રીતે એફોદની ખભાપટ્ટીઓના આગલા ભાગ ઉપર તેમને જોડી દેવી. 26પછી સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવવી અને ઉરપત્રમાં અંદરની બાજુએ નીચેના છેડે લગાવવી. 27કમરબંધ પર આવતા એફોદના આગળના ભાગના નીચેના છેડા ઉપર સોનાની બીજી બે કડીઓ લગાવવી. 28ઉરપત્રનો નીચેનો ભાગ ભૂરા રંગની પટ્ટીઓ વડે એફોદના નીચેના છેડા પર આવેલી કડીઓ સાથે જોડવી. આમ કરવાથી ઉરપત્ર એફોદથી છૂટું પડી જશે નહિં.

29“જ્યારે હારુન પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશે ત્યારે તેની પાસે ન્યાય કોથળી ઉપર ઈસ્રાએલના બાર પુત્રોનાં નામ ધારણ હોવા જોઈએ. 30અને હંમેશા તેઓ દેવની યાદીમાં રહેશે. ઉરીમ અને તુમ્મીમ ને ન્યાય કોથળીમાં મૂકવા. તે હારુન જ્યારે યહોવા સમક્ષ જાય ત્યારે તેઓ તેની છાતી પર રહે. આ રીતે હારુન હંમેશા ઈસ્રાએલીઓનો ન્યાય કરવાનું સાધન પોતાની સાથે રાખશે જ્યારે તે યહોવા સમક્ષ રહેશે ત્યારે.

યાજકોના અન્ય પોશાકો

31“એફોદનો જામો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો બનાવવો, ને તેની વચમાં માથા માટે એક કાણું રાખવું. 32એ કાણાની

કોર ચામડાના ડગલાનાં ગળાની જેમ ફરતેથી ગૂંથીને ઓટી લેવી, જેથી તે ફાટી જાય નહિં. 33અને ડગલાની નીચેની કિનારીએ ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના દાડમનું ભરતકામ કરાવવું. અને બે દાડમોની વચમાં સોનાની ઘૂઘરીઓ મૂકવી. 34જેથી નીચલી કોર ઉપર ફરતે પહેલાં સોનાની ઘૂઘરી, પછી દાડમ, ફરી ઘૂઘરી, પછી દાડમ એ રીતે હાર થઈ જાય. હારુન જ્યારે યાજક તરીકે સેવા કરે ત્યારે એ પહેરે. 35જ્યારે તે પવિત્ર સ્થાનમાં યહોવાના સાન્નિધ્યમાં જાય અથવા ત્યાંથી બહાર આવે ત્યારે એ ઘૂઘરીઓનો અવાજ સંભળાશે જેથી તે મૃત્યુ પામશે નહિં.

36“પછી શુદ્ધ સોનાનું એક પદક બનાવવું અને તેના ઉપર ‘યહોવાને સમર્પિત’ એમ કોતરાવવું. 37એ પદક પાઘડીના આગળના ભાગમાં ભૂરી દોરી વડે બાંધવું. 38હારુને એ પોતાના કપાળ ઉપર ધારણ કરવું જેથી ઈસ્રાએલીઓ જે દાન આપે તેમાં કોઈ દોષ હોય તો તે દોષ હારુન પોતાને માથે લઈ લે. અને હારુને તે કાયમ પોતાના કપાળ ઉપર પહેરી રાખવું જેથી યહોવા એ નૈવેદ્યોથી પ્રસન્ન રહે.

39“હારુનનો ડગલો ઝીણા કાંતેલા શણનો બનાવવો અને પાઘડી પણ ઝીણા કાંતેલા શણિયાની જ બનાવવી અને કમરપટા ઉપર સુંદર જરીકામ કરેલું હોય. 40હારુનના પ્રત્યેક પુત્રોને માટે તેને માન અને આદર આપવા જામો, કમરબંધ અને પાઘડી બનાવવા જેથી તેનો મોભો અને ગૌરવ જળવાય. 41હારુન અને તેના પુત્રોને આ પોષાક પહેરાવ અને તેઓને સેવા માટે અર્પણ કર. તેઓને માથા ઉપર જેંતલેનો અભિષેક કરીને યાજકપદ માટે પવિત્ર કર. તેઓ મારી યાજકો તરીકે સેવા કરશે.

42“તેઓને માટે કમરથી તે સાથળ સુધી પહોંચે એવા જાંઘિયા બનાવવા, જેથી તેઓની ગુર્થેન્દ્રિયો કોઈની નજરે ન પડે. 43હારુન અને તેના પુત્રો જ્યારે પણ મુલાકાત મંડપમાં અથવા પવિત્રસ્થાનમાંની વેદી પાસે જાય ત્યારે તેઓ હંમેશા જાંઘિયા પહેરે, જેથી તેઓ દોષમાં ન પડે અને તેઓ મૃત્યુ ન પામે. હારુન અને તેના વંશજો માટે આ કાયમી કાનૂન સદાને માટે છે.”

યાજકોની અર્પણવિધિ

29 દેવે મૂસાને કહ્યું “યાજકો તરીકે હારુન અને તેના પુત્રોના સમર્પણ માટેની દીક્ષા વિધિ આ પ્રમાણે છે. 2ખોડ વિનાના બે ઘેટાં અને એક જુવાન બળદ લેવો. બેખમીર રોટલી, તેલથી મોહેલી બેખમીર ભાખરી, અને તેલ ચોપડેલી બેખમીર રોટલી લેવી. આ બધું ઘઉંના મેદાનું બનાવવું. 3તેઓને ટોપલીમાં મૂકવાં અને જુવાન બળદ અને બે ઘેટાં સાથે તે લાવવું. 4ત્યારબાદ હારુન અને તેના પુત્રોને મુલાકાત મંડપમાં દ્વાર પાસે લાવીને તેમને સ્નાન કરાવ. 5પછી હારુનને જામો ભરતકામવાળો ઝભ્ભો, એફોદ, ઉરપત્ર અને કમરબંધ પહેરાવ. 6અને તેના માથા પર પાઘડી મૂકીને તેની સાથે દીક્ષાનો પવિત્ર પદક બાંધ. 7પછી અભિષેકનું તેલ લઈ તેના માથા પર રેડી તેનો અભિષેક કરશે.

8"ત્યારબાદ તેના પુત્રોને લાવી તેમને ડગલા પહેરાવવા કમરે કમરબંધ બાંધવા તથા માથે ફેંટા બાંધવા. 9મારા શાશ્વત કાનૂનનુસાર તેઓ યાજ્ઞકપદે કાયમ રહેશે. આ રીતે હારુનની અને તેના પુત્રોની યાજ્ઞકપદે પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે.

10"ત્યારબાદ બળદને મુલાકાતમંડપની આગળ લઈ આવવો. અને હારુન અને તેના પુત્રોએ તેના માથા ઉપર હાથ મૂકવા. 11પછી યહોવાની સન્મુખ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ બળદનો વધ કરવો. 12બળદનું થોડું લોહી લઈ આંગળી વડે વેદીનાં ટોચકાંઓને લગાડવું, પછી બાકીનું બધું લોહી વેદીના પાયા આગળ રેડી દેવું. 13પછી અંદરના ભાગો પર આવેલી બધીજ ચરબી લેવી, પિત્તાશય અને બે મૂત્રપિંડની ઉપર આવેલી ચરબી પણ લઈ લેવી અને વેદી પર તેનું દહન કરવું. 14પરંતુ બળદના માંસને, ચામડીને અને તેના અંદરના અવયવોને છાવણીની બહાર અગ્નિથી બાળી મૂકવાં. તે પાપાર્થાપર્ણ છે.

15"ત્યારબાદ એક ઘેટો લેવો. હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના માથા પર હાથ મૂકવા. 16પછી એ ઘેટાનો વધ કરીને તેનું લોહી લઈને વેદીની ચારે બાજુએ છાંટવું. 17પછી તે ઘેટાંને કાપીને કકડા કરવા. અને તેનાં આંતરડાં તથા પગ ઘોઈ નાખવાં અને પછી તેઓને માથા અને શરીરના બીજા અવયવો સાથે મૂકવાં. 18પછી આખા ઘેટાંનું વેદી પર દહન કરવું એ મારા માનમાં આપેલ દહનાર્પણ છે. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન થાઉં છું, એ મારા માનમાં કરેલો હેતી છે.

19"હવે પછી બીજો ઘેટો લેવો. હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના માથા ઉપર હાથ મૂકવા. 20પછી તે ઘેટાનો વધ કરીને તેનું થોડું લોહી લઈ હારુન અને તેના પુત્રોના જમણા કાનની બૂટને, જમણા હાથના અંગૂઠાને તથા જમણા પગના અંગૂઠાને લગાડવું. 21ત્યારબાદ બાકીનું લોહી વેદીની ચારે બાજુ છાંટી દેવું વેદી ઉપરના લોહીમાંથી થોડું લોહી અને અભિષેકનું તેલ લઈ હારુન અને તેનાં વસ્ત્રો ઉપર તથા તેના પુત્રો અને તેમનાં વસ્ત્રો ઉપર છાંટવું એટલે આમ તેઓ તથા તેઓનાં વસ્ત્રો યહોવાને અર્થ પવિત્ર ગણાશે.

22"પછી ઘેટાંનાં ચરબીવાળા ભાગ લેવા; તેની પૂંછડી, અંદરના અવયવો ઉપરની ચરબી, કાળજા ઉપરનો ચરબી, ચરબી સાથે જ મૂત્રપિંડો અને જમણી જાંઘ. કારણ કે હારુન અને તેના દીકરાઓની દીક્ષા માટેનો આ ઘેટો છે. 23યહોવા આગળના બેખમીર રોટલીના ટોપલામાંથી એક રોટલી, એક મોવણવાળી ભાખરી અને એક તેલ ચોપડેલી રોટલી લેવી. 24એ બધું હારુનના અને તેના પુત્રોના હાથ ઉપર મૂકવું અને એના વડે યહોવાની ઉપાસના કરવી. 25પછી તેઓના હાથમાંથી તું તે લે અને યહોવા સમક્ષ દહનાર્પણ તરીકે વેદી પર તેનું દહન કરવું. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન છું. એ મારા માનમાં કરેલું દહનાર્પણ છે.

26"પછી હારુનની દીક્ષા માટે વપરાયેલા ઘેટાની છાતી લઈને તેના વડે યહોવાની ઉપાસના કરવી પછી એ તારો હિસ્સો ગણાશે. 27હારુન અને તેના પુત્રોની દીક્ષા માટે વપરાયેલા, જેના વડે ઉપાસના કરી છે તે, અને ભેટ ધરાવેલી

છાતી અને જાંઘ તારે યાજ્ઞકો માટે અલગ રાખવાં. 28મારા શાશ્વત નિયમાનુસાર એ હારુનને અને તેના પુત્રોને ઈસ્રાએલીઓ તરફથી મળવો જોઈતો હિસ્સો છે; કારણ કે ઈસ્રાએલીઓએ શાંતિ નૈવેદ્યમાંથી યહોવાને ધરાવેલી એ ભેટ છે. 29હારુનનાં આ પવિત્ર વસ્ત્રો સાચવી રાખવાં. હારુનના મૃત્યુ બાદ તેના પુત્રોને વારસામાં મળે. પેઢી દર પેઢી તેઓ તેમની પોતાની અભિષેકની દીક્ષા વિધિ વખતે તે પહેરે. 30હારુન પછી જે કોઈ મુખ્ય યાજ્ઞક થાય તે મુલાકાત મંડપમાં અને પવિત્રસ્થાનમાં સેવા શરૂ કરે તે અગાઉ સાત દિવસ સુધી આ વસ્ત્રો ધારણ કરે.

31"દીક્ષા માટે અર્પણ કરાયેલ ઘેટાનું માંસ લઈને કોઈ પવિત્રસ્થાને તેને બાફવું; 32ત્યારબાદ હારુન અને તેના પુત્રોએ મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશદ્વાર આગળ એ ઘેટાનું માંસ અને ટોપલામાંની રોટલીનું ભોજન કરવું. 33તેમની દીક્ષાવિધિ વખતે તેમની પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલ પદાર્થો જ ખાવા; યાજ્ઞકો સિવાય અન્ય કોઈપણ વ્યક્તિએ તે ખાવા નહિં. કારણ એ પવિત્ર છે. 34સવાર સુધી જો માંસ કે રોટલીમાંથી કાંઈ વધે તો તેને અગ્નિમાં બાળી મૂકવું, ખાવું નહિ, કારણ એ પવિત્ર છે.

35"હારુન અને તેના પુત્રોની બાબતમાં મેં આજ્ઞા કરી છે તેમજબ જ કરવું. એમની દીક્ષાની વિધિ સાત દિવસ ચલાવવી. 36દરરોજ પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે એક બળદનું બલિદાન આપવું. વેદી ઉપર પ્રાયશ્ચિતવિધિ કરવાથી તું એને પાપમુક્ત કરશે. ત્યાર પછી તારે વેદી ઉપર તેલનો અભિષેક કરી એને પવિત્ર બનાવવી. 37સાત દિવસ સુધી વેદી ને શુદ્ધ અને પવિત્ર બનાવવી. ત્યારબાદ વેદી સંપૂર્ણ પણે અત્યંત પવિત્ર બનશે, એના પછી વેદીજ અત્યંત પવિત્ર બનશે. અને જો કોઈ તેના સંપર્કમાં આવશે તે પવિત્ર બની જશે.

38"તારે વેદી ઉપર આટલી બલિ ચડાવવી: પ્રતિદિન કાયમને માટે એક વર્ષની ઉમરના બે હલવાન અર્પણ કરવાં. 39એક સવારે અને બીજું સાંજે. 40પ્રથમ ઘેટા સાથે તમારે એક કિલો શુદ્ધ તેલમાં મોહેલો એક કિલો ઝીણો ઘઉંનો લોટ તેમજ પેચાર્પણ તરીકે એક લીટર દ્રાક્ષારસ અર્પણ કરવું. 41સાંજે અર્પણ થતા હલવાનની સાથે સવારની જેમ ઝીણા ઘઉંનાં લોટનું અને દ્રાક્ષારસનું અર્પણ કર. દેવની સમક્ષ તે સુવાસિત અર્પણ અને અગ્નિમાં થયેલ અર્પણ લેખાશે. એ યજ્ઞની સુવાસથી હું પ્રસન્ન થાઉં છું.

42"આ આહુતિ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ મારી નજર સમક્ષ નિયામિત પેઢી-દર પેઢી આપવાની છે. 43હું ત્યાં જ તમને મળીશ અને ત્યાં જ હું ઈસ્રાએલીઓને પણ મળીશ. અને મારા મહિમાથી એ સ્થાન પવિત્ર થઈ જશે.

44"હા, હું મુલાકાતમંડપને, વેદીને અને યાજ્ઞકો તરીકે મારા સેવકો હારુન તથા તેના પુત્રોને પવિત્ર કરીશ. 45અને હું ઈસ્રાએલના લોકો મધ્યે નિવાસ કરીશ અને તેમનો દેવ થઈશ. 46તેઓને ખાતરી થશે કે તેમની વચ્ચે રહેવા માટે તેમને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર હું યહોવા તેમનો દેવ છું."

ધૂપદાની

30 દેવે મૂસાને કહ્યું “ધૂપદાની માટે તારે એક વેદી બનાવવી. એ બાવળના લાકડાની બનાવવી. 2તે એક હાથ ઊંચી અને એક હાથ સમચોરસ બનાવવી અને વેદીના લાકડામાંથી જ કોતરીને તેનાં શિંગ બનાવવા શિંગ જુદા બનાવીને વેદી પર જોડવા નહિ. તે વેદી સાથે એક નંગ હોવું જોઈએ. 3વેદીનો ઉપરનો ભાગ, બાજુઓ અને શિંગ શુદ્ધ સોનાથી મઢી લેવો અને આખી વેદીની ચારે બાજુ સોનાની કિનારી બનાવવી. 4એની બે સામસામી બાજુઓએ કિનારીની નીચે ઉપાડવાના દાંડા ભેરવવા માટે સોનાનાં બબ્બે કડાં મૂકવાં. 5એ દાંડા બાવળના લાકડાના બનાવવા અને સોનાથી મઢાવવા. 6દશ આજ્ઞાઓ જેમાં મૂકી છે તે સાક્ષ્યકોશ આગળના પડદા સામે એ વેદી મૂકવી. ત્યાં હું તેમને દર્શન દઈશ.

7“એ વેદી ઉપર પ્રતિદિન સવારે દીવાબત્તી તૈયાર કરતી વખતે હારુને સુગંધી ધૂપ કરવો. 8અને રોજ સાંજે તે દીવાઓ પ્રગટાવે ત્યારે યહોવાની સન્મુખ ધૂપ કરવો. તારે પેઢી-દર-પેઢી કાયમ યહોવા સમક્ષ ધૂપ કરવો, 9તારે એ વેદી ઉપર નિષિદ્ધ ધૂપ કરવો નહિ, કે આહુતિ કે ખાધબલિ કે પેયબલિ અર્પણ કરવાં નહિં.

10“વર્ષમાં એક વાર હારુને પ્રાયશ્ચિતને માટે પાપાર્થાર્પણનું રક્ત લઈને શિંગ ઉપર લગાડી વેદીને પવિત્ર કરવાની છે. પેઢી-દર-પેઢી નિયમિત રીતે આ વાર્ષિક વિધિનું પાલન કરવું, કારણ કે આ વેદી યહોવાની અતિ પવિત્ર વેદી છે.

મંદિરની જકાત

11યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 12“તું જ્યારે ઈસ્રાએલીઓની વસ્તીગણતરી કરે ત્યારે જે પુરુષોનું નામ નોંધાય તેણે જ પોતાના જીવન માટે યહોવા સમક્ષ ખંડણી ભરવી, જેથી તું ગણતરી કરે ત્યારે લોકો ઉપર કોઈ આફત ન આવે. 13વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા દરેક માણસે ખંડણી પેટે અડધો શેકેલ યહોવાને અર્પણ તરીકે આપવો. (એટલે અધિકૃત માત્રામાં અડધો શેકેલ જે 20 ગેરાનું વજન હોય છે). 14વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા વીસ વરસના કે તેથી વધુ ઉંમરના દરેક માણસે આ જકાત આપવી. 15મને તમારા જીવનના બદલામાં આ જકાત આપતી વખતે ધનવાને વધારે કે ગરીબે ઓછું આપવાનું નથી. 16ઈસ્રાએલીઓ પાસેથી મળેલા જીવનના બદલામાં ચૂકવાતાં નાણાં મુલાકાતમંડપની સેવામાં ખર્ચવાં. આ અર્પણ યહોવાને ઈસ્રાએલી લોકોની યાદ અને તેમના જીવનની કિંમત તરીકે આવશે.”

હાથપગ ધોવાની કૂડી

17યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 18“હાથપગ ધોવા તારે કાંસાની ધોડીવાળી એક કાંસાની કૂડી બનાવવી, અને તેને વેદી અને મુલાકાતમંડપની વચ્ચે મૂકી તેમાં પાણી ભરવું. 19હારુને અને તેના પુત્રોએ હાથપગ ધોવામાં એ પાણીનો ઉપયોગ કરવો. 20જો તેમણે એ પાણીથી હાથપગ ધોયા હશે તો તેઓ

મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરવા જશે અથવા બલિ ચડાવવા વેદી પાસે જશે ત્યારે તેઓ મૃત્યુ પામશે નહિ. 21તેઓ મૃત્યુ ન પામે તેટલા માટે તેમણે અચૂક હાથપગ ધોવા. આ શાશ્વત કાનૂન તેમણે અને તેમન વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાળવાનો છે. હારુન અને તેના પુત્રો માટે આ સૂચનાઓ છે.”

અભિષેકનું તેલ

22પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 23શ્રેષ્ઠ ગુણવત્તાવાળી સુગંધીઓ લેવી, 12 પૌંડ ચોખ્ખો બોળ, 6 પૌંડ સુગંધીદાર તજ, 6 પૌંડ સુગંધીદાર બરુ 24અને 12 પૌંડ દાલચીની-એ બધું મંદિરના વજન પ્રમાણે લેવું. અને એક ગેલન જૈતૂનનું તેલ લેવું. 25નિષ્ણાંત સુગંધીઓ બનાવનારાઓ પાસે આ સર્વ પદાર્થોનું મિશ્રણ કરીને અભિષેકનું તેલ તૈયાર કરાવવું.”

26યહોવાએ કહ્યું, “તારે મુલાકાતમંડપને, કરારકોશનો, 27બાજુ અને તેની બધી સામગ્રીઓનો, દીવીનો અને તેનાં સાધનોનો, ધૂપની વેદીનો, 28દહનાર્પણની વેદીનો અને તેનાં સાધનોનો તથા ઘોડી સહિત હાથપગ ધોવાની કૂડીનો અભિષેક કરવો. 29આ પ્રમાણે આ બધી વસ્તુઓની શુદ્ધિ કરવી એટલે તે બધી પરમ પવિત્ર બની જશે. અને જે કોઈ તેમને અડે તે પવિત્ર થઈ જશે.

30“ત્યાર પછી તારે હારુનને અને તેના પુત્રોને અભિષેક કરી મારા યાજકો તરીકે દીક્ષા આપવી. 31તારે ઈસ્રાએલીઓને કહેવું, “તમારે પેઢી દર પેઢી આ અભિષેકના તેલની પવિત્રતા સાચવી રાખવી. 32સામાન્ય માણસોને શરીરે એ ન લગાડવું. અને એ નુસખા પ્રમાણે બીજું તેલ બનાવવું નહિં એ પવિત્ર છે અને તમારે એને પવિત્ર ગણીને ચાલવાનું છે. 33જે કોઈ આ સુગંધીઓનું મિશ્રણ કરી આવું તેલ બનાવે અથવા જે યાજક નથી તેવી કોઈ વ્યક્તિ ઉપર તે રેડે તેને સમાજમાંથી જુદો કરવામાં આવે.”

ધૂપ

34યહોવાએ મૂસાને ધૂપ બનાવવા માટે આ સૂચનાઓ આપી: 35“તારે રાજન, કેરબા, શિલારસ, અને શુદ્ધ લોબાન સરખે ભાગે લઈ તે મિશ્રણ માથી સુગંધી ધૂપ બનાવવો તેને સરેયો બનાવે તેવીજ રીતે બનાવવો. એ ધૂપને શુદ્ધ અને પવિત્ર રાખવા તેમાં મીઠું મેળવવું. 36એમાંથી થોડો ઝીણો ખાંડીને તેનો ઉપયોગ મુલાકાતમંડપમાં કરારકોશ આગળ જ્યાં હું તને દર્શન આપવાનો છું ત્યાં કરવો. તમારે આ ધૂપને અત્યંત પવિત્ર સમજવાનો છે. 37આ નુસખા પ્રમાણેનો ધૂપ તમારે પોતાના ઉપયોગ માટે બનાવવાનો નથી. તમારે એને મારે માટે જ અલગ રાખેલી પવિત્રવસ્તુ ગણવી. 38જો કોઈ પોતાના ઉપયોગ માટે તે બનાવે તો તેનો યહોવાના સમાજમાંથી બહિષ્કાર કરવો.”

બસાલએલ અને આહોલીઆબ

31 વળી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 2“જુઓ, મેં યહૂદાના કુળસમૂહના હૂરના પુત્ર ઉરીના દીકરા

બસાલએલને ખાસ પસંદ કર્યો છે. ૩મં તેનામાં દૈવી શક્તિભરી દીધી છે અને તેને દરેક પ્રકારની કારીગરીમાં કુશળતા, સમજદારી, અને પુષ્કળ જ્ઞાન અને હોશિયારી આપી છે. 4મં તેને નવી નવી ભાતો ઉપજાવી કાઢવામાં, સોનાચાંદી ને કાંસાની વસ્તુઓ બનાવવામાં, 5રત્નોને પહેલ પાડવામાં, લાકડામાં કોતરણી કરવામાં તથા બધી જાતનાં નકશીકામ કરવામાં કુશળ બનાવ્યો છે.

6વળી તેની સાથે કામ કરવા માટે મં દાનના કુળસમૂહના અહીંસામાખના પુત્ર આહોલીઆબને પસંદ કર્યો છે, તથા બીજા બધા કુશળ કારીગરોને પણ મં કુશળતા આપી છે. જેથી તેઓ મં તને જે જણાવ્યું તે બધી વસ્તુઓ બનાવી શકે:

7મુલાકાત મંડપ, કરારકોશ, તેનું ઢાંકણું, મંડપનું બધું રાયરચીલું

8બાજઠ અને તેનાં સાધનો, શુદ્ધ સોનાની દીવી અને તેનાં સાધનો, ધૂપ કરવાની વેદી,

9દહનાર્પણની વેદી અને તેનાં બધાં સાધનો, હાથપગ ધોવાની કૂડી અને તેની ઘોડી.

10યાજક હારુન અને તેના પુત્રો માટે સેવા સમયે પહેરવાનાં પવિત્ર પોષાક,

11અભિષેક માટેનું તેલ અને પવિત્ર સ્થાનક માટેનો સુગંધીદાર ધૂપ.

તેમણે આ બધીજ સામગ્રી મં જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે બરાબર બનાવવી.”

સાબ્બાથ દિને વિશ્રામ

12યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, 13“ઈસ્રાએલના લોકોને કહે; ‘સાબ્બાથ’ દિને વિશ્રામ કરે. કારણ કે ‘સાબ્બાથ’ મારી અને તમારી વચ્ચે બધી પેઢીઓ માટે નિશાની છે. એ તમને યાદ આપશે કે મં તમને મારી ખાસ પ્રજા તરીકે બનાવ્યા છે.

14આથી તમારે વિશ્રામવારનું પાલન કરવાનું છે, કારણ કે તમારા માટે એ પવિત્ર દિવસ છે, જે કોઈ એની પવિત્રતાનો ભંગ કરે તેને મોતની સજા કરવી જે કોઈ વિશ્રામવારે કામ કરે તેનો સમાજમાંથી બહિષ્કાર કરજો. 15તમને છ દિવસ કામ કરવાની છૂટ છે, પણ સાતમે દિવસ સંપૂર્ણ વિશ્રામનો દિવસ છે, એ મને સમર્પિત થયેલો પવિત્ર દિવસ છે. જે કોઈ તે દિવસે કામ કરે તેને મોતની સજા કરવી. 16ઈસ્રાએલના લોકોએ મારી અને તેમની વચ્ચેના કરારની સ્મૃતિ તરીકે વિશ્રામવાર પેઢી દર પેઢી પાળવાનો છે. કારણ કે, 17 સાબ્બાથ મારી અને ઈસ્રાએલી લોકોની વચ્ચે હમેશની નિશાની રહેશે કેમકે મં, યહોવાએ છ દિવસ સુધી આકાશ અને પૃથ્વીની રચના કરી અને સાતમે દિવસે મં કામ બંધ કર્યું અને વિશ્રામ કર્યો.

18સિનાઈના પર્વત ઉપર મૂસા સાથેનો વાર્તાલાપ પૂર્ણ કરીને યહોવાએ તેને બે સ્મારક તકતીઓ અર્પણ કરી; એ પથ્થરની તકતીઓ દેવની આંગળી વડે લખાયેલ દશ આજ્ઞાઓ વાળી હતી.

સોનાનું વાહરડું

32 મૂસાને પર્વત પરથી આવવામાં વિલંબ થતો જોઈને લોકોએ હારુન પાસે ભેગા થઈને કહ્યું, “ચાલ, અમને દોરવણી આપવા માટે દેવ બનાવ. કારણ કે મિસરમાંથી અમને અહીં લઈ આવનાર મૂસા હવે અદ્રશ્ય થઈ ગયો છે; તેનું શું થયું એની અમને ખબર પડતી નથી. 2એટલે હારુને તેમને કહ્યું, “તમારી પત્નીઓ અને પુત્રપુત્રીઓના કાનમાંથી સોનાની કડીઓ કાઢી મારી પાસે લાવો.”

3તેથી તેઓએ પુરુષો; સ્ત્રીઓ, છોકરાઓ અને છોકરીઓએ તેમ કર્યું. 4હારુને કડીઓ લઈને તે ઓગાળી અને ઘાતુના બીબામાં ઢાળીને એક વાહરડાની મૂર્તિ બનાવી એટલે લોકો બોલી ઊઠયા, “ઈસ્રાએલીઓ! આ રહ્યા તમારા દેવ, જે તમને મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.”

5હારુને જોયું કે લોકો બહુ આનંદમાં આવી ગયા છે, તેથી તેની આગળ હારુને વેદી બાંધી અને એવી જાહેરાત કરી કે, “આવતી કાલે યહોવાના માનમાં ઉત્સવ થશે.”

6બીજે દિવસે સવારમાં વહેલા ઊઠીને લોકોએ દહનાર્પણો અને શાંત્યર્પણો ચડાવ્યાં અને ત્યારપછી તેઓએ ખાધું પીધું અને મોજમજા કરવા લાગ્યા.

7પછી યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તરત નીચે જા, કારણ, તારા લોકો, જેમને તું મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓ એ ભયંકર પાપ કર્યું છે. 8મં તેમને જે માર્ગ ચાલવાની આજ્ઞા કરી હતી તેનાથી આટલા વહેલા તેઓ ફરી ગયા છે. તેમણે પોતાના માટે એક વાહરડાની મૂર્તિ બનાવી છે અને તેને પગે લાગીને તેને ભોગ ધરાવીને એમ બોલ્યા છે કે, ‘ઓ ઈસ્રાએલના પુત્રો, આ રહ્યા તમારા દેવ, જે તમને લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.’”

9પછી યહોવાએ કહ્યું, “મને ખબર પડી છે કે આ લોકો કેટલા બધા હઠીલા અને બળવાખોર છે. 10એટલે હવે તમે મને અટકાવશો નહિં, એમના પર મારો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠ્યો છે અને હું તેમનો નાશ કરીશ, અને તેઓના સ્થાને હું મૂસા, હું તમારામાંથી મહાન પ્રજા પેદા કરીશ.”

11પરંતુ મૂસાએ યહોવા દેવને વિનંતી કરી કે તે તેમ ન કરે; તેણે આજીજી કરીને કહ્યું, “ઓ દેવ યહોવા, શા માટે તારે તારા આ લોકો ઉપર ક્રોધ કરવો જોઈએ? તું તો એ લોકોને તારા બાહુના અર્પૂવ સામર્થ્યથી મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો હતો; 12શું તમે એમ ઈચ્છો છો કે મિસરવાસીઓ કહે, ‘દેવ તેઓને ફસાવીને પર્વતો મધ્યે લઈ ગયા છે, જેથી તે તેઓનો સંહાર કરે, અને પૃથ્વીની સપાટી પરથી સદંતર સમાપ્ત કરે?’ તમારા ક્રોધને ઠંડો પાડો અને તમારા લોકોનું ખોટું કરવાનું છોડી દો. 13તમારા સેવકો, ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને ઈસ્રાએલને આપેલું તમારું વચન યાદ કરો. અને તમે વચન કહ્યું હતું, ‘આકાશના તારા જેટલા હું તારાં સંતાન વધારીશ. અને તારા વંશજોને જે દેશ આપવાનું મં વચન આપ્યું છે તે સમગ્ર દેશ હું તેઓને આપીશ, તે તેઓનો સદાનો વારસો થશે. અને તેઓ સદાસર્વદા તેના વારસદાર બનશે.’”

14તેથી યહોવાએ પોતાના લોકોનું ખોટું કરવાનો જે વિચાર કર્યો હતો તે જતો કર્યો.

15પછી મૂસા પાછો ફરીને કરારની બંને તકતીઓ હાથમાં લઈને પર્વત પરથી નીચે ઊતર્યો. તકતીઓની બંને બાજુએ દશ આજ્ઞાઓ લખેલી હતી. 16તે તકતીઓ દેવે બનાવેલી હતી અને તેના ઉપરનું લખાણ પણ દેવે કોતરીને લખેલું હતું.

17નીચે તળેટીમાં લોકોની બૂમાબૂમનો અવાજ સાંભળીને યહોશુઆએ મૂસાને કહ્યું, “એવું લાગે છે કે એ લોકો યુદ્ધની તૈયારી કરી રહ્યા હોય!”

18પણ મૂસાએ કહ્યું, “આ કોઈ વિજયનો નાદ નથી તેમ પરાજયનો પોકાર પણ નથી. આ તો ગાવાનો અવાજ સંભળાય છે.”

19જ્યારે તેઓ છાવણી પાસે આવ્યા ત્યારે મૂસાએ વાદરડું અને નાયગાન જોયાં મૂસાનો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠ્યો અને તેણે પર્વતની તળેટીમાં હાથમાંની તકતીઓ નીચે પછાડીને ચૂરેચૂરા કરી નાખ્યા. 20પછી તે લોકોએ જે વાદરડું બનાવ્યું હતું તે લઈને તેણે અગ્નિમાં ઓગળાવી નાખ્યું. પછી તેનો વાટીને ભૂકો કરી નાખ્યો અને તે પાણીમાં ભભરાવી ઈસ્રાએલીઓને પાઈ દીધો. 21પછી હારુન તરફ ફરીને તેણે કહ્યું, “આ લોકોએ તમારું શું બગાડ્યું છે કે તમે એ લોકોને આવા મોટા પાપમાં નાખ્યાં?”

22હારુને કહ્યું, “ગુસ્સે ન થાઓ, ભાઈ, એ લોકો કેવા દુષ્ટ સ્વભાવના છે, તે તમે સારી રીતે જાણો છો. 23એ લોકોએ મને કહ્યું, ‘અમને દોરવણી આપવા માટે દેવો બનાવી આપો, કારણ કે અમને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવનાર પેલા મૂસાનું શું થયું એની અમને ખબર પડતી નથી.’ 24એટલે મેં તેમને કહ્યું, ‘તમારામાંથી જેમની પાસે સોનાનાં ઘરેણાં હોય તે ઉતારી નાખો.’ તેમણે મને આપ્યાં અને મેં તે અગ્નિમાં નાખ્યાં અને આ વાદરડું બહાર આવ્યું.”

25મૂસાએ જોયું કે હારુને લોકો પરનો પોતાનો કાબૂ જવા દીધો અને પરિણામે તેઓ જંગલીપણું કરતા હતા, અને તેઓના બધા દુશ્મનો તેઓને મૂર્ખની જેમ જોતા હતા. 26છાવણીના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઊભા રહીને તેણે મોટા અવાજે પોકાર કર્યો. “યહોવાના પક્ષમાં હોય તે મારી પાસે આવે.” એટલે બધા લેવીઓ તેની પાસે ભેગા થઈ ગયા.

27તેણે તેઓને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાની આજ્ઞા છે: ‘તમે બધા પોતપોતાની તલવાર લઈને સજ્જ થઈ જાઓ, છાવણીમાં બધે ફરી વળો, અને તમારા ભાઈઓ, મિત્રો અને પડોશીઓને મારી નાખો.’”

28લેવીઓએ મૂસાના કથ્યા પ્રમાણે કર્યું અને લગભગ 3000 લોકો તે દિવસે કપાઈ ગયા. 29પછી મૂસાએ કહ્યું, “આજે તમને યહોવાની દીક્ષા મળી છે, કારણ, તમે પોતાના પુત્રની અને ભાઈની વિરુદ્ધ પડીને આશીર્વાદને પાત્ર બન્યા છો.”

30બીજે દિવસે મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “તમે મહાપાપ કર્યું છે; અત્યારે હું યહોવા પાસે જાઉં છું; કદાચ હું તમારા પાપની

માફી મેળવી શકું.” 31આમ કહીને મૂસાએ ફરી યહોવા પાસે જઈને કહ્યું, “દિલગીરી વ્યક્ત કરું છું! આ લોકોએ મોટું પાપ કર્યું છે! એમણે પોતાને માટે સોનાના દેવ બનાવ્યા છે. 32તમે જો એમને માફ કરતા હો તો માફ કરો. નહિં તો તમારા ચોપડામાંથી મારું નામ ભૂંસી નાખો,”

33પરંતુ યહોવાએ મૂસાને જવાબ આપ્યો, “નહિં, જે લોકોએ મારી વિરુદ્ધ જઈને પાપ કર્યું છે તેમનું જ નામ હું મારા ચોપડામાંથી ભૂંસી નાખીશ. 34પણ હવે તું જા, અને મેં તને કહ્યું છે તે જગ્યાએ આ લોકોને દોરી જા. મારો દેવદૂત તમારી આગળ આગળ ચાલશે, પણ એક દિવસ એવો આવશે જ્યારે હું તેમને તેમના પાપની સજા કરીશ.” 35આમ, હારુને બનાવેલા વાદરડાની ઉપાસના કરવા બદલ યહોવાએ લોકોને આકરી સજા કરી.

“હું તમારી સાથે નહિં આવું”

33 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “તું અહીંથી નીકળીને જે લોકોને તું મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓને ઈબ્રાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબને જે દેશનું વચન આપ્યું છે ત્યાં દોરી જા, કેમ કે મેં વચન આપેલું છે કે, આ દેશ હું તમારા વંશજોને આપીશ. 2હું તારી આગળ મારા એક દેવદૂતને મોકલીશ અને કનાનીઓ, અમોરીઓ, હિત્તીઓ, પરીઝીઓ, હિવ્વીઓ અને યબૂસીઓને હાંકી કાઢીશ. 3હું દૂધ અને મધની જ્યાં રેલમછેલ છે એવા દેશમાં તમને લઈ જઈશ, પણ હું તમારી સાથે નહિં આવું, કારણ કે તમે લોકો હઠીલા છો અને કદાચ હું તમારો રસ્તામાં જ સંહાર કરી નાખું.”

4લોકોએ જ્યારે આ કઠોર શબ્દો સાંભળ્યા ત્યારે તેઓએ શોક કર્યો અને કોઈએ પોતાના શરીર ઉપર દાગીના પહેયાં નહિં. 5યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના લોકોને કહે કે, ‘તમે લોકો હઠીલા છો, જો હું તમારી સાથે થોડી ઘડીવાર પણ આવું તો તમારો સંહાર કરી નાખું. એટલે તમે તમારાં દાગીના, ઘરેણાં ઉતારી નાખો, જ્યારે હું વિચારીશ કે મારે તમારી સાથે શું કરવું?’” 6તેથી ઈસ્રાએલીઓએ પોતાનાં ઘરેણાં ઉતારી નાખ્યાં અને હોરેબ પર્વત છોડ્યા પછી ફરી પહેયાં નહિ.

મુલાકાત મંડપની સ્થાપના

7મૂસા હંમેશાં છાવણીની બહાર દૂર માંડવો ઊભો કરતો હતો અને જે કોઈને યહોવાની ઈચ્છા જાણવી હોય તે છાવણી બહાર “મુલાકાતમંડપમાં” જતો. જે મૂસાએ છાવણી બહાર ઊભો કર્યો હતો. 8મૂસા જ્યારે જ્યારે મુલાકાતમંડપમાં જતો ત્યારે ત્યારે બધા લોકો ઊઠીને પોતપોતાના તંબૂના દરવાજા આગળ ઊભા રહીને, મૂસા મુલાકાતમંડપમાં દાખલ થાય ત્યાંસુધી તેને જોઈ રહેતા. 9મૂસા જ્યારે માંડવા પ્રવેશ કરતો એટલે વાદળનો થંભ નીચે ઊતરી માંડવાના દરવાજા આગળ ઊભો રહેતો અને યહોવા મૂસા સાથે વાત કરતા. 10વાદળના થંભને દેવ દરવાજા આગળ જોતાં જ દરેક માણસ પોતપોતાના માંડવાના દરવાજા આગળ સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરતા.

11યહોવા મૂસા સાથે એક માણસ બીજા માણસ સાથે વાત કરે એ રીતે મોઢામોઢ વાત કરતા. ત્યાર પછી મૂસા પાછો છાવણીમાં આવતો. તેનો નવયુવાન સેવક નૂનનો પુત્ર યહોશુઆ કદી તંબૂમાંથી બહાર નીકળતો નહિ.

મૂસાને યહોવાનાં ગૌરવનું દર્શન

12મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “તમે મને આ લોકોને લઈ જવાનું તો કહ્યું પણ તમે એ મને ન કહ્યું કે તમે મારી સાથે કોને મોકલવાના છો તમે મને એમ પણ કહ્યું કે, ‘હું તને નામથી ઓળખું છું અને તારાથી પ્રસન્ન છું.’” 13જો ખરેખર મે તમને પ્રસન્ન કર્યા હોય તો મને તમારા માર્ગો શીખવાડો. મારે તમને ઓળખવા છે. તો હું તમને પ્રસન્ન કરતો રહું. વળી, યાદ રાખજે કે આ લોકો તો તમારી જ પ્રજા છે.”

14યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “હું પોતે તારી સાથે જઈશ અને તને માર્ગદર્શન આપીશ.”

15કેમ કે મૂસાએ કહ્યું હતું, “તમે જો મારી સાથે ન આવવાના હો તો અમને અહીંથી આગળ મોકલશો નહિ; 16અને તમે અમારી સાથે આવો એ સિવાય બીજી કઈ રીતે જાણી શકાય કે તમે અમારા ઉપર પ્રસન્ન છો? તમે અમારી સાથે આવો તો જ અમે, તમારા લોકો અને હું પૃથ્વી ઉપરના બીજા બધા લોકો કરતાં જુદા તરી આવીશું.”

17જવાબમાં યહોવાએ મૂસાને કહ્યું હતું, “હા, તેં જે માગ્યું છે તે હું ચોક્કસ આપીશ. કારણ કે હું તારા ઉપર પ્રસન્ન છું અને તને બહુ સારી રીતે જાણું છું.”*

18મૂસાએ વિનંતી કરી, “મને તમારા ગૌરવના દર્શન કરાવો.”

19યહોવાએ કહ્યું; “હું મારી સંપૂર્ણ ભલમનસાઈ તને દેખાડીશ, અને તારી સમક્ષ મારું નામ ‘યહોવા દેવ’ તરીકે જાહેર કરીશ. હું જેને પસંદ કરીશ એ લોકો ઉપર દયા અને કરુણા વરસાવીશ.” 20વધુમાં તેમણે કહ્યું, “પણ મારું મુખ તું જોઈ શકીશ નહિ, કારણ, કોઈપણ માણસ મને જોઈને જીવતો રહી શકે નહિ

21“તેમ છતાં મારી બાજુમાં આ ખડક પર ઊભો રહેજે. 22અને મારું ગૌરવ તારી નજર આગળથી પસાર થાય ત્યારે હું તને આ ખડકની ફાટમાં મૂકી દઈશ. અને હું પોતે પસાર થઈ જાઉં ત્યાં સુધી મારા હાથ વડે તને હું ઢાંકી દઈશ. 23પછી હું મારો હાથ લઈ લઈશ અને તું મારી પીઠ જોવા પામીશ, પણ મારું મુખ તને દેખાશે નહિ.”

કરારની નવી તકતીઓ

34 યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “પ્રથમના જેવી જે પથ્થરની બે તકતીઓ બનાવ, અને તારા વડે ભાંગી ગયેલી તકતીઓ ઉપર જે વચનો લખેલાં હતાં તે હું તેના ઉપર લખીશ. 2સવારમાં સિનાઈ પર્વત ઉપર આવવા

માટે તું તૈયાર રહેજે અને સિનાઈ પર્વતના શિખર પર ચડી ટોચ પર મારી રાહ જોતો ઊભો રહેજે. 3તારી સાથે કોઈએ ઉપર આવવાનું નથી. એટલું જ નહિ, પર્વત ઉપર કોઈ માણસ નજરે પણ ચડવો જોઈએ નહિ, અથવા તે પર્વતની આસપાસ ઘેટાંબકરાં કે ઢોરઢાંખર પણ ચરતાં હોવા જોઈએ નહિ.”

4તેથી મૂસાએ પ્રથમની તકતીઓનાં જેવીજ પથ્થરની બે તકતીઓ બનાવી અને સવારમાં તે વહેલો ઊઠ્યો અને યહોવાએ તેને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તેના હાથમાં તકતીઓ લઈને તે સિનાઈ પર્વત ઉપર ચઢી ગયો. 5પછી યહોવા મેઘસ્તંભના રૂપમાં નીચે ઊતરી આવ્યા અને તેની સાથે ઊભા રહ્યા. અને પોતાનું નામ ‘યહોવા’ જાહેર કર્યું.

6ત્યારબાદ યહોવા તેની આગળથી જાહેર કરતા પસાર થયા કે, “હું યહોવા છું. હું દયાળુ અને કૃપાળુ દેવ છું. ક્રોધ કરવામાં મદ અને કરુણાથી ભરપૂર અને વિશ્વાસ પાત્ર છું. 7હું યહોવા હજારો પેઢી સુધી કરુણા રાખું છું અને તેઓના પાપોની માફી આપું છું. તેમ છતાં ગુનેગારને નિદોષ ઠરાવવા ના પાડું છું. અને પિતાના અધર્મની સજા ત્રીજી અને ચોથી પેઢી સુધી પુત્રો અને પૌત્રોને કરું છું!”

8મૂસાએ એકદમ ભોંય પર લાંબા થઈને સાશાંગ નમસ્કાર કર્યા. 9તેણે કહ્યું, “હે યહોવા, તમે કહો છો કે તમે મારા પર પ્રસન્ન છો તે જો સત્ય હોય તો કૃપા કરી અમારી સાથે આવો. આ લોકો ગમે તેટલા હડીલા હોય તો પણ તમે અમારો અધર્મ અને અમારાં પાપ માફ કરો અને તમારાં પોતાના લોકો તરીકે અમારો સ્વીકાર કરો.”

10યહોવાએ કહ્યું, “જુઓ, હું અત્યારે જ તમારી સાથે આ કરાર કરનાર છું. અગાઉ પૃથ્વી પર કોઈપણ દેશમાં ન થયા હોય તેવા ચમત્કારો હું કરીશ. તારા લોકો એ જોશે કે હું, દેવ ખૂબ મહાન છું. હું જે તારા માટે અદભુત કાર્યો કરીશ, તે લોકો જોશે.” 11કરારનો તારો ભાગ આ છે કે તું મારી સર્વ આજ્ઞાઓને આધીન થા. પછી હું તમારી વચ્ચેથી અમોરી, ક્નાની, હિત્તી, પરિઝઝી, હિલ્વી અને યબૂસી લોકોને ઢાંકી કાઢીશ. 12પણ સાવધાન રહેજે. તું જે દેશમાં જાય છે, ત્યાંના વતનીઓ સાથે કરાર કરવો નહિ, નહિતર તેઓ તને જાળમાં ફસાવશે. 13પણ યાદ રાખો, તમારે તેમની વેદીઓ તોડી પાડવાની છે, તેમના પૂજાસ્તંભો તોડી નાખવાના છે. અને તેઓની અશેરાહ દેવીની મૂર્તિઓ ભાંગી નાખવાની છે. 14તમારે અન્ય કોઈ દેવોની પૂજા કરવી નહિ કારણ કે મારું નામ છે યાહવે કાનાહ-ઈર્ષાળુ દેવ આ છે મારું નામ હું એટલે કાનાહ છું -ઈર્ષાળુ દેવ. 15એ દેશના વતનીઓ સાથે કોઈ કરાર કરવો નહિ નહીં તો તેઓ જ્યારે પોતાના દેવોને બલિ ચડાવે, ત્યારે કદાચ તમને બોલાવે અને તમે એ બલિ ખાઓ. 16કદાચ તમે તમારાં પુત્રોને તેમની પુત્રીઓ સાથે પરણાવો અને એ કન્યાઓ વ્યભિચારીની જેમ પોતાના દેવોની પૂજા કરે ત્યારે તમારા પુત્રોને પણ એ રસ્તે ચડાવી દે અને પૂજા કરાવે. પછી તારા પુત્રો તેઓની પત્નીઓના દેવોની ઉપાસના કરીને મારી વિરુદ્ધ પાપ આચરશે.

17“તેઓની મૂર્તિઓ સાથે કોઈ સંબંધ હોય નહિ, તેથી તમારે તે દેવોની મૂર્તિઓ બનાવવી નહિ.

18“મેં તમને આજ્ઞા કરી છે તે મુજબ સાત દિવસ સુધી તમારે આબીબ મહિનામાં નક્કી કરેલ સમયે ખમીર વગરની રોટલી ખાવી. અને તમારે ખમીર વગરની રોટલીનો ઉત્સવ પાળવો; કારણ કે આબીબ મહિનામાં તમે મિસર દેશમાંથી બહાર નીકળ્યા હતા.

19“બધાં પ્રથમ પ્રસવનાં સંતાન મારાં છે; તમારા પશુઓનાં બધા પહેલા વેતરના નર મારા છે, પછી એ ગાયનો હોય કે બકરીનો હોય. 20જો તમે ગધેડાના પ્રથમ બચ્ચાંને રાખવા માંગતા હો તો તેને બદલે હલવાન આપીને તેને ખરીદી શકાય. જો તું તેને ખંડી લેવા ના ઈચ્છતો હોય તો તેની ડોક ભાંગી નાખવી, અને તારા બધાજ પ્રથમ જન્મિત પુત્રોને તારે ખંડી લેવાના છે. ભેટ લાવ્યા વિના કોઈએ મારી સમક્ષ ખાલી હાથે આવવું નહિ.

21“છ દિવસ તમારે ખેડવાનું કે વાવણીનું કામ કરવું. સાતમા દિવસે વિશ્રામ કરવો. માત્ર છ દિવસ કામ કરવું અને સાતમે દિવસે આરામ પાળવો.

22“તમારે અઠવાડિયાનો પર્વ ઊજવવો. આ પર્વ માટે ઘઉં નો પ્રથમ દાણો વાપરવો. અને શરદ ઋતુમાં કાપણી નો પર્વ ઊજવવો.

23“પ્રત્યેક વર્ષમાં ત્રણ વાર ઈસ્રાએલના સર્વ પુરુષો અને સંતાનોએ ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા સમક્ષ ઉપસ્થિત થવું.

24“પ્રતિવર્ષ ત્રણ વાર તમે તમારા દેવ યહોવાના દર્શને જાઓ અને તે વખતે તમારા દેશ પર કોઈ આક્રમણ કરશે નહિ અને તેને જીતી લેશે નહિ. કારણ, તમારી ભૂમિ ઉપરથી હું બીજી પ્રજાઓને હાંકી કાઢીને તમારી સરહદ વિસ્તારી આપીશ.

25“તમારે બલિ યઢાવીને એનું લોહી ખમીરવાળી રોટલી સાથે મને ધરાવવું નહિ. પાસ્ખાપર્વ બલિનો કોઈ ભાગ સવાર સુધી રાખી મૂકવો નહિ.

26“પ્રતિવર્ષ તમારી જમીનનો પ્રથમ પાકનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ તમારે તમારા દેવ યહોવાના મંદિરમાં લઈને આવવું તમારે લવારને તેની માતાના દૂધમાં રાંધવું નહિ.”

27યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “આ શબ્દો તું લખી લે, કારણ તારી સાથે અને ઈસ્રાએલ સાથે મેં એ પ્રમાણે કરાર કર્યો છે.”

28તેથી મૂસા 40 દિવસ અને 40 રાત અન્નજળ લીધા વિના યહોવા સાથે રહ્યો અને તેણે કરારના શબ્દો-દસ આજ્ઞાઓ તકતી ઉપર લખી.

મૂસાનો પ્રકાશીત ચહેરો

29છેલ્લે મૂસા કરારની બે તકતીઓ લઈને સિનાઈ પર્વત ઉપરથી નીચે ઊતર્યા ત્યારે તે જાણતો ન હતો કે યહોવાની સમક્ષ રહેવાથી તેનો ચહેરો પ્રકાશતો હતો. 30હારુન અને ઈસ્રાએલીઓ મૂસાના ચહેરાને પ્રકાશતો જોઈને તેની પાસે

જતાં ગભરાતાં હતાં. 31આથી મૂસાએ તેઓને પાસે બોલાવ્યા ત્યારે હારુન અને લોકોના આગેવાનો મૂસા પાસે ગયા અને મૂસાએ તેમની સાથે વાત કરી. 32તે પછી સર્વ ઈસ્રાએલીઓ તેની પાસે આવ્યા અને તેને સિનાઈ પર્વત ઉપર યહોવાએ જે બધાં આદેશો આપ્યા હતા તે બધા તેણે લોકોને સંભળાવ્યા.

33જ્યારે મૂસાએ તેઓની સાથે બોલવાનું પૂરું કર્યું ત્યારે તેણે પોતાના મોં ઉપર ઘૂંઘટ ઢાંકી દીધો. 34જ્યારે જ્યારે તે યહોવા સમક્ષ વાત કરવા જતો ત્યારે ત્યારે ઘૂંઘટ દૂર કરતો અને બહાર આવતાં સુધી ઘૂંઘટ પાછો ઢાંકતો નહિ. પછી બહાર આવીને પોતાને જે જે આજ્ઞાઓ મળી હોય તે તે ઈસ્રાએલીઓને કહી સંભળાવતો, 35ને સમયે ઈસ્રાએલીઓને મૂસાનો ચહેરો પ્રકાશતો દેખાયો તેથી તે યહોવા સાથે ફરી વાત કરવા જતાં સુધી ઉપર પાછો ઘૂંઘટ નાખી દેતો.

વિશ્રામવારના નિયમો

35 મૂસાએ સર્વ ઈસ્રાએલી લોકોની એક સભા ભેગી કરી તેઓને કહ્યું, “યહોવાએ તમને આટલા નિયમોનું પાલન કરવાની આજ્ઞા કરી છે:

2“માત્ર છ દિવસ તમારે કામ કરવું. સાતમો દિવસ યહોવાને સમર્પિત કરેલ વિશ્રામનો દિવસ છે. તે દિવસે જે કોઈ કામ કરે તેને મોતની સજા કરવી. 3સંખ્યાથના દિવસે તમે જ્યા પણ રહેતા હો ત્યા આગ પેટાવાની મનાઈ છે.”

મુલાકાતમંડપ માટેની તૈયારી

4પછી મૂસાએ ઈસ્રાએલીઓના સમગ્ર સમાજને કહ્યું; “યહોવાએ આ આજ્ઞા આપી છે: કંદેવ માટે ખાસ ભેટો ભેગી કરો. તમારામાંથી પ્રત્યેકે તમારા હૃદયમાં નક્કી કરવું કે તમારે શું આપવું છે. જેઓના હૃદય ઉદાર હોય તેઓ યહોવા પાસે અર્પણો લાવે: સોનું, ચાંદી અને કાંસા. 6ભૂરા, જાંબુડિયા અને કિરમજી રંગનું ઊંન, શણનું ઝીણું કાપડ, બકરાંના વાળ, 7ઘેટાનું પકવેલું ચામડું, કુમાશદાર ચામડાં, બાવળનાં લાકડાં, 8દીવા માટે તેલ, અભિષેકના તેલ માટે અને ઘૂપને માટે તેજાના, સુગંધીદાર ઘૂપ માટે સુગંધી દ્રવ્યો, 9યાજકના એફેદ અને ઉરપત્ર ઉપર જડવા માટે ગોમેદ પાષાણ અને અન્ય પાષાણો.

10“તમારામાંથી જેઓ ખાસ કુશળ કારીગરો છે તેઓ આવે અને યહોવાએ જે બનાવવાની આજ્ઞા કરી છે તે બનાવે: 11પવિત્રમંડપનો તંબૂ, તેનાં આચ્છાદન, તેની કડીઓ, પાટિયાં, વળીઓ, થાંભલી અને કૂભીઓ: 12પવિત્રકોશ અને તેની ઢાંડીઓ, ઢાંકણ અને દયાસન, પવિત્રસ્થાનને બંધ કરવાનો પડદો; 13બાજઠ અને તેને ઊંચકવાની ઢાંડીઓ, અને તેનાં બધાં પાત્રો; ધરાવેલી રોટલી. 14દીપવૃક્ષ અને દીવાઓ, તેનાં સાધનો, કોડિયાં અને પૂરવાનું તેલ. 15ઘૂપની વેદી અને તેની ઢાંડીઓ, અભિષેક માટેનું તેલ, સુગંધીદાર

ધૂપ, અને મુલાકાતમંડપનો પ્રવેશદ્વાર માટેનો પડદો. 16આહુતિ માટે વેદી, અને તેની કાંસાની જાળી; થાંભલાઓ અને વેદી પર વપરાતી બધી વસ્તુઓ અને કાંસાનુ પહોળુ વાસણ અને તેનું તળ. વેદીને ઊંચકવાનાં બધાં સાધનો, દાંડા, કડી અને તેની ધોડી; 17આંગણાની ભીતો માટેના પડદાઓ, સ્તંભો, તેઓની કૂભીઓ અને આંગણાનાં પ્રવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ; 18મુલાકાતમંડપના અને તેના આંગણાં માટેના સ્તંભો, આંગણાની ખૂટીઓ અને તેની દોરીઓ, 19પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના સમયે યાજકોએ ધારણ કરવાના દબદબાભર્યા વસ્ત્રો, એટલે કે યાજક હારુન અને તેના પુત્રો માટેનાં યાજક તરીકે સેવા કરવા માટેનાં પવિત્ર વસ્ત્રો.”

લોકોના ઉદાર અર્પણો

20પછી ઈસ્રાએલીઓના સમગ્ર સમુદાયે ભેટો આપવા માટેની વસ્તુઓ તૈયાર કરવા માટે મૂસા આગળથી રજા લીધી. અને પોતપોતાના તંબુઓમાં પાછા ફર્યા. 21પછી યહોવાના આત્માથી જેઓના હૃદયોને સ્પર્શ થયો હતો, તે દરેક પોતાની રાજીખુશીથી મુલાકાતમંડપનાં સાધનો માટે, તેની સામગ્રી માટે અને પવિત્ર વસ્ત્રો માટે તેઓનાં અર્પણો લઈને યહોવાને ભેટ ધરવા પાછા આવ્યા. 22સ્ત્રીઓ અને પુરુષો પણ આવ્યા અને તેમણે દરેકે રાજીખુશીથી—કોઈએ નથ તો કોઈએ લવિંગિયાં, કોઈએ વીટી તો કોઈએ હાર. એમ વિવિધ પ્રકારના સોનાનાં ઘરેણાં યહોવાને ભેટ ધર્યા. 23બીજા કેટલાક ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગનાં ઊન ઝીણા કાંતેલા શણના કાપડ અને બકરાંના વાળનાં કાપડ લાવ્યાં. વળી લાલ રંગ કરેલાં ઘેટાનાં ચામડાં અને ખાસ રીતે પકવેલાં બકરાંનાં ચામડાં પણ તેઓ લઈ આવ્યાં. 24જે કોઈ યહોવાને યાંદી કે કાંસાની ભેટ ધરાવી શકે તેમ હતા તે સૌ તે લાવ્યા, તો કેટલાક બાંધકામ માટે જરૂરી બાવળનું લાકડું લાવ્યા. 25જે સ્ત્રીઓ કાંતવામાં કુશળ હતી, તેમણે ભૂરું, જાંબુડિયું અને કિરમજી ઊન તથા બારીક શણ કાંતી આપ્યું. 26બીજી કેટલીક કુશળ સ્ત્રીઓએ બકરાંના વાળ કાંતીને કાપડ તૈયાર કરી આપ્યું.

27યાજકોના ઉરપત્રમાં અને એફોદમાં જડવા માટે આગેવાનો ગોમેદ પાષાણ અને અન્ય પાષાણ લાવ્યાં. 28તેમ જ દીવા માટે તથા અભિષેક અને સુગંધીદાર ધૂપ માટે સુગંધી દ્રવ્યો અને તેલ લઈ આવ્યા.

29આ પ્રમાણે ઈસ્રાએલના લોકોએ યહોવાએ મૂસા મારફતે જે જે કામો કરવાની આજ્ઞા કરી હતી તેને માટે તે કાર્યમાં મદદ કરવાની ઈચ્છા જે સ્ત્રી પુરૂષોની હતી તે સૌએ પોતાનાં અર્પણો રાજીખુશીથી તેમને આપ્યાં.

બજાલએલ અને આહોલીઆબ

30પછી મૂસાએ ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું, “જુઓ, યહોવાએ યહૂદાના કુળસમૂહના હૂરના દીકરા ઊરીના દીકરા, બજાલએલને મંદિરનાં હસ્તકલાનાં કામ માટે પસંદ કર્યાં

છે. 31અને તેનામાં દેવના આત્માનો સંચાર કરીને તેને દરેક પ્રકારની કારીગરીમાં કુશળતા, સમજદારી તથા હોશિયારી ભરપૂર આપ્યા છે. 32સોનાચાંદી અને કાંસાનાં સાધનો બનાવવામાં, નવી નવી ભાતો ઉપજાવી કાઢવામાં, 33સ્ત્રીઓને પહેલ પાડવામાં, જડવામાં, તથા લાકડામાં કોતરણી કરવામાં, તથા બધા પ્રકારના નકશીકામ કરવામાં તેને કુશળ બનાવ્યો છે. 34યહોવાએ તેને અને દાનકુળના અહીસામાખ પુત્ર આહોલીઆબને બીજાને શીખવવાની શક્તિ આપી છે. 35તેણે તેમને સર્વ પ્રકારનું કામ કરવાનું કૌશલ્ય આપ્યું છે; કોતરણીનું, સિલાઈનું, ભરતકામના કિરમજી રંગના કાપડના પડદાઓની ભાત તૈયાર કરવાનું, ભૂરાં, જાંબુડિયા અને કિરમજી ઊનના અને બારીક શણના ભરતગૂંથણનું અને વણાંટનું, તેઓ સર્વ પ્રકારનું કામ કરી શકે છે અને ભાત રચી શકે છે, સર્વમાં તેઓ શ્રેષ્ઠ પુરવાર થશે.

લોકોનું ઔદાર્ય—મુલાકાતમંડપનું બાંધકામ

36 “બજાલએલ, આહોલીઆબ અને અન્ય બધા કારીગરો, જેઓને યહોવાએ કૌશલ્ય અને સમજ આપ્યાં છે જેથી તેઓને મુલાકાતમંડપના બાંધકામને લગતું બધું કામ કરતાં આવડે, તેમણે બરાબર યહોવાની આજ્ઞા મુજબ જ બધું બનાવવાનું છે.”

2પછી મૂસાએ બજાલએલને, આહોલીઆબને અને જે કારીગરોને યહોવાએ કૌશલ્ય આપ્યું હતું અને જેઓ કામ કરવાને તૈયાર હતા તે બધાને બોલાવ્યા અને સૌને કામ શરૂ કરવા જણાવ્યું. ૩ઈસ્રાએલીઓએ મંદિર બાંધવા માટે જે જે ભેટો આપી હતી તે બધી મૂસાએ તેમને સોંપી દીધી. તેમ છતાં ઈસ્રાએલીઓ પ્રતિદિન સવારમાં ભેટ લાવતા રહ્યા. 4તેથી મંદિરનું કામ કરનારા બધાજ કારીગરો પોતપોતાનું કામ છોડીને મૂસા સમક્ષ આવીને કહેવા લાગ્યા, “યહોવાએ જે કામ કરવાની આજ્ઞા કરી છે તે પૂરું કરવા માટે જરૂરી હોય તેના કરતાં ઘણું વધારે લોકો લાવ્યા કરે છે.”

6તેથી મૂસાએ આખી છાવણીમાં ઢંઢેરો પિટાવ્યો કે હવે વધુ ભેટ લાવવાની જરૂર નથી. એટલે લોકોએ ભેટ લાવવાનું બંધ કર્યું. 7અત્યાર સુધીમાં જે કાંઈ આવ્યું હતું તે બધું કામ પૂરું કરવા માટે જોઈએ તેના કરતાં વધારે હતું.

પવિત્ર મંડપ

8સૌથી કુશળ કારીગરોએ પવિત્રમંડપ બનાવ્યો. ઝીણાં કાંતેલા શણ અને ભૂરા કિરમજી અને લાલ ઊનના દસ પડદાઓથી તેમણે તંબૂ બનાવ્યો. એના ઉપર કડબ દેવદૂતોની આકૃતિઓ ભરેલી હતી. 9પ્રત્યેક પડદો 28 વાર લાંબો અને 4 વાર પહોળો હતો. બધાજ પડદા સમાન માપના હતા. 10તેમણે પાંચ તાકા જોડીને એક મોટો પડદો બનાવ્યો, અને બીજા પાંચનો બીજો મોટો પડદો બનાવ્યો. 11તેમણે દરેક મોટા પડદાની બહારની બાજુએ ભૂરા કાપડની પટ્ટીથી પચાસ નાકાં બનાવ્યાં. 12તેમણે એક મોટા પડદાના પહેલાં પડદાને 50 નાકાં બનાવ્યા, અને બીજા મોટા પડદાના છેલ્લા

પડદાને એની બરાબર સામે આવે એ રીતે 50 નાકાં બનાવ્યાં. 13આ નાકાંઓને જોડવા માટે તેમણે 50 સોનાની કડીઓ બનાવી. અને તેના વડે આ બે પડદાઓને જોડી દીધા એટલે પવિત્રમંડપનો એક સળંગ તંબૂ રચાયો.

14એ પવિત્રમંડપ ઉપર તંબૂ બનાવવા માટે તેમણે બકરાંના વાળના કાપડના અગિયાર પડદાઓ બનાવ્યા. તે બધા સરખા માપના હતા. 15પ્રત્યેક પડદો 30 હાથ લાંબો અને 4 હાથ પહોળો હતો. બધા પડદા એકજ માપના હતા. 16બજાલએલે પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડી દઈને એક મોટો પડદો બનાવ્યો અને બીજા છ નો બીજો એક મોટો પડદો બનાવ્યો; 17પછી તેમણે પહેલા મોટા પડદાના છેલ્લા તાકાને 50 નાકાં મૂક્યાં અને બીજા મોટા પડદાની બાજુએ બીજા પચાસ નાકાં મૂક્યાં. 18આ નાકાંઓને જોડવા માટે કાંસાની નાના કદની 50 કડીઓ બનાવી તેના વડે એ બે પડદા જોડી દીધા એટલે એક સળંગ તંબૂ થઈ ગયો. 19તેમણે પવિત્રમંડપનાં છતનું સૌથી ઉપરનું આવરણ બનાવ્યું. પહેલું ઘેટાનાં લાલ રંગેલાં ચામડાઓમાંથી તથા બીજું બકરાંના પકવેલાં કુમાશદાર ચામડાનું બનાવ્યું.

20પવિત્રમંડપની બાજુની ભીતો માટે ઊભા ગોઠવવા તેમણે બાવળનાં પાટિયાં તૈયાર કર્યાં. 21પ્રત્યેક પાટિયું 10 હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોળું હતું. 22પ્રત્યેક પાટિયાંને એકબીજા સાથે જોડવા માટે દરેકને બબે સાલ કાઢયાં હતાં; 23દક્ષિણ બાજુએ ભીત માટે 20 પાટિયાં હતાં. 24તે 20 પાટિયાં ચાંદીની 40 કૂભીઓમાં ઊભા કર્યા હતા, પ્રત્યેક પાટિયું બે કૂભીઓમાં ઊભું કર્યું હતું. 25ઉત્તર બાજુએ ભીત માટે પણ 20 પાટિયાં હતાં. 26તે 20 પાટિયાં ચાંદીની 40 કૂભીઓમાં ઊભા કર્યા હતાં. પ્રત્યેક પાટિયું બે કૂભીઓ વચ્ચે ઊભું કર્યું હતું. 27મુલાકાતમંડપનો પાછળનો ભાગ પશ્ચિમ દિશામાં હતો અને તેની પછીત માટે છ પાટિયાં બનાવ્યાં હતાં. 28અને પછીતના ખૂણાઓ માટે બે પાટિયાં બનાવ્યાં. 29પછીતોનાં અને ખૂણાઓનાં પાટિયાં નીચેથી જોડેલાં હતાં અને ઠેઠ ઉપરથી પહેલી કડી સુધી જોડી દીધેલાં હતાં. 30આમ, પશ્ચિમ બાજુએ કુલ આઠ પાટિયાં, ચાંદીની 16 કૂભીઓમાં ઊભા કરેલાં હતાં. અને પ્રત્યેક પાટિયું બે કૂભીઓમાં બેસાડેલું હતું.

31પછી તેમણે આ પાટિયાઓને તેમની બાજુએથી એકબીજા સાથે જોડી દેવા માટે બાવળનાં લાકડાંની ભૂંગળો બનાવી, પાંચ તંબૂની એક બાજુનાં પાટિયાં માટે અને બીજી પાંચ બીજી બાજુનાં પાટિયાં માટે. 32અને પાંચ ભૂંગળો પશ્ચિમની પછીતના પાટિયાં માટે, 33આ પાંચ ભૂંગળોમાંથી વચલી ભૂંગળ પાટિયાઓની અડધી ઊંચાઈને એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી લાગેલી હતી. 34આ પાટિયાઓ અને ભૂંગળો સોનાંથી મઢેલાં હતાં અને કડાંઓ શુદ્ધ સોનાનાં બનાવ્યાં હતાં.

35અંદરનો પડદો વણાંટકામના કાપડનો બનાવેલો હતો. અને ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી ઊનનો હતો. તેના ઉપર જરીથી કલાત્મક રીતે કર્બદેવદૂતોની આકૃતિઓનું ભરત

કરવામાં આવ્યું હતું. 36પડદાને લટકાવવા માટે બાવળની ચાર થાંભલીઓ બનાવી અને તેને સોને મઢીને, સોનાની વાળી મુકી. અને થાંભલીઓ માટે ચાર ચાંદીની કૂભીઓ બનાવી. 37માંડવાના પ્રવેશદ્વાર માટે બજાલએલે ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો ભરત ભરેલો પડદો બનાવ્યો. 38બાવળના લાકડામાંથી પાંચ થાંભલી અને કડીઓ તૈયાર કરી સોનાથી મઢી, પછી તેઓને કાંસાની પાંચ કૂભીઓમાં ઊભી કરી. તેના ટોચકાઓને અને પડદાની દાંડીને. પછી સોનાની પાંચ કડીઓ વડે આ પડદો લટકાવવામાં આવ્યો.

કરારકોશની રચના

37 પછી બજાલએલે બાવળના લાકડામાંથી પવિત્રકોશ બનાવ્યો, જેની લંબાઈ અઢી હાથ, પહોળાઈ દોઢ હાથ અને ઊંચાઈ દોઢ હાથ હતી. 2તેણે તેને અંદરબહાર શુદ્ધ સોનાથી મઢીને તેની ફરતે સોનાની પટ્ટી મૂકી હતી. 3તેના ચાર પગોમાં સોનાનાં ચાર કડાં જોડેલા હતાં. પ્રત્યેક છેડા ઉપર બે કડાં. 4પછી તેણે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવ્યા અને તેને સોનાથી મઢી લીધાં. 5અને કોશ ઉપાડવા માટે બંને બાજુના કડામાં પરોવી દીધા. બ્યારબાદ તેણે શુદ્ધ સોનામાંથી અઢી હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોળું ઢાંકણ તૈયાર કર્યું. 7તેણે બે કર્બદેવદૂતોની આકૃતિઓ સોનામાંથી ઘડીને ઢાંકણના બે છેડા માટે બનાવી. 8એક છેડે એક કર્બદેવદૂત અને બીજે છેડે એક કર્બદેવદૂત; તેણે તેને ઢાંકણ સાથે જોડી દીધી. 9દેવદૂતોની પાંખો ઊંચે પસારેલી હોવાથી ઢાંકણ પાંખોથી ઢંકાઈ જતું હતું. દેવદૂતોનાં મોં એકબીજાની સામસામે હતાં, અને ઢાંકણ તરફ વાળેલાં હતાં.

વિશીષ્ટ મેજ

10બાવળના લાકડામાંથી તેણે 2 હાથ લાંબો, 1 હાથ પહોળો અને દોઢ હાથ ઊંચો બાજઠ બનાવ્યો, 11આખા બાજઠને શુદ્ધ સોનાથી મઢી લઈને બાજઠની ચારે તરફની ધાર પર સોનાની કિનારી બનાવી. 12પછી તેણે તેની ફરતે ચાર ઈંચની કિનાર બનાવી અને તેની ફરતે સોનાની કોર મૂકી. 13તેણે એને ઉપાડવા માટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવ્યાં અને ચાર ખૂણે ચાર પાયે જડી દીધાં. 14બાજઠ ઉપાડવાની દાંડીની જગાઓ એટલે કડાં એ કિનારીની નજીક હતા. 15દાંડીઓ બાવળના લાકડાની બનાવી અને તેને સુવર્ણથી મઢી લીધી. 16પછી તેણે બાજઠને માટેનાં વાસણો-૨કાબીઓ, વાટકા, બરણીઓ અને પેયાર્પણ માટેના વાટકા શુદ્ધ સોનાનાં બનાવ્યા.

દીવીની બેસણી

17તેણે શુદ્ધ સોનાની દીવી બનાવી; દીવીની બેસણી અને થાંભલી સોનામાંથી ઘડીને બનાવ્યાં અને તેના ઉપરનાં શોભાનાં ફૂલો, કળીઓ અને પાંદડીઓ તેની સાથે જડી દીધાં. 18દીપવૃક્ષની બંને બાજુએ ત્રણ ત્રણ એમ કુલ છ

શાખાઓ હતી. 19પ્રત્યેક શાખા ઉપર શોભા માટે કળીઓ અને પાંદડીઓ સાથે બદામ ઘાટનાં ત્રણ ત્રણ ફૂલ હતાં. 20દીપવૃક્ષની થાંભલીઓને કળીઓ અને પાંદડીઓવાળાં ચાર શોભાનાં ફૂલ હતાં. 21દીપવૃક્ષના સ્તંભ ઉપર બબ્બે શાખાઓની દરેક જોડી નીચે એક એક ફૂલ હતું. વળી ટોચની શાખાની જોડીના ઉપરના ભાગમાં પણ એક ફૂલ હતું. અને નીચેની શાખાઓની જોડીના નીચેના ભાગમાં એક ફૂલ હતું. આમ ચાર ફૂલ હતાં. 22દીવીની થાંભલી સાથે શાખાઓ અને કળીઓ જોડી દેવામાં આવ્યા હતાં, અને એ બધું શુદ્ધ સોનાની એક જ ઢાળકીમાંથી ઘડીને બનાવવામાં આવ્યું હતું. 23દીવી માટે તેણે સાત કોડિયાં બનાવ્યાં. દિવટની વાટ સમારવાની કાતર અને રાખદાનીઓ શુદ્ધ સોનામાંથી બનાવ્યાં. 24દીપવૃક્ષ અને એનો સાજ બનાવવામાં તેણે 75 પૌંડ શુદ્ધ સોનું વાપર્યું હતું.

ધૂપ માટેની વેદી

25ધૂપ માટેની વેદી તેણે બાવળના લાકડામાંથી બનાવી. તે 1 હાથ લાંબી, 1 હાથ પહોળી અને 2 હાથ ઊંચી ને સમચોરસ હતી. વેદી પર ચાર શિંગ હતાં. દરેક ખુણામાં એક શિંગ હતું. આ શિંગો એકબીજા સાથે જોડેલા હતા, એક નંગ બનાવવા. એક ભાગ તરીકે એકજ એકમમાં તેના ખૂણાઓ ઉપર શિંગ તૈયાર કરેલાં હતાં. 26આખી વેદીને શુદ્ધ સોનાથી મઢી લેવામાં આવી અને તેની ચારે તરફની ધાર ઉપર સોનાની કિનારી બનાવવામાં આવી. 27તેણે તેને માટે બે સોનાનાં કડા બનાવીને બંને બાજુએ કિનારીની નીચે જડી દીધાં. જેમાં ઉપાડતી વખતે દાંડા પરોવી શકાય. 28પછી તેણે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવીને સોનાથી મઢયા.

29વળી તેણે અભિષેક માટેનું તેલ તેમજ સરૈયો બનાવે તેવો શુદ્ધ સુગંધીદાર ધૂપ પણ બનાવ્યો.

દહનાર્પણની વેદી

38 તેણે 5 હાથ લાંબી, 5 હાથ પહોળી અને 3 હાથ ઊંચી ચોરસ યજ્ઞ માટેની વેદી બાવળના લાકડામાંથી બનાવી. તેના ચાર ખૂણા પર ચાર શિંગ હતાં, તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવેલાં હતાં. આ વેદી ઉપર કાંસાનું આવરણ ચઢાવવામાં આવ્યું હતું. 3પછી તેણે વેદીનાં બધાંજ પાત્રો-ભસ્મપાત્રો, તાવડીઓ, તપેલાં, ડોયા, પંજેટી અને સગડીઓ-કાંસાનાં બનાવ્યાં. 4પછી તેણે વેદીની અંદરના ભાગમાં જ્યાં અગ્નિ પ્રગટે છે ત્યાં અડધી ઊંચાઈએ ટેકા માટેની ધાર બનાવીને તેના ઉપર કાંસાની જાળી ગોઠવી. 5આ વેદીની ચાર બાજુઓ માટે ચાર કડાં બનાવીને કંઠેરાના ચાર ખૂણે મૂક્યાં જેથી તેમાં દાંડા ભેરવી શકાય. 6આ દાંડા બાવળના લાકડાના બનાવીને તેને કાંસાથી મઢી લીધા, 7પછી તેને વેદીની બાજુએ આવેલાં કડાંઓમાં પરોવી દીધા. વેદી લાકડાંનાં પાટિયાંમાંથી બનાવેલી હતી અને અંદરથી પોલી રાખી હતી.

8મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પાસે ભેગી થયેલી સ્ત્રીઓનાં દાન કરેલા કાંસાના દર્પણમાંથી ઢાળીને તેણે હાથ પગ ધોવાની કાંસાની કૂડી અને તેની કાંસાની ઘોડી બનાવ્યાં.

પવિત્ર મંડપનું આંગણું

9પછી તેણે આંગણું બનાવ્યું; તેની દક્ષિણ બાજુના પડદાની ભીંત 100 હાથ લાંબી હતી અને તે ઝીણા કાંતેલા શણના પડદાઓની બનાવેલી હતી. 10આ પડદાને પકડી રાખવા માટે 20 થાંભલીઓ અને 20 કૂભીઓ કાંસાની હતી. તથા એ થાંભલીઓના આંકડા અને આડા સળિયા ચાંદીના બનાવેલા હતા. 11ઉત્તરની બાજુએ 100 હાથ લાંબા પડદા હતા અને તેને માટે કાંસાની 20 થાંભલીઓ અને 20 કૂભીઓ હતી, તથા આંકડા અને સળિયા ચાંદીના હતા.

12આંગણાની પશ્ચિમ બાજુએ 50 હાથ લાંબા પડદા હતા. તથા 10 થાંભલીઓ અને 10 કૂભીઓ હતી. અને આંકડા અને સળિયા ચાંદીના હતા.

13આંગણાની પૂર્વ તરફ 50 હાથ લાંબી ભીંત હતી. આંગણનો પ્રવેશદ્વાર આ તરફ હતો. 14પ્રવેશદ્વારની એક બાજુએ 15 હાથનો પડદો હતો અને તેને થોભવા માટે ત્રણ થાંભલીઓ અને ત્રણ કૂભીઓ હતી. 15અને આંગણના પ્રવેશદ્વારની બીજી બાજુએ 15 હાથ લાંબા પડદા હતા, અને તેમને ત્રણ થાંભલીઓ અને ત્રણ કૂભીઓ હતી. 16ભીતો બનાવવા માટે વપરાયેલા બધાજ પડદાઓ ઝીણા કાંતેલા શણના બનાવેલા હતા. 17પ્રત્યેક થાંભલીઓ માટેની કૂભીઓ કાંસાની હતી અને આંકડા તથા દાંડીઓ ચાંદીના હતાં. થાંભલીઓનો ટોચકા ચાંદીના પતરાથી મઢેલી હતી આંગણાની બધી થાંભલીઓ ને ચાંદીની દાંડીઓ હતી.

18આંગણના પ્રવેશદ્વારનો પડદો ભૂરા, કિરમજી, તથા લાલ રંગના ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો હતો તેના પર ભરતકામ કરેલું હતું. અને તે 20 હાથ લાંબો અને આંગણાને ફરતા પડદાની જેમ 5 હાથ ઊંચો હતો. 19તે ચાર કાંસાની કૂભીઓમાં બેસાડેલી ચાર કાંસાની થાંભલીઓ ઉપર લટકાવેલો હતો. તેના આંકડાઓ અને સળિયાઓ ચાંદીના હતા. થાંભલીઓના મથાળાં ચાંદીથી મઢેલાં હતાં. 20પવિત્રમંડપ તથા આંગણાના બાંધકામમાં વપરાયેલી બધી ખૂટીઓ કાંસાની બનાવેલી હતી.

21પવિત્ર તંબૂ એટલે કે કરારકોશના તંબૂના બાંધકામમાં વપરાયેલ વિવિધ ધાતુનો હિસાબ આ મુજબ છે. મૂસાએ એ યાદી તૈયાર કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો, અને તે યાજક હારુનના પુત્ર ઈથામારના નિરીક્ષણ હેઠળ તૈયાર કરેલી હતી.

22યહૂદાના કુળસમૂહના હૂરના દીકરા ઉરીના દીકરા બઝાલએલે યહોવાએ મૂસાને જે જે બનાવવાની આજ્ઞા કરી હતી તે બધું બનાવ્યું. 23તેને મદદ કરનાર દાનના વંશના અહીસામાખનો પુત્ર આહોલીઆબ કોતરકામ કરનાર, નવી ભાતો બનાવનાર, અને ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊન તેમજ ઝીણા કાંતેલા શણનું ભરત ભરનાર હતો.

24એ પવિત્ર સ્થાનક માટે યહોવાને સમર્પિત કુલ સોનાંનું વજન મંદિરના માપના ધોરણ મુજબ 2 ટન કરતા વધારે હતું.

25વસ્તીગણતરીની નોંધણી વખતે લોકો પાસેથી મળેલ ચાદીનું વજન મંદિરના માપ ધોરણ પ્રમાણે 3 3/4 ટન કરતા વધારે હતું. 26વસ્તીગણતરીમાં વીસની અને તેની ઉપરની ઉમરના 603,550 માણસો નોંધાયેલ હતાં. અને તેમાના પ્રત્યેક એક બેકા ચાંદી ની ખંડણી ભરી હતી (અધીકૃત માપ વાપરતા એક બેકા એટલે અડધો શેકેલ). 27પવિત્ર સ્થાન માટેની અને પડદા માટેની કૂભીઓ બનાવવામાં 3 3/4 ટન ચાંદી વપરાઈ હતી: તેમાથી 100 કૂભીઓ બનાવી. તેથી દરેક કૂભીમા 75 પૌંડ ચાંદી હતી. 28બાકીની 50 પૌંડ ચાંદીમાંથી તેણે થાંભલીઓના આંકડા, તેમનાં મથાળાં અને દાંડીઓ બનાવી.

29યહોવાને સમર્પિત કુલ કાંસા સાડી છવ્વીસ ટન કરતા વધારે હતું. 30આ કાંસાનો ઉપયોગ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારની કૂભીઓ, કાંસાની વેદી અને તેની કાંસાની જાળી, વેદીનાં બધાં સાધનો, 31આંગણા માટેના પાયા તથા તેના પ્રવેશદ્વાર અને પવિત્રમંડપ અને આંગણાનાં બાંધકામ માટે વપરાયેલા સર્વ અને ખીલીઓ બનાવવા માટે થયો હતો.

યાજકો માટેના પોષાક

39 પવિત્ર સ્થાનમાં સેવા કરતી વખતે યાજકોએ પહેરવાના દબદબાભર્યા પોષાક, લોકોએ ભૂરા, જાંબુડા અને કિરમજી રંગના કાપડમાંથી બનાવ્યા. યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ તેમણે હારુનને માટેનાં વસ્ત્રો બનાવ્યાં.

એફેદ

2તેમણે એફેદ સોનાનું તથા જાંબુડિયા, કિરમજી અને લાલ ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણનું બનાવ્યું. 3સોનાને ટીપીને બઝાલએલે સોનાના પાતળાં પતરાં બનાવ્યાં. અને તેને કાપીને તેના તાર બનાવ્યા. આ તાર ભૂરા, જાંબુડા, અને કિરમજી રંગના કાપડમાં વણી લેવામાં આવ્યા. આ કાર્ય એક બહુજ કુશળ કારીગરનું હતું.

4એફેદને ખભે બાંધવાના પટા બનાવીને તેની બે બાજુએ જોડી દીધા. જેથી તે બાંધી શકાય. 5એના ઉપરનો કમરપટો પણ યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કર્યા મુજબ એફેદના જેવી જ કારીગરીવાળો અને સોનેરી, જાંબુડિયા, કિરમજી અને લાલ ઊન તથા ઝીણા કાંતેલા શણ સાથે ગૂંથીને બનાવેલો હતો અને તેની સાથે જોડી દીધેલો હતો.

6પછી તેમણે બે આરસ પાષાણો સોનાના ચોકઠામાં જડયા આ પાષાણો ઉપર ઈસ્રાએલના કુળોનાં નામ કોતરેલાં હતાં. 7અને પછી તેઓએ તેને એફેદના ખભાના પટા સાથે, દેવને ઈસ્રાએલીઓની યાદી તરીકે જોડી દીધા. યહોવાએ જેમ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું હતું.

ન્યાયકરણનું ઉરપત્ર

8તેમણે ન્યાય કોથળી એફેદની જેમ સુંદર કારીગરીથી બનાવ્યું હતું. તેને બનાવવા માટે તેમણે સોનાના દોરા, જાંબુડિયા, કિરમજી, અને લાલ ઊન તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો ઉપયોગ કર્યો. 9તે એક સમયોરસ બેવડ વાળેલું એક વેંત લાંબું અને એક વેંત પહોળું હતું. 10એમાં નંગોની ચાર હાર બેસાડેલી હતી; પ્રથમ હારમાં માણેક, પોખરાજ અને લાલ રત્ન હતા. 11બીજી હારમાં લીલમ, નીલમ અને હીરા. 12ત્રીજી હારમાં શનિ, અક્રીક અને યાકૂત 13અને ચોથી હારમાં ગોમેદ, પિરોજ અને યાસપિસની, એ બધાં સોનાનાં નક્શીકામવાળા ચોકઠામાં જડેલા હતા. 14આ રીતે તેમાં બાર નંગો હતા અને તેના ઉપર ઈસ્રાએલના પુત્રોનાં નામ કોતરેલાં હતાં. પ્રત્યેક નંગ ઉપર ઈસ્રાએલના એક વંશનું નામ કળાથી કોતરેલું હતું.

15તેમણે ન્યાય કોથળી માટે શુદ્ધ સોનાની ગૂંથેલી દોરી જેવી સાંકળીઓ બનાવી. 16તદુપરાંત તેમણે સોનાની બે વાળી બનાવી ન્યાય કોથળીના બે ખુણાઓમા બેસાડી દીધી. તેઓએ ખભાના ટુકડાઓ માટે બે સોનાની નક્શી બનાવી. 17પછી ન્યાયકોથળીના છેડા પર મૂકેલી કડીઓમાં સોનાની સાંકળીઓ જોડી દીધી. 18એ સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દીધાં અને એ રીતે એ ચોકઠાં ન્યાયકોથળીની સ્કંધપટ્ટીઓના આગળના ભાગ ઉપર જોડી દીધાં. 19તે પછી સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવી એફેદની નજીકના ન્યાયકોથળીની અંદરની બાજુના નીચલા ખૂણાએ મૂકી. 20ત્યારબાદ બીજી બે સોનાની કડીઓ બનાવીને એફેદના ખભાના બે પટાના સામેના નીચેના છેડે સાંધા નજીક અને સુંદર ગૂંથેલા કમરપટાની ઉપરના ભાગમાં લગાવી દીધી. 21ન્યાયકોથળીના નીચલા છેડાને ભૂરી દોરી વડે એફેદની કડીઓ સાથે બાંધી દીધો, જેથી યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ ન્યાયકોથળી કરમપટા ઉપર રહે અને છૂટું ન પડી જાય.

યાજકોના અન્ય વસ્ત્રો

22એફેદ પરનો જામો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો એક કુશળ કારીગરે બનાવ્યો હતો. 23તેમણે જામાની વચ્ચે એક કાણું પાડ્યું અને તેની કિનાર સીવી લીધી. તેની કિનાર ફાટી ન જાય તે માટે સીવવામાં આવી હતી.

24જામાની નીચેની બાજુએ દાડમ ભરેલાં હતાં. તે કાંતેલા શણના તથા ભૂરા તથા જાંબુડા તથા કિરમજી રંગના ભરતકામથી બનાવેલાં હતાં. 25તેમજ શુદ્ધ સોનાની ઘૂઘરીઓ બનાવી એ દાડમો વચ્ચે આખી નીચલી બાજુએ મૂકી હતી. 26એ જ રીતે ઝભ્ભાની નીચેની બાજુએ વારાફરતી દાડમ અને ઘૂઘરી આવતાં હતાં. યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે હારુન યહોવાની સેવા કરતી વખતે આ ઝભ્ભો પહેરતો હતો. 27તેમણે હારુન અને તેના પુત્રો માટે ઝીણા કાંતેલા શણના અંગરખાં બનાવ્યાં, 28વળી ઝીણા કાંતેલા શણમાંથી પાઘડીઓ, ફેંટા, અને પાયજામા બનાવ્યા. 29તથા

યહોવાની આજ્ઞા મુજબ ભૂરા, કિરમજી, અને લાલ ઊનનો ભરત ભરેલો ઝીણા કાંતેલા શણનો પટો બનાવ્યો.

૩૦અંતે તેમણે શુદ્ધ સોનામાંથી એક તકતી બનાવી જેની ઉપર પવિત્ર શબ્દો કોતરેલા હતા; "દેવને પવિત્રતા" તે મુગટ ઉપર જડેલી હતી. ૩૧એ ભૂરા રંગની પટ્ટી સાથે બાંધેલી હતી જે પાઘડી ઉપર બંધાએલી હતી.

મૂસા દ્વારા પવિત્રમંડપનું નિરીક્ષણ

૩૨આ રીતે યહોવાએ મૂસાને આપેલી આજ્ઞા અનુસાર પવિત્રમંડપનું કામ પૂર્ણ થયું. આ બધુંજ ઈસ્રાએલીઓએ આજ્ઞા મુજબ કર્યું. ૩૩પછી તેઓએ પવિત્રમંડપ, તેનો તંબૂ અને તેનું બધું રાયરચીલું, તેની કડીઓ, પાટિયાં, વળીઓ, થાંભલીઓ અ કૂભીઓ, ૩૪તેઓએ તેને સુકવેલા રાતા રંગેલા ચામડાંમાંથી બનાવેલાં મંડપના ઢાંકણ અને ઝીણા ચામડામાંથી બનાવેલા ઢાંકણ અને અત્યંત પવિત્ર જગ્યાનાં પ્રવેશ દ્વારનો પડદો બનાવ્યો.

૩૫કરારકોશ, તેના દાંડા, તેનું ઢાંકણ, ૩૬મેજ અને તેનાં બધાં સાધનો, અર્પણ કરેલી રોટલી, ૩૭શુદ્ધ સોનાનું દીપવૃક્ષ-તેનાં કોડિયા, જે હારબંધ ગોઠવવાનાં હતાં, અને તેનાં બધાં સાધનો, અને પૂરવાનું તેલ, ૩૮સોનાની વેદી, અભિષેક માટેનું તેલ, સુગંધીદાર ધૂપ, મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારનો પડદો, ૩૯કાંસાની વેદી, તેની કાંસાની બનાવેલી જાળી, તેના દાંડા, અને તેનાં બધાં સાધનો, કૂડી અને તેની ઘોડી,

૪૦આંગણાની ભીંતો માટેના પડદાઓ, અને તેને લટકાવવા માટેની થાંભલીઓ અને કૂભીઓ, તેમજ આંગણાના પ્રવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ અને તેના સ્થંભો, દોરી અને ખીલાઓ તથા મુલાકાતમંડપમાં સેવા માટે વાપરવાનાં બધાં સાધનો. ૪૧પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના સમયે પહેરવાનાં સુંદર દબદબાભર્યા વસ્ત્રો તથા યાજક તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે હારુન અને તેના પુત્રોએ પહેરવાનાં પવિત્ર વસ્ત્રો મૂસાને બતાવ્યાં.

૪૨યહોવાએ મૂસાને જણાવ્યા મુજબ બધુંજ કામ ઈસ્રાએલીઓએ પૂર્ણ કર્યું હતું. ૪૩પછી મૂસાએ બધુંજ તપાસી લીધું અને યહોવાએ જણાવ્યા મુજબ બનાવ્યું છે એની ખાતરી કરી લીધી અને પછી મૂસાએ તેમને આશીર્વાદ આપ્યા.

મૂસા દ્વારા પવિત્રમંડપની સ્થાપના

40 હવે યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, ૨"પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસે તું પવિત્રમંડપ ઊભો કરજે. ૩પછી જેમાં દસ આજ્ઞાઓ મૂકેલી છે, તે સાક્યકોશ મંડપમાં મૂકજે; અને પરમપવિત્ર સ્થાનમાં સાક્યકોશને પડદાથી ઢાંકી દેજે. ૪પછી મેજ લાવીને તેના ઉપર પાત્રો ગોઠવજે, અને દીવી લાવીને તેના ઉપર કોડિયાં ગોઠવીને દીવાઓ પ્રગટાવજે. ૫ત્યારબાદ સાક્યકોશ આગળ સોનાની ધૂપદાની ગોઠવજે.

૬"પ્રવેશદ્વારનો પડદો મુલાકાતમંડપમાં યથાસ્થાને લટકાવજે. અને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશ દ્વાર સામે દહનાર્પણ માટે વેદી મૂકજે. ૭મુલાકાતમંડપ અને વેદીની વચ્ચે કૂડી મૂકજે અને તેમાં પાણી ભરજે. ૮મુલાકાતમંડપના બહારના ભાગમાં ચારે બાજુ આંગણું તૈયાર કરજે અને આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદો લટકાવજે.

૯"પછી અભિષેકનું તેલ લઈ પવિત્રમંડપનો તથા તેમાંની સર્વ વસ્તુઓનો અભિષેક કરી તેની તથા તેમાંના બધા રાયરચીલાની શુદ્ધિ કરજે તેથી એ પવિત્ર થઈ જશે. ૧૦વેદીનો અને તેનાં સર્વ સાધનોનો પણ અભિષેક કરી તેમની શુદ્ધિ કરજે તેથી તે પણ અત્યંત પવિત્ર થઈ જશે. ૧૧કૂડી અને તેની ઘોડીની પણ શુદ્ધિ કરવા માટે અભિષેક કરજે.

૧૨"પછી તું હારુનને અને તેના પુત્રોને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ લાવજે અને તેમને જળથી સ્નાન કરાવજે. ૧૩ત્યારબાદ હારુનને પવિત્ર પોશાક પહેરાવજે અને તેનો અભિષેક કરજે, અને યાજક તરીકે મારી સેવા કરવા માટે તેને પવિત્ર કરજે. ૧૪ત્યાર પછી તું તેના પુત્રોને આગળ લાવીને અંગરખાં પહેરાવજે. ૧૫તેમના પિતાની જેમ તેમને પણ અભિષેક કરી યાજકપદે દીક્ષિત કરજે. તેમનો અભિષેક કરવાથી તેઓ અને તેમના વંશજો કાયમ માટે યાજકો બનશે." ૧૬યહોવાએ મૂસાને જે આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે કરવા માટે મૂસા આગળ વધ્યો.

૧૭બીજા વર્ષના પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસે પવિત્રમંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો. ૧૮મૂસાએ કૂભીઓ ગોઠવી. પાટિયાં બેસાડયાં, વળીઓ જડી દીધી અને થાંભલીઓ ઊભી કરી દીધી. ૧૯યહોવાએ તેને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે પવિત્રમંડપ ઉપર આવરણ પાથરી દીધું અને છેક ઉપર આચ્છાદન લગાવ્યા.

૨૦અને તેની ઉપર યહોવાની આજ્ઞા મુજબ ઢાંકણ પાથરી દીધું. તેણે સાક્ય લેખ કોશમાં મૂકી, કડાંમાં દાંડીઓ બેસાડી અને કરારકોશને મથાળે ઢાંકણ મૂકી દીધું. ૨૧પછી પવિત્રકોશને તે પવિત્રમંડપમાં લાવ્યો અને યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર તેને ઢાંકવા પડદો લટકાવ્યો. ૨૨મુલાકાતમંડપમાં ઉત્તર બાજુએ તેણે પડદાની બહાર મેજ મૂક્યો. ૨૩અને તેના ઉપર યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર યહોવાને ધરાવેલી રોટલી મૂકી. ૨૪મુલાકાતમંડપની અંદર મેજની સામે દક્ષિણ બાજુએ તેમણે દીવી મૂકી. ૨૫અને યહોવાની આજ્ઞા મુજબ તેના ઉપર યહોવા સમક્ષ કોડિયાં ગોઠવી દીધાં.

૨૬મુલાકાતમંડપમાં પડદાની આગળ તેણે સોનાની વેદી મૂકી. ૨૭યહોવાની આજ્ઞા અનુસાર તેમાં સુગંધી ધૂપ કર્યાં. ૨૮પવિત્રમંડપના પ્રવેશદ્વારે તેણે પડદો લટકાવ્યો.

૨૯તેણે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પર અર્પણોને બાળવા માટે વેદી ગોઠવી, અને તેના ઉપર બળેલા દહનાર્પણ અને ખાધાર્પણ અર્પવા આ બધું તેણે દેવની આજ્ઞા મુજબ કર્યું.

૩૦તેણે મુલાકાતમંડપ અને વેદીની વચ્ચે કૂડી ગોઠવી અને તેમાં હાથપગ ધોવા માટે પાણી રેડયું; ૩૧મૂસા અને હારુન અને તેના પુત્રો મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશ કરવા અથવા આહુતિ

અર્પણ કરવા વેદી પાસે જતા. 32ત્યારે યહોવાએ મૂસાને આજ્ઞા કર્યા મુજબ એમાંથી હાથપગ ઘોતા.

33તેણે પવિત્રમંડપ અને વેદીની ચારેબાજુ આંગણું ઊભું કર્યું. અને આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદા વડે દરવાજો બનાવ્યો. આ પ્રમાણે મૂસાએ કાર્ય પરિપૂર્ણ કર્યું.

યહોવાનું ગૌરવ

34ત્યારબાદ મુલાકાતમંડપને વાદળે ઘેરી લીધો. અને યહોવાનું ગૌરવ મંડપમાં વ્યાપી ગયું. 35મૂસા મુલાકાત

મંડપમાં પ્રવેશી શક્યો નહિ, કેમ કે, વાદળ તેના પર સ્થીર થયું હતું, અને યહોવાનું ગૌરવ મંડપમાં પ્રસરી ગયું હતું.

36ઈસ્રાએલીઓના પ્રવાસના પ્રત્યેક મુકામે જ્યારે વાદળ મંડપ પરથી હઠી જતું ત્યારે તે લોકો મુકામ ઉપાડતા. 37પણ જો વાદળ પવિત્રમંડપ ઉપર સ્થીર થતું તો વાદળ હઠે નહિ ત્યાં સુધી તેઓ મુકામ ઉપાડતા નહિ. 38દિવસ દરમ્યાન મુલાકાતમંડપ પર વાદળ આચ્છાદન કરે અને રાતે વાદળ અગ્નિમય બની જાય, એટલે ઈસ્રાએલી લોકો સમગ્ર પ્રવાસ દરમ્યાન પ્રત્યેક મુકામને જોઈ શકતા.